

NOVI TUDNIK

KLASILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ŽALEC

TVONEC ZVONI

ŠOLSKA "OZIMNICA"

V ponedeljek, 2. septembra, se bodo napolnili šolski predmeti. Hrami učenosti in vzgoje se bodo širokosrčno odprli zvedavim očem in mnogim upom. Kakor nikoli do sedaj tudi v novem šolskem letu ne bomo brez skrbi; ne učenci, ne starši in še manj učitelji. V teh dneh so na poizkusnih izpitih nekateri komajda stresli s sebe strah pred prihodnjim — ali bodo mogli naprej ali ne. A še pred tem so starši tarnali nad visokimi cenami učbenikov in se spraševali, kaj je z našo brezplačno osnovno šolo. Nismo se s takim skokom v cenah zvezkov. Spet se je vse začelo tako, da smo ugotovili, kako naša šola veliko stane. Kako smo v družbi organizacijsko silno šibki, ker ne moremo uspešno izpeljati že večkrat napovedane izmenjave učbenikov med otroci. Najbrž temu ni kriva le samovšečnost staršev, ki hočejo za otroke vse novo. Najboljše. Najbolje. Kajti res je, da v pripravi na pouk ne znamo izvesti nekaterih drugih sprememb.

Najbrž bomo morali spoznati, da je začetek šolskega leta prvi podopustniški resnejši, zajeten poseg v družinski proračun. Poseg je celo večji kot pozneje za ozimnico. Vendar si z drago šolsko »ozimnico« ne delimo ravno ravnice glave.

Če nas manj zanima priprava učencev na pouk, nam meda ne more biti vseeno, katere novosti nam ponuja šolsko leto 1974/75.

Oto Pungartnik, predstojnik Zavoda za šolstvo, organizacijska enota Celje, je kot prvo pomembno spremembo predel uvedbo novega predmeta za učence šol II. stopnje. To je za predmet »samoupravljanje z osnovami marksizma«. Predmet, je dejal Oto Pungartnik, »ne more biti le suho predavanje, ampak predvsem mobilizacija za samostojno delo učencev in učiteljev.« Na celjskem območju se predavalno učno snov samoupravljanja z osnovami marksizma okrog 30 predavateljev. Med njimi bodo nekateri izmanjšali, družbeni in politični delavci. Nov predmet je bil izvedba ne bo lahka. Odgovornost pedagoške službe, učitelj in političnih organizacij za uveljavitev novega predmeta je izredno velika.

Vedeti moramo, da pomeni obogatitev srednješolskega predmetnika v resnici prispevek k reformiranju učnovzgojnega procesa v srednjih šolah. In druge vsebinske in metodološke novosti?

Z novo matematiko se bodo srečali učenci 4. razreda. Pedagoški službi bodo začeli s pripravami učiteljev za poučevanje nove matematike v 5. razredu. V osnovnih šolah bodo nadaljevali z modernizacijo pouka slovenskega jezika in z novostmi v poučevanju spoznavanja narave v 4. razredu. Najpomembnejši projekt v šolskem letu 1974/75 je odločitev, da bodo v nekaterih šolah prvič začeli s celodnevno šolo. Kaj je to?

»To pomeni,« je dejal Oto Pungartnik, »da bosta otrok in učitelj v šoli okoli 8 ur. Da bosta skupaj delala pri pouku, pri samostojnem delu učencev za pridobivanje znanja, v prostovoljni dejavnosti in v prostem času. Učenci bodo imeli v taki celodnevni šoli tudi prehrano, počitek in zdravstveno varstvo. Najbrž bomo na nekaj šolah uvedli celodnevno bivanje otrok v šoli že v tem letu.«

Šol, ki imajo optimalne možnosti za uvažanje te novosti v redno učnovzgojno delo, na celjskem območju ni mnogo. Vendar načrti niso več le napisan list papirja.

Kako bo v novem šolskem letu s kadri, se še ne ve. Vendar bodo spet v težjem položaju šole v manjših, oddaljenih krajih.

In na koncu še o »učni ozimnici«. Učni uspehi na šolah so boljši. Osip pada. Dopolnilni pouk se uveljavlja. Učinnost učnovzgojnega dela je potemtakem večja. Takšen uspeh bi morali negovati. V naši šoli pa na vrhu pedagoškega Olimpa ne stoji le petica. Šola mora z vso učno in družbeno vsebino bolj kot doslej izražati naša družbena gibanja in cilje. Ustava in kongresi ZK so za področje pouka in izobraževanja nakazali delovno, življenjsko usmeritev. Nihče je ne more spregledati.

Samo tako bo »šolska ozimnica« trajnejša. Samo tako bodo novosti premagovale zakoreninjene navade. In samo tako priprave na pouk ne bodo ločevali od rednega šolskega dela, od celovite skrbi za učence.

J. VOLFAND

Z UREDNIKOVE MIZE

Danes si oglejte prvi skromnejši poskus Domače kronike. Obudili bomo nekdanjo brano in priljubljeno stran vseh krajevnih novic in koristnih obvestil. Brez vas seveda ne bo šlo. Pišite nam, kaj bi radi zvedeli. Nekateri ste nas že nekajkrat pograjali zaradi preskromnega obsega matičnih dejstev. Objavljamo toliko, kolikor poročil dobimo. In trudimo se, da jih dobimo največ. Ne moremo pa vplivati na to, koliko rojstev je...

Torej ocenite — odslej stalno Domača kronika. Vabimo k sodelovanju. V redakciji se pridno pripravljamo na naš lep jubilej — 20 let RC. V prvi polovici septembra bomo organizirali več priložnostnih srečanj z nekdanjimi in tudi zdajšnjimi sodelavci RC. Sestal se bo upravni odbor združenja pokrajinskih časnikov in lokalnih radijskih postaj Slovenije. Imeli bomo javno radijsko oddajo. Srečali se bomo s poslušalci RC in s podpisniki samoupravnega sporazuma o financiranju Novega tednika in Radia Celje. Če k temu dodamo še sobotni sestanek in izlet z zvestimi naročniki NT, nato pa v septembru oziroma v začetku oktobra še izlet v Varšavo, potem se ne smemo pritoževati. Nimamo premalo dela. Kar živahno je. In pišite, pa bo še prijetneje.

VAS UREDNIK

Avtobus — to je cilj vseh naprezanj občanov v Brezi nad Laškim. Blizu sto občanov tega kraja odhaja na delo na štorsko in šentjursko stran. Treba je bilo hoditi do Osredka v vsakem vremenu, da so si delavci svoj »siht« zaslužili že s hojo. Nedeljsko praznovanje je bilo zaključek triletno delovne akcije. Več o dogodku berite na 15. strani.

(Foto: Tone Križ)

ZVESTI BRALCI NA OBISKU

V soboto dopoldne ob 8.30 se bomo dobili v uredništvu Novega tednika in Radia Celje. Med številnimi karticami naročnikov smo vas izžrebali 70. Vabimo ste že prejeli. Najprej se bomo pogovorili, kako vam je NT všeč. Če vam je, zakaj vam je. Tudi približe se bomo spoznali. Nato bomo odšli v EMO, kjer nam bodo pokazali tovarno. Z Izletnikovo pomočjo se bomo po obisku v EMO še odpravili na Golte in tam končali naše srečanje.

Ze nekajkrat ste nas, dolgoletni zvesti naročniki, pobarali, kdaj se bomo končno le sestali v redakciji NT. Mi smo obljubili. Danes že vemo, da smo predolgo odlašali. Zato sobotno srečanje ne bo zadnje. Prav? To sporočamo vsem vam, ki tokrat niste med izžrebanci.

Vse vas, ki ste naše pismence sprejeli, pa moramo spomniti, da na soboto ne pozabite — četudi bo slabo vreme. Ne bomo se mu pustili.

CELJE

ZAENKRAT LE NA OTOKU

Celje je dobilo dve novi šoli: osnovno šolo — Slavka Slandra — na Otoku ob Ljubljanski cesti ter Šolski center za blagovni promet v ulici 29. novembra.

Medtem ko se bo redno delo v osnovni šoli na Otoku začelo v ponedeljek, 2. septembra ob osmih zjutraj — ob tej uri se bodo morali v šoli zbrati vsi učenci, ki jo bodo obiskovali — pa novo šolsko poslopje Centra za blagovni promet zaenkrat še ne bo sprejelo učencev. Predvidevajo, da se bodo vrata v tej novi šoli odprla čez približno en mesec, zato se bo novo šolsko leto začelo še v starem poslopju, toda zaradi povečanega vpisa na račun nove šole samo za učence trinajstih prvih razredov šole za prodajalce. Učenci drugih razredov šole za prodajalce pa tudi dijaki poslovske in komercialne šole bodo zaenkrat še čakali. Kako dolgo, je težko reči?

Vodstvo šole se zavzema, da bi bilo to čakanje čim krajše.

mb

POMOČ KOZJANSKEMU: TUDI STANOVANJA

Na pobudo koordinacijskega odbora celjske občine se bo pomoč po potresu prizadetemu Kozjanskemu v naslednji fazi kazala tudi v skrbi za reševanje stanovanjskih vprašanj tistih delavcev, ki jim je potres porušil ali poškodoval stanovanja, delajo pa v kolektivnih na območju celjske občine. Za uresničitev te pobude bodo odvojili del zbranih solidarnostnih sredstev.

ZVEZA KOMUNISTOV O ŠOLSTVU

Na prvi septembrski seji komiteja občinske konference ZKS Celje bodo govorili o nekaterih aktualnih vprašanjih razvoja srednjega in višjega šolstva v celjski občini. Gradivo za sejo je pripravila komisija za idejna vprašanja pri komiteju. V njem so med drugim zapisali, da so na osnovi sedanjih zametkov višjega razvoja, obsega in strukture tega šolstva realne predvsem naslednje smeri: pedagoško-vzgojiteljska, tehniška (strojna), ekonomsko-gostinska, pravna in ena izmed novejših, specialnih smeri (računalništvo — programerji, socialno-kadrovska, informativna, ekologija, organizacija samoupravljanja idr.). V dolgoročnem razvoju bosta morda še aktualni višja zdravstvena in grafična smer. Na seji komiteja bodo ocenili tudi trenutne razmere v srednjem in višjem šolstvu na celjskem območju.

CELJE

ZGOVORNA
ANALIZA

Na celjskem občinskem komiteju ZK so že razčlenili pogovore članov komiteja s 85 sodelavci v 10 večjih delovnih organizacijah. Na zadnji junijski seji je komitej izdelal tričlanske delovne skupine, da v pogovorih z delavci ugotovijo, koliko se dejansko spreminja samoupravni položaj delavca, ali postaja njegova vloga v delegaciji, političnih organizacijah in temeljni organizaciji izrazitejša, kaj je z delavsko kontrolo in podobno. Člani delovnih skupin so obiskali Aero, Ingrad, Metko, Izletnik, Zelezarno, EMO, Cinkarno, LIK Savinjo, Toper in Žično. Prva ocena analize je opravljena, a bodo o njej govorili še na komiteju.

Odgovori delavcev so zgovorni. Z ustavo so dane večje možnosti za organiziran delavčev vpliv. Po konstituiranju temeljnih organizacij so vidni nekateri pozitivni premiki. Tudi odnos do dela postaja drugačen. Vendar — delavci so pre malo obveščeni o delegatskem sistemu, o možnostih delovnega odločanja. Člani samoupravnih organov in delegacij so pre malo aktivni med kolektivom. O problemih delovnih organizacij delavci ne vedo dovolj kljub tovarniškemu glasilu. Drugače ocenjujejo uresničevanje ustavnih sprememb tisti, ki so neposredno vključeni v samoupravljanje. Splošna ugotovitev pa je, da so premiki prepočasni.

Analiza je prepričljiva nakazala nerazvitost samoupravne delavske kontrole. Stanovanjska politika je uspešnejša v občini kot v delovnih organizacijah. Delavci bi morali biti nagradjeni po delu. Le redki so bili med udeleženci pogovorov, ki so se zavzeli za uravnilovko. Iz analize lahko povzamemo še eno pomembno ugotovitev — da delavci ugodno ocenjujejo spremembe in večjo dejavnost v ZK.

Komitej bo o rezultatih pogovorov razpravljala, že danes pa lahko zapišemo, da so za politično dejavnost zelo tehtni.

IVAN ANDREJAS, namestnik sekretarja komiteja ZK v Celju, je dejal: Analiza je odraz dejanskega stanja. Do podobnih ocen se je dokopala tudi občinska komisija za pregled samoupravnih aktov in partijska komisija za samoupravljanje. Formalno smo temeljne organizacije ustanovili, pre malo pa skrbimo za vsebinsko uresničevanje ustave. Anketa je seveda le relativno točna, vendar se približuje dejanskim razmeram. Moram še reči, da je tak način političnega dela dober in zanimiv in ga ne bomo opustili. Zbrano gradivo nam bo dragoceno pri pripravi seje občinske konference ZK o uveljavljanju ustave. Ta seja bo v novembru. Morali bomo oceniti, v koliko se resnično spreminja samoupravni položaj delavca.

20 LET
RADIA
CELJE

CELJE V SVETU CVETJA

Jutri, v petek, 30. t. m. ob štirih popoldne bodo v Medlogu pri Celju odprli tretjo vrtnarsko razstavo, ki so jo pod pokroviteljstvom Cinkarne pripravili hortikulturno društvo, kmetijski center in KK Hmežad, Vrtnarstvo. V okviru te prireditve pa bodo samostojno razstavljali še gobarji, rejci malih živali in čebelarji.

Razstava bo zatem odprta vsak dan od 8. do 19. ure vse do vključno ponedeljka, 2. septembra.

»Zanjo smo na novo zasadili 230 iglavcev raznih sort, 2000 listopadnih ali zimzelenih grmovnic, 1500 vrtnic, 8100 enoletnic, 2000 čebulnic in gomolnic, 3000 trajnic in še in še.

Vse to pa zaenkrat še ni tako izrazito. Šele čez štiri, pet let bosta ta dva hektarja dobila lepši videz. Sicer pa bomo park nenehno izpopolnjevali. Postal bo lep predel celjskega mesta,« je med drugim ugotovil predsednik hortikulturnega društva Franc Korber.

Posebnost letošnje vrtnarske razstave je namreč tudi v tem, da se bo razstavni prostor spremenil v javni park. Vsekakor primerna odločitev za dalje!

Na posnetku (foto Drago Medved) del novega nasada v Medlogu.

MB

ŠENTJUR

O OBEH
NAGRAJENCIH

Menimo, da je prav, da širšo javnost seznanimo, kaj sta storila šentjurska občinska nagrajenca. Pevski zbor Skladatelj Ipavcev in prosvetno glasilsko društvo, da sta jima bili podeljeni nagradi.

Moški pevski zbor Skladatelj Ipavcev je bil ob svojem 25-letnem obstoju in delovanju nenehno nosilec bogatega glasbenega izročila naših velikih rojakov skladateljev Ipavcev.

Zbor je v času svojega delovanja pripravil številne samostojne koncerte, sodeloval pri mnogih prireditvah v kraju, občini in zunaj nje ter vselej dobival zelo zgodna priznanja za kakovostno in izbrano petje.

V spletu nastopov na raznih pevskih revijah, pevskih festivalih, snemanjih za radio Ljubljana, Celje in Šmarje je bil zbor letos izredno počaščen. Na pomlad je bil povabljen k snemanju prve plošče z najlepšimi zborovskimi storitvami skladatelj Ipavcev, kjer so sodelovali še elitni zbori »Slava Klavara« iz Maribora, Moški komorni zbor iz Celja in mešani zbor RTV Ljubljana.

Zbor je v obdobju zadnjih dveh let številčno in kvalit-

no zelo napredoval. Zelo občanov in širše kulturne skupnosti je, da zbor s tako bogatim delom nadaljuje.

Prostovoljno gasilsko društvo predstavlja v občini tudi v sedanjem obdobju osrednje gasilsko enoto, ki je ob podpori gasilcev, delovnih in delovnih organizacij tudi najboljše tehnično opremljena. Takšna opremljenost zahteva tudi ustrezno strokovno usposobljenost in nenehno pripravljenost v pomoč ljudem v nesreči.

Letos slavi društvo izredno pomeben jubilej — 100 let obstoja in uspešnega delovanja. Ta jubilej je povezan s številnimi akcijami na požariščih ter v primerih raznih drugih nesreč. Člani so skozi stoletno obdobje vložili mnogo truda, sredstev in prostega časa za bogatitev društvenih imenotvin, za lastno usposabljanje in pomoč sočloveku.

Nagrada naj pomeni zahvalo in priznanje široke javnosti vsem predanim in prizadevnim gasilcem tega društva — živim kot preminulim. Družba se zaveda, da je bilo gasilcem vedno osnovno vodilo nesebična pomoč bližnjemu in skupnosti v nesreči.

E. REČNJE

MED DELEGATI

OCENIMO DELO

Alojz Smid

Marjan Senčar

Sandi Gorenc

Se malo in spet se bo začela živahna politična jesen. V našem skupščinskem življenju bo v ospredju dejavnost delegacij. Zbirali bomo prve izkušnje. Ugotavljali bomo, kaj so pokazale prve seje delegatskih skupščin in česa še nismo mogli odpraviti z usledin prejšnjega odborniškega sistema. Vprašanj ni malo. Čeprav so se delegacije sestale šele dvakrat ali največ trikrat, so se v njihovem delu pokazale velike raznolikosti. Zato so v nekaterih delegatskih sredinah že pred skupščinskimi počitnicami opozarjali na nekaj tehničnih vprašanj. Na primer: kako so se delegacije pri oblikovanju stališč povezovale s samoupravnimi, političnimi in strokovnimi organizacijami v delovni sredini? Ali so delegati na sejah živahni? Kakšna je povezava z delegatsko

sredino, ko se delegat vrne z zasedanja skupščine? Kako so delegati obveščeni o dogodkih v delovnih organizacijah? V uredništvu?

Zeleli smo, da na ta vprašanja odgovorijo delegati iz celjskih delovnih organizacij, v uredništvo smo povabili Alojza Smida, predsednika delavskega sveta TOZD kemija Aero, Sandija Gorenc, vodjo delegacije TOZD Gozdni obrat iz Gozdnega gospodarstva in Marjana Senčarja, vodjo delegacije TOZD maloprodaja iz Tkanine.

Sandi Gorenc: v Gozdnem gospodarstvu imamo tri temeljne organizacije združenega dela in torej tri delegacije. Vsi delegati se skupno sestajamo. Moram povedati, da obveščenost ni slaba. Pravčasno smo se sestali in skupščinsko gradivo do-

bro pregledali. V razpravi v skupščini nismo sodelovali. S seje skupščine poročala delegat na seji delegacije pred novo skupščinsko sejo. V delovni organizaciji smo poskrbeli za obveščanje vseh zaposlenih v okviru delovnih skupin in z internim glasilom. Na sejah delegacije sta sodelovala predsednik sindikata in sekretar ZK, ni pa bilo še dovolj povezave med delegacijami in strokovnimi organi in političnimi organizacijami. Menim, da smo dobro začeli, saj so tudi razprave mnogo živahnije kot kdajkoli prej.

Marjan Senčar: V Tkanini sta dve temeljni organizaciji in s tem dve delegaciji. Vodim delegacijo v TOZD maloprodaja. Na prvi seji delegacije so bili tudi sekretar OZD, predsednik sindikata in

sekretar OZK. Ze takrat smo se zaustavili ob vprašanju, kaj bomo storili, če delegati ne bomo mogli natančno obravnavati skupščinskega gradiva zaradi pomanjkanja podatkov ali drugih informacij. Dobili smo zagotovilo, da bodo strokovne službe pomagale. Skupščinsko gradivo je prišlo za prvo sejo prepozno. Tudi pre malo ga je bilo. Zato sem vesel, da bodo odslej poslali gradivo za sejo vsakemu delegatu. Vem, da kot vodja delegacije ne bom mogel vsega prebrati. Zato bom moral organizirati pripravo seje delegacije z delegati in političnimi ter samoupravnimi dejavniki v delovni organizaciji. Naši dve delegaciji se sestajata vsaka zase. Nato pa pošljemo nekaj članov na sejo konference delegacije, ki povezuje več enot trgovske dejavnosti. Po seji skupščine se je konferenca delegacije takoj sestala in delegat nas je obvestil o vseh sklepih. Zanimanje delegatov je precejšnje. Potrebna pa bo večja obveščenost o lokalnih, domačih dogajanjih.

Alojz Smid: Večje možnosti za spremembe samoupravnega položaja delavca so. A jih pre malo izkoristimo. Sedaj so razprave včasih preveč osebne in ne vidijo interesa celotne delovne organizacije, občine. Spodbujati moramo objektivnost in celovito gledanje v razpravih.

xxx

Iz treh delovnih sredin smo povzeli glavne misli. Dokazujejo, da se v delegacijah zavedajo možnosti in nalog. Začetki niso slabi. Bo pa potrebno še mnogo opraviti za polno uveljavitev delegacij, njihovega povezovanja in obveščanje. Zato ne bi bilo narobe, da bi že pred prihodnjo, prvo septembrsko sejo občinske skupščine vsi delegati analizirali dosedanje delo. In se domenili, kako bodo še bolj delali. Takšna ocena bo koristna predvsem kot spodbuda.

J. V.

MNENJE IN IZKUŠNJE

IS NA POTI ISKANJA

Najprej sva se dogovorila, da bodo izjave Jožeta Kosa veljale izključno kot njegovo subjektivno mnenje in da je povsem mogoče, da bodo imeli kolegi v izvršilnem forumu skupščine drugačna stališča.

Na vprašanje, če je IS občine Laško, ki je do sedaj imel osem sej, metodološko in vsebinsko že na tirnicah, ki naj bi bile os tudi ob izteku mandata ter vzorec za naslednjo posadko, je podpredsednik dejal, da bi ne smeli biti nestrpni po prvih mesecih in pričakovati receptivnih izkušenj. Predvsem to ne more veljati za kadrovske deficitarne občine, kjer so poklicni in nepoklicni člani izvršnih svetov dostikrat kot šefi posameznih upravnih služb prisiljeni upravljati tehnično-administrativne naloge referentov. Med neprofesionalci so spet vsi do temena v obilici nalog in zadolžitve v delovnih organizacijah in v krajevnih skupnostih. Zaradi teh ovir, kratkega časa od izvolitve sem, zaradi inercije metod

dela iz prejšnjega skupščinskega sistema bi morali reči, da Izvršni svet zaenkrat opravlja svoje naloge pretežno formalno, od naloge do naloge, lovi termine, se bori s časovnimi roki. Delo članov izvršnega sveta pri načrtovanju in izvršitvi nalogah je zaenkrat rutinsko, temelji na poznavanju razmer in izkušnjah, manj pa na analizi, predhodnem preverjanju javnega mnenja itd.

Na vprašanje, če bi takšno delo v nedogled vendarle pripeljalo do deformacije vloge, ki je temu organu s statutom določena, je odgovoril, češ da je že spoznanje pomanjkljivosti osnova za stremiljenje k izboljšanju razmer. Jasno pa je, da bo družbena skupnost morala kaj kmalu omogočiti forumu, kot je Izvršni svet, polno funkcioniranje, predvsem pa večjo analitično in politično vlogo. Brez sprotne preverjanja in testiranja utegne biti za družbo tak sistem le predrag, da bi se vselej zanašali na skupščino kot končni korekcijski fak-

Jože Kos

tor. Strinjal se je z mislijo, da bi eno takih moral biti tudi predsedstvo skupščine. Draga namreč postane takšna samouprava, ko bo prepogosto kak predlog zavr-

njen in priporočen se takšni in drugačni analizi šele na seji skupščinskih zborov. To bi močno zavlačevalo postopek od spoznanja problema do njegove rešitve.

Podpredsednik Jože Kos se je izognil konkretnemu ocenjevanju delavnosti in učinkovitosti članov — kolegov. Mnenja je, da je izvršni svet v laški občini storil, kolikor je največ mogel. Ima vtis, da je svetu naloženih preveč drobnjarskih nalog in se mu ne zdi, da bi si prigrabil preveč odločanja in pravic. Prepričan je, da novi okvirji in status izvršnega sveta sam po sebi določa metode dela in obnašanje izvoljenih akterjev, da pa njihove osebne lastnosti niso nepomembne. Vse bolj se utrjuje zavest o tem, da je uspeh izvršnega sveta odvisen od avtoritete dokazov in vse manj od avtoritete osebnosti ali položaja. Vsekakor pa je dokaj težavna naloga ohranjanje ravnotežja v forumu, katerega naloge so na eni strani povsem uradniške, po drugi strani pa izrazito politične.

JURE KRASOVEC

ODGOVOR

JAVNEGA
DELAVCAODGOVARJAM NA VPRAŠANJE
O GRADNJI MOSTU ČEZ SAVINJO
V LATKOVI VASI

Odgovarjam na vprašanje o izgradnji mostu v Latkovi vasi.

Dobrišen del območja občine Žalec je bil lani oktobra izredno prizadet zaradi visokih voda, predvsem hudoournika Savinje. Ocenjena škoda je bila 30 milijonov dinarjev, od tega na vodnogospodarskih objektih okrog 12 milijonov dinarjev.

Največ škode je bilo ravno na posameznih mostovih preko Savinje. Med drugimi je bil težko poškodovan most v Latkovi vasi, ki je na magistralni cesti proti Ljubljani in v upravljanju Republiške skupnosti za ceste.

Takoj po poplavi so stekle akcije za začasno ureditev osebnega prometa preko mostu in tovornega prometa po obvoznici Sempeter—Polzela—Sentrupert. Istočasno pa so stekle akcije tudi preko Republiške skupnosti za ceste glede samega mostu. Zavod za raziskavo materiala iz Ljubljane je takoj organiziral opazovanje na mostu in pristopil k izdelavi študije. Splošna vodna skupnost Savinja Celje je napravila ob mostu kamnomet za zavarovanje mostu. Cestno podjetje iz Celja je pristopilo k ureditvi obvoznice preko Polzele ter k pripravi predračuna za modernizacijo obvozne ceste, podjetju Gradis pa je bilo naročeno, da izdela ponudbo za sanacijo starega mostu in ponudbo za izgradnjo novega. Tako so z deli začeli. Medtem ko je Cestno podjetje dokaj hitro moderniziralo obvozno cesto Sempeter—Polzela—Sentrupert, stroški bodo znašali preko 4 milijone din, pa se je zataknilo pri samem mostu in to predvsem pri dokončni odločitvi, ali sanacija starega ali izgradnja novega mostu in pri urejanju potrebne dokumentacije za izgradnjo mostu. Res je, da je za meritve na mostu, pripravo načrtov, predračunov in urejanje ostale dokumentacije potreben določen čas, vendar bi le lahko bilo vse to opravljeno nekoliko hitreje.

Novi most sedaj gradi podjetje Gradis, dogovorjeno pa je, da bo gradnja zaključena najkasneje do 15. oktobra. Začasno je v Latkovi vasi preko Savinje speljan tudi leseni most za pešce in kolesarje. Vrednost novega mostu bo preko 4.500.000 din.

V zvezi z odvijanjem prometa pa imamo velike težave predvsem sedaj v poletnem obdobju, ko je promet močno porastel. Poleg tega, da se promet odvija po obvoznici Sempeter—Polzela—Sentrupert, se je dobišen del osebnega in tovornega prometa pričelo usmerjati po cesti Sempeter—Sešče—Prebold—Sentrupert. Promet po tej obvoznici je iz dneva v dan večji. Celotno traso te ceste so v zadnjih nekaj letih asfaltirali s sredstvi delovnih organizacij in občanov ter ni bila grajena za tolikšen promet. Posebno odsek ceste Sempeter—Roje—Sešče je v nemogočem stanju. Tu je praktično asfalt razpadel in lahko govorimo danes samo še o makadamski cesti. Pripombe občanov in krajevnih skupnosti Sempeter, Sešče in Prebold so izredno ostre, kar je razumljivo, saj se je cesta gradila z njihovimi sredstvi, precejšen delež pa je bil tudi v njihovem prostovoljnem delu.

Predračunska vrednost za sanacijo samo tega odseka ceste znaša 700.000 din. Pričakujemo, da bo Republiška skupnost za ceste prispevala ta sredstva, s tem da bi stroške na ostalem delu obvoznice poskušali nekako pokriti sami.

Istočasno s tem, ko že dajem ta odgovor glede mostu v Latkovi vasi, bi dodal še kratko informacijo o sanaciji griškega mostu preko Savinje, kar gotovo zanima občane.

S popravilom mostu se bo pričelo prve dni septembra. Dela bo izvajala Splošna vodna skupnost Celje. Vrednost teh del je 1.550.000 din. Tako lahko pričakujemo, da bodo tudi ta dela izvršena do meseca novembra in da bo tako most usposobljen za ves promet.

Predsednik izvršnega sveta
skupščine občine Žalec

Jože Jan

REKL SO

Četudi se angažiramo, kolikor le moremo, nam postaja čedalje bolj jasno, da zmoremo sami le malo in da smo tako rekoč odvisni od celotne slovenske družbe, je v nedavnem razgovoru o potresu v šmarnski občini dejal Franc Mlakar, podpredsednik izvršnega sveta skupščine občine Smarje pri Jelšah.

Položaj v šmarnski občini postaja čedalje jasnejši, so nam še povedali. Postavljeni so že kriteriji za dodeljevanje pogojev in prav kmalu bodo začeli deliti kredite. Tudi pri šolah je boljše, pravi Franc Mlakar. Zibiko že grade z vso paro, enako šmarnsko šolo. Vodstvo šmarnske občine je nadvse hvaležno Velenju, da jim je omogočilo gradnjo šole v Zibiki in ne samo to, hvaležno je tudi zaradi tega, ker gradnja napreduje. Vsi se zavedajo, da bo skoraj pouk.

Menim, da bi bilo prav, če bi velenjsko gesto posnemali tudi drugi, pravi Mlakar in hkrati tudi že ugotavlja, da bodo v občini najbrž gradili šole še Kranjčani, Celjani, Ljubljancem in Mariborčani.

Se vedno pa je najvažnejše dejstvo, da je treba pomoč razdeliti pošteno in pravočasno.

-mst-

20 LET RADIA CELJE

„ZLATI GLAS“

V dvajsetih letih obstoja celjskega radia se je v skromni »kabinici« za napovedovalce zvrstilo veliko »spikerjev« in mnogi od teh so ostali v spominu poslušalcev. Med njimi »vodi« Zvonko Perlič, sedanjí direktor TOZD »Veleprodaja« Tehnomercator, ki je začel napovedovati leta 1963 in končal lani zaradi številnih drugih obveznosti.

»Zvonko, kako si postal napovedovalec?»

»Javil sem se na razpis. Bilo nas je čez trideset. Bral sem težak tekst poln tujk. Opere. Izbrali so me.«

»Si imel tedaj kakšnega vzornika med napovedovalci?»

»Milana Herica in to zaradi galantnosti pred mikrofonom, ni bil uniformiran, vedno je hodil v srajci, na začetku oddaje se je vedno pošalil in prihajal zadnji trenutek.«

»Kaj si ti prevzel od njega?»

»Mislim, da galantnost.«

»Kaj pa prihajanje zadnji trenutek?»

»Tudi, čeprav sem se v zadnjih letih glede tega zelo popravil.«

Zvonko je povedal, da tudi redno prihajanje v službo disciplinira honorarnega napo-

vedovalca in da mu je dal radio tudi izreden občutek za disciplino, točnost in natančnost.

»Kaj ti je radio dal za osebno afirmacijo?»

»Veikol. Ne razumi norebe, vendar hitreje nekaj dosežeš, če te kdo pozna in reče: a, vi ste pa ta in ta. Drugače pa takšna popularnost tudi malo škoduje, saj te ljudje vidijo tudi tam, kjer te ni.«

Leto dni je Zvonko vodil tudi »Mladinski TV klub« na RTV Ljubljana. Kot pravi, mu je tam veliko pomagala izkušnost, ki jo je pridobil na celjskem radiu.

»Kaj ti pomeni napovedovanje glede na honorar?»

»Zelo malo. Začeli smo s petsto starih dinarjev za oddajo, šli na tisočaka in pol, šele v zadnjih letih pa na pet tisočakov.«

»Kdaj si dobil pozneje zna-

ní vzdevek »zlati glas«?

»V uredništvo je prišlo pismo in tam je bil zapisan ta laskavi vzdevek. To je bilo okrog leta 65. Mislim, da je to nekoliko pretirano, morda osladno. Verjetno se je kdo pošalil.«

»Kaj meniš, je bil to moški

ali ženska?»

»Mislim, da je bila ženska.«

Smeh!

»Kaj ti pomeni biti napovedovalec?»

»Napovedujem ne več, čeprav bi zelo rad. Zal, čas ne dopušča. V življenju sem vedno hotel biti polno aktiven. Takšna aktivnost, napetost, pa prinaša tudi probleme. Iz vsakdanjega napetosti pred mikrofoni! In tu je prav takšna napetost! Da ne boš naredil napake, ker več koliko ljudi te poslušajo in nekaj pričakuje.«

»Si imel kdaj kakšen velik »kiks«?»

»Imel sem kiks zaradi zamujanja, drugače ne. Pri izgovorjavi so bile začetne težave, ker sem prišel iz šentjurskega območja in sem tako imel zato probleme z »oj« in »ej«.

»Kaj, če te prime med oddajo človeška potreba ali ti postane slabo?»

»Prvega ni bilo nikdar, mislim pa da bi prekinil oddajo. Enkrat pa mi je postalo tako slabo, da so morali poklicati zamenjavo.«

»Kaj meniš o Marjanu Kra-

lju?»

»Občudujem ga! Ne toliko glasovno, kot zaradi njegove neverjetne dikcije, ki razbija monotonost. Vem, da nekaterim ni všeč, meni pa je. Cenim predvsem tiste napovedovalce, ki znajo valovat z glasom.«

»Kaj pravita otroka, ko te čujeta?»

»Boštjan je bil seveda ponosen, posebej takrat, ko je pričel hoditi v šolo, hčerka pa je še premajhna.«

»Bi rad sam kaj povedal o teh enajstih letih?»

»Zelo rad in sicer o odgovornem uredniku Radia Celje, Milanu Božiču. Rasel in živel je z njim vsa leta zelo intenzivno in ogromno prispeval k afirmaciji radia. Menim, da je dajal mnogo več, kot je to mogoče priznati s plačo. Odlikuje ga izredna skrb. Znal je biti tudi zelo energičen in to je v redu. Sicer pa, čudovito je napovedovati.«

Zvonko Perlič v »kabinici« celjskega radia

ŠIP ŠEMPETER

VEDNO VEČ IN BOLJE

S podpisom samoupravnega sporazuma o vstopu v SOZD proizvajalcev kmetijske mehanizacije se SIP-u odpirajo nove možnosti

V Strojni industriji SIP Šempeter so zelo uspešno zaključili prvo polletje, glede na velikansko investicijo, ki je že močno učinkovala na rezultate, čeprav jo še izvajajo. Glede na lanske rezultate se je fizični obseg proizvodnje povečal za 80 %, nominalna vrednost proizvodnje pa za 95 %. Na novo so zaposlili 120 delavcev, tako da jih je sedaj v SIP-u zaposlenih 480. Povprečen OD so dvignili na 2.850 dinarjev.

Šest mesecev povečane proizvodnje je »vrglo« na tržišče 3.800 samonakladalnih prikolice (kar je izdelek števil. 1), 5.800 obračalnikov in zgrabljajnikov znamke Favorit, Maraton in Sokol, 1.000 motornih kosilnic in čez tisoč drugih naprav. Izvozili so 12.000 sklopov za kmetijske stroje in sicer v Avstrijo in Švico. Letni plan izvoza je milijon 300.000 dolarjev in predstavlja 18 % celotne proizvodnje. Letošnja celotna realizacija je postavljena v višini 230 milijonov dinarjev, na ostanek dohodka pa je v prvem polletju občutno vplivala podražitev reprodukcijskega materiala, medtem, ko so sami dobili nove cene za svoje proizvode šele junija. Računajo,

da so s tem izgubili približno 6 milijonov dohodka, kljub temu pa znaša akumulacija osem milijonov.

Pred dobrimi štirinajstimi dnevi je SIP podpisal samoupravni sporazum o vstopu v SOZD proizvajalcev kmetijske mehanizacije, v kateri so se združili najmočnejši proizvajalci na tem področju. Železarna Štore še ni podpisala sporazuma, vendar ta določa, da mora podpisnik v letu dni odpreti tovarno ali obrat za izdelavo kmetijske mehanizacije.

Direktorja LEOPOLDA RAJHA smo vprašali, kaj za SIP sporazum pomeni.

»Osnovno je bilo seveda vsklajevanje proizvodnih programov, enotno nastopanje na tržišču glede oskrbe z reprodukcijskim materialom in prodaje, enotna servisna mreža ter medsebojna proizvodna kooperacija zaradi specializacije v proizvodnji. Veste, nemogoče je, da bi vsakdo proizvajal prav vse in kupoval drage stroje, ki ne bi bili polno izkoriščeni.

V SIP smo glede na strojno opremljenost in izdelano tehnologijo sposobni izdelati še marsikaj mnogo bolj kvalitetnega kot sedaj. Kaj takšnega, kar ne dela nih-

če v Sloveniji ali Jugoslaviji.

»In kaj je to?»

»To je še skrivnost, ki je ne bi rad izdal. Vsekakor pa imamo takšne težnje zabeležene v našem bodočem proizvodnem programu.

»Kaj menite o POZD »Tajfun« na Planini?»

»Zelo težko odgovorjam na takšno vprašanje, vendar menim, da je čisti nesmisel, da se kdo oprijemlje takšnega programa, kot ga imamo mi, ker je to ob naši opremljenosti in tehnologiji samo njemu v škodo. Danes smo tako izpopolnili svojo proizvodnjo, da so naši izdelki visoko cenjeni in izredno iskani. Zalog skoraj ni, to, kar je videti na dvorišču, je celotedska proizvodnja, katero pa odpošljemo nato v enem dnevu. Naročil je dovolj, tako, da je vse že prodano do konca leta. Največ seveda prodamo v Sloveniji, del v Hrvaški, vse močnejše pa so potrebe iz Bosne.

Tako se v SIP za proizvodnjo in prodajo ne borijo. Bogato se jim obrestuje investicija v nov obrat z najboljšo strojno opremo. Gre za obrat na prostoru 8.500 m², ki skupaj z opremo pred-

stavlja gotovo največjo investicijo, ki je bila kdajkoli izvedena v Savinjski dolini v eni fazi. Pričeli so lani, urejujejo letos in končali bodo prihodnje leto.

Investicija velja 72 milijonov dinarjev, od tega 32 milijonov strojna oprema, 14 sam objekt z vsemi potrebnimi instalacijami, ostalo pa so obratna sredstva.

Pri tem velikem podvigu sodeluje kolektiv SIP-a z 50 % lastno udeležbo. Razumljivo je, da bodo potrebovali še več delavcev. Na novo jih bodo zaposlili še sto in direktor Rajh meni, da to ne bo problem. Delovnih mest za moške v Savinjski dolini še vedno primanjkuje, zato mnogi odhajajo na delo v Celje in Velenje, opaziti pa je tudi povečano vračanje naših delavcev iz tujine. V kratkem obdobju so zaposlili deset nekdanjih zdomcev. V SIP privabljajo tudi odlični osebni dohodki, ki pa so rezultat visoke produktivnosti in marsikaj tudi dela »preko ured.

»Pri nas delavec lahko izredno veliko zasluži, če je priden in mu ni žal delati uro dalj,« pravi direktor Rajh.

M. SENIČAR

ZALEC

SO ŠE MOŽNOSTI?

Tudi v žalski občini so ob polletju zabeležili ugodne gospodarske dosežke. Gibanja osnovnih ekonomskih kategorij so dobra, saj povsod kažejo presežke zastavljenih ciljev. Rezultat takšnega gospodarjenja je za 34 odstotkov višji družbeni proizvod, kot so ga načrtovali. To je nedvomno precej, vendar glede na dosežke v nekaterih drugih občinah celjskega območja manj ugodno. Temeljni cilj gospodarstva v žalski občini je namreč to, da se občina razvija dosti hitreje kot druge občine in s tem zmanjšuje zaostajanje za bolj razvitimi.

Dokaj visoki presežki gospodarskih načrtov v nekaterih delovnih organizacijah opozarjajo še na nekaj. Vnovič so v marsikateri organizaciji slabo planirali ali bolje rečeno — pustili so si rezerve, ki so jih dobro izkoristili in tako dosegli velike prekoračitve planov. Na drugi strani vzbuja pozornost še eno dejstvo. Razen Tekstilne tovarne Prebold so vse ostale delovne organizacije v občini, ki jih prištevajo med nosilce gospodarskega razvoja, dosegle sorazmerno skromnejše uspehe. To ponovno potrjuje, kako prav so imeli ob pričetku leta gospodarstveniki v občini, ko so opozorili, da je letos treba znatno več pozornosti posvetiti razvoju nosilcev občinskega gospodarstva.

Razveseljivo je, da so v vseh tistih delovnih organizacijah, ki so jih pred časom sanirali, dosegli izredno dobre dosežke. Tu je treba omeniti zlasti Keramično industrijo Liboje, Minervo in Ferralit, ki so dosegli pri družbenem proizvodu indekse med 150 in 160, ter Juteks in Gradnjo, ki tudi ne zaostajata veliko. Se vedno pa najskromnejše rezultate dosega obrt, kjer je edina izjema Zarja.

Cetudi je splošna ocena o gospodarjenju po prvih šestih mesecih ugodna in razveseljiva, z doseženim v žalski občini niso zadovoljni. Odbor za gospodarstvo pri občinski skupščini je že začrtal akcijo, s katero bodo v sleherni gospodarski organizaciji pregledali poslovanje v letošnjem letu, še posebej glede na zastavljene naloge. Po akciji bodo na podlagi analize ugotovili najboljše možnosti nadaljnjega razvoja, tesnejšega povezovanja, uvajati pa bodo pričeli tudi boljše organizacijo dela in največ skrbi posvetili izboljšani produktivnosti dela.

V akciji bodo proučili tudi samoupravno organiziranost v delovnih organizacijah, uveljavljanje določil nove ustave ter uresničevanje vsebine TOZD.

Z nadaljnjimi kakovostnimi premiki bi lahko sicer ugodne gospodarske dosežke v Zalcu še krepko popravili.

BRANKO STAMEJCIC

RADEČE

PRVI SADOVI SO TU!

Referendum o združitvi Splošno gradbenega podjetja Hrastnik in Obnove iz Radeč je letos maja uspel. Da je bila ta odločitev pravilna, dokazujejo danes, nepolne tri mesece po referendumu, že prvi rezultati. Vedri optimizem je zavladal zlasti v Obnovi Radeče. Število zaposlenih se je v tem kratkem času povečalo za 22 odstotkov, medtem ko je pred združitvijo socialna negotovost vplivala na mnoge delavce, da so zapuščali podjetje in iskali zaposlitve drugod.

Realizacija, ki je v vsem lanskem letu znašala 3.337.000 din, se je v 7 mesecih letošnjega leta dvignila na preko 3.500.000 din. Od tega samo v juliju na

1.100.000 din. Podobni so izgledi tudi za naslednje mesece. Ostanek dohodka je znašal za vse leto 1973 90.000 din v šestih mesecih letos pa že 280.000 din.

Na zborih delavcev v preteklem mesecu, ki se jih je udeležila velika večina vseh zaposlenih, so navzoči ponovno izrekli svoj »da« za združitve obeh delovnih organizacij v enotno podjetje — organizirano v treh temeljnih organizacijah združenega dela.

Pristojne službe so na ta način lahko izvršile potrebne prijave za vpis v sodni register, in sicer: TOZD Gradbeništvo s sedežem v Hrastniku, TOZD Obnova s

sedežem v Radečah in TOZD Inženiring s sedežem v Ljubljani. Prvo skupno sejo poslovnega odbora SGP Hrastnik in izvršilnega odbora Obnova Radeče v Radečah so ti organi posvetili predvsem nadaljnjemu razvoju TOZD Obnove in njeni čimboljši vključitvi v enoten program podjetja. Najvažnejša naloga pa je zagotoviti streho nad glavo kovinarjem in mizarjem. Zlasti za kovinarje velja, da sedaj dobesedno »vedrijo« pod milim nebom. Vsi izgledi so, da bodo dobili v najkrajšem času proizvodno halo s cca 2000 kvadratnih metrov površine.

Pridobitev teh novih prostorov je zagotovilo za pove-

čanje proizvodnje, produktivnosti in s tem akumulacije. A še pomembnejše je, da se bodo izboljšale sedanje nemogoče delovne razmere. In kako bo delo potekalo? TOZD Obnova bo izdelala investicijski program. TOZD gradbeništvo finansira nabavo jeklene konstrukcije za proizvodno halo. Ta nakup se bo upošteval kot udeležba pri skupnem investiranju na podlagi dogovorjenega kreditnega odnosa. Investicijsko-tehnično dokumentacijo pa bo pripravila bodoča TOZD inženiring.

Prepričani smo, da bodo kovinarji in mizarji kmalu v novih delovnih prostorih.

D.D.

Na tem prostoru bo v Radečah stala proizvodna hala za kovinarje in mizarje.

Splošno gradbeno podjetje Hrastnik, v njegovem sestavu dela radeška Obnova kot TOZD, gradi v Radečah 24-stanovanjski blok. Vseljiv bo septembra.

Znova presenečenje. Za vas, za nas, za vse!

Med prireditvami, ki jih pripravlja Ljubljanska banka, podružnica Celje v okviru meseca varčevanja, oktobra, bo tudi proslava 110-letnice ustanovitve Celjske mestne hranilnice in v njenem delu razstava jubilejnih kovancev in drugih starih bančnih dokumentov in predmetov.

Da bi razstava v resnici zajela vse, kar je na voljo, zlasti pri občanah, vas celjska podružnica Ljubljanske banke vabi in prosi, da ji posodite ali prodate stare jubilejne kovance vseh vrst in izdaj in drugo arhivsko oziroma zgodovinsko gradivo, ki kakor koli govori o hranilništvu na celjskem območju. Če pa bo to gradivo vezano na

Celjsko mestno hranilnico, bo dobrodošlo toliko bolj.

Da bi vedeli, s kakšnim gradivom bomo lahko razpolagali pri ureditvi razstave, vas vabimo, da nam pripravljeno o sodelovanju z nami sporočite najpozneje do 15. septembra letos na naslov: Ljubljanska banka, podružnica Celje, odsek za pospeševanje denarnega varčevanja in propagande, Celje, Trg V. kongresa 10.

Že vnaprej hvala za sodelovanje in pomoč.

Ljubljanska banka
PODRUŽNICA CELJE

ŠMARJE PRI JELŠAH

SODNIKOV MANJKA

Šmarsko sodstvo se je zna-
lo v ničak zavidiljivem polo-
žaju, ki ga lahko preprosteje
opazimo kot pomanjkanje
kadrov. Trenutno primanjku-
je občinskemu sodišču Šmar-
je pri Jelšah pet sodnikov,
na katere pa ni jasno, kje
jih dobiti in kako. Da je
šmarska občinska uprava in
njo vse ostale pripadajoče
institucije, že od nekdaj v
precejšnji kadrovski krizi, je
stara stvar, vendar tako
daleč še ni prišlo, kot prav
sedaj.

Ob podrobnejšem pregledu
nastalega položaja postaja če-
dajše bolj jasno, da se po-
javlja vprašanje obstoja
šmarskega občinskega sodi-
šča. Če bo le mogoče, odnos-
no, če se bodo šmarski lju-
di uspeli dogovoriti s kole-
gi iz Celja, da bi le ti pre-

vzeli del bremena nase, ven-
dar je tudi ta rešitev le en-
kratna. Tudi občinsko sodi-
šče v Celju nima potrebnega
kadra, primanjkuje pa mu
tudi prostorov. Možno bi bi-
lo tudi postaviti, vsaj začas-
no, tuje sodnike iz bližnjih
mest in tako reševati nasto-
lo situacijo. O kritičnem polo-
žaju šmarskega občinskega
sodišča so obvestili tudi se-
kretarja medobčinskega sve-
ta ZK.

Verjetno bo edina možna
in zaenkrat najsprejemljivej-
ša varianta rešitve občinske-
ga sodišča ta, da se maksi-
malno pospeši delo poravnal-
nih svetov pri krajevnih
skupnostih in tako razbreni
sodišča z mnogokrat
nepomembnimi spori, ki delo
sodišča le zavlačujejo. Prav-
zato apelira občinsko sodišče

Šmarje pri Jelšah, da porav-
nalni sveti odigrajo svojo
vlogo čimbolj resno, da se
natanko zavedo nastalega po-
ložaja in razumno sprejmejo
odgovornost ter tako poma-
gajo sodišču.

V šmarski občini je cca 25
poravnalnih svetov. V njih
so več ali manj ljudje, ki
so prišli na to mesto z po-
polnim zaupanjem občanov
in tako naj bi bilo tudi v
bodoče. Da se da mnogo
primerov rešiti na najnižji
pravosodni instanci, pove po-
datek, da je poravnalni svet
Rogatec rešil od 66 kar 60
primerov, torej, da mu jih
je ostalo le šest, ki pa so
seveda prešli v pristojnost
občinskega sodišča. Kakšna
je razbremenitev le tega, je
jasno. Po drugi strani, pri-
mer Šmarja pri Jelšah, ki je

od 21 primerov rešilo le 7,
pa lahko ugotovimo, da nede-
lavnost ali nesposobnost ali
karkoli že, lahko močno ob-
remenijo občinsko sodišče.

Ceprav se je zadnja leta
močno popravila občinska
študentska politika, se pro-
blem vendarle še ni in se še
dolgo ne bo pokazal v bolj-
ši luči. Studentje, ki študira-
jo za ustrezna mesta na ob-
činskem sodišču, bodo svoje
položaje zasedli šele čez kak-
šno tri ali štiri leta, pravni-
ki, sodniki iz drugih krajev
pa le neradi prihajajo v ne-
razvito območje. Iz tega torej
sledi, da bo nujno treba še
intenzivirati občinsko štipen-
dijsko politiko in tako doseči
primerno število kadrov, ki
bi prihajali v občino postopo-
ma in ne kampanjsko.

Milenko Strašek

MED ŠENTJURSKIMI DELEGATI

LAHKO DOBRO DELAMO

V delovni organizaciji LIP
Šentjur so izvolili devet de-
legatov. Dva od teh imata
mandat v občini Šentjur.
Trije delegati so bili izvo-
ljeni v skupščino samouprave
stanovanjske skupnosti
pri občini. Eden izmed teh
je tudi Jože Leskovšek, viso-
kokvalificirani brusilec.

Jožeta najbolj zanima pod-
ročje gospodarstva. Na dru-
gi seji delegatov so tudi naj-
več pozornosti posvetili tro-
mesečnemu poročilu o giba-
nju gospodarstva šentjurske
občine.

Jože Leskovšek pravi: »Po-
skriviti moram nov delegat-
ski sistem, saj daje delavcem
možnost, da smo seznanjeni
s delom občinskih organov,
da lahko sami sodelujemo
pri odločitvah v delovni or-
ganizaciji in da bomo re-
ševali vse probleme, ki se
tisejo prav nas«

Lesnoindustrijsko podjetje

Jože Leskovšek

se srečuje z različnimi teža-
vami. Taka težava je nabava
reprodukcijskega materiala,
ko poslovni partner ne poš-
lje pravočasno survin. Pred

kratkim se je zgodilo, da bi
skoraj zastala proizvodnja,
ker niso pravočasno dobili
furnirskih nožev za rezanje
furnirja. Medtem so dobili
zagotovila za ta material pri
železarni Ravne, ki bo v
kratkem začela izdelovati te
nože. Prav tako je težava v
tem, da kupci zahtevajo kva-
litetni furnir, surovine zanj
pa se kvaliteto slabšajo. Celo
nekateri drevesne vr-
ste, ki jih prepeljejo iz Afri-
ke, se pri transportu poško-
dujejo.

Težave imajo tudi v delov-
nih prostorih. Obrat Zaga je
zelo zastarel, star je že 18
let, zato je nujno potrebna
rekonstrukcija. Poleg tega so
delovne razmere težke, saj
so delavci izpostavljeni veli-
kemu fizičnemu naporu, pre-
pihu in mrazu. Upajo, da
bodo že v letošnjem letu pri-
stopili h gradnji hale in za-

gotovitvi vsaj delu delovnih
strojev.

In kako je z osebnimi do-
hodki delavcev? Jože meni,
da se bodo morale plače gle-
de na draginjo, ki se je po-
javila v zadnjem času, zvi-
šati vsem delavcem, posebno
tistim, ki prejema najniž-
je dohodke.

Poleg težav moramo ome-
niti tudi dobre strani. To je
prav gotovo rekreacija za
delavce v kolektivu. Možnost
letovanja imajo v Medvoji in
Bogradu. Cena dnevnega
penziona je zelo nizka, po-
leg tega pa imajo organizi-
ranih več kolonij otrok do
14 let starosti celo brezplačno.

Jože Leskovšek je zelo za-
dovoljen v podjetju, kjer rad
dela in zadovoljen je tudi
s prevzemom nove funkcije
delegata. Upa, da bo do-
bro opravljal to dolžnost.

MIRA PLAHUTNIK

OBRAZI

ne organizacije. Le tako
bomo lahko dobili boljše
plače. Ni vselej jasno,
kakšna je pot do višjih
osebnih dohodkov. Razum-
ljivo pa je, da so ljudje
nestrpni, saj življenjski
stroški naraščajo iz dne-
va v dan.

Vse, kar nam je povedal
Ivan Strmečki, je jasno
pokazalo, da to ni človek,
ki mu bi bilo vseeno, kaj
bo s podjetjem, kjer je
zaposlen, zdaj in v pri-
hodnosti. Kako bodo žive-
li in v kakšnih razmerah
bodo delali on in njegovi
sodelavci. Ni mu vseeno,
kako živijo in delajo kra-
janj Lokrovec. Tudi tam
je aktiven kot član odbo-
ra SZDL, član sveta in
delegat KS. Vsek njegovih
funkcij niti ne bomo na-
šteli. Pomembno je zlasti
to, da takšne ljudi, kot je
Ivan Strmečki, potrebuj-
mo in brez njih ne more-
mo.

D. POŠ

IVAN STRMEČKI

Ze prve besede, ki jih
je spregovoril, so odkrile,
da je Ivan Strmečki res-
nicoljubljen človek, da so-
traži laži in hinavščino,

ljubi pravico in dosled-
nost. Skratka, da je pošte-
njak od nog do glave. Pri-
znal nam je, da je zaradi
svoje poštenosti in odkri-
tosrčnosti bil včasih tudi
»tepen«. To ga je zelo bo-
lelo, vendar je vztrajal in
uspel.

Rodil se je v Lokrovecu
1929. leta kot kmečki sin.
Doma je bilo pet otrok in
revščina. Ze kot desetletni
fant je vedel, kaj je trdo
delo za vsakdanji kruh.
Po vojni se je izučil za
železostrugarja v kovinar-
ski šoli, bil eno leto zapo-
slen v tovarni EMO, 1951.
pa je nastopil službo pri
takratni Cestni upravi. Po
treh letih je postal moj-
ster delavnice, kar je še
danes. Minilo je že 23 let,
odkar je prvič stopil v
delavnico Cestnega podjet-
ja. Od takrat se je marsi-
kaj spremenilo, pravi.
Skozi vsa ta leta je spre-
mljal razvoj podjetja in pri
tem aktivno sodeloval. Bil
je vedno eden izmed funk-
cionarjev sindikata in sa-
moupravnih organov v
podjetju.

»Moram reči, da so pri

nas samoupravni organi
precej storili za delavce,«
je dejal. »Izboljšali smo
delovne razmere. Tudi
osebni dohodki niso slabi.
Najnižji osebni dohodek je
1760 din, čeprav je tudi
to ob zdajšnjih podražit-
vah premalo. Torej ni ta-
ko slabo. Najhuje je bilo
pred nekaj leti, takrat
sem bil predsednik sindi-
kata, ko smo morali za-
menjati vse vodilne delav-
ce pri Cestnem podjetju.
No, pa o tem so že tako
veliko pisali. Danes je bo-
lje. Tudi nov delegatski
sistem bo počasi, zdaj je
še v povojih, doprinesel
k še uspešnejšemu samo-
upravljanju in boljši pro-
duktivnosti našega podjet-
ja. Pripomnil pa bi, da
včasih še vedno težko do-
jemamo bistvo novega si-
stema. Za to bo potrebno
še precej časa. Zdaj se
svojih pravic sicer zaveda-
mo, dolžnosti pa nekoli-
ko manj. Nekateri delav-
ci ne razumejo, da je po-
trebno del dohodka vlagati
tudi v napredek podjet-
ja, da so potrebne razne
investicije za razvoj delov-

TURIZEM

V mestnem parku so zličnimi tablam opremili cve-
tlične nasade. Ro-žic ne bom tr-ga-la! pravi napis
pa tudi note. In naj ostane pri tem, tudi v dejanjih,
saj je tudi park z nasadi naša skupna lastnina.
Foto: D. Medved

LEPŠE KOPANJE
V SAVINJI?

Naslov z vprašanjem. Vprašljiva pa je zaenkrat tudi
zamisli, ki je povsem nova in si zasluži veliko pozornost,
saj bi ob njeni realizaciji morali izvesti še nekaj — po-
skrbeti, da bi reka ne ostala odlagališče vseh odpadnih
voda in drugega.

Za kaj pravzaprav gre?

V Celju so v teku kanalizacijska dela oziroma gradi-
tev rajonskih kanalskih zbiralnikov, ki naj bi se ob Sa-
vinji združili v glavnem, leta pa naj bi oziroma bo vo-
dil v glavno čistilno napravo.

Ob tej zasnovi se je v zadnjem času porodila misel,
da bi naj zbiralnik ob Savinji zgradili ob vznožju struge.
Sam zbiralnik pa bi se naj spremenil v ploščad in pro-
stor za sončenje. In nadalje, severno od mostu v podalj-
šku Ulice XIV. divizije pa naj bi postavili posebno pre-
grado, ki bi zadrževala vodo in ustvarila na tem predelu
manjše jezero, v katerem bi se ljudje lahko kopali. V pri-
meru visokih voda pa bi se ta pregrada avtomatično splo-
ščila in tako omogočila odtok večjih količin vode po stru-
gi naprej.

Skratka, gre za izredno pobudo, ki bi ob uresničitvi
veliko pomenila za Celje. Toda, kot rečeno, ob realizaciji
tega načrta bi morali zagotoviti še čisto Savinjo, kajti si-
cer bo na njenem nabrežju še naprej opozorilni napis,
da je kopanje zaradi onesnažene vode prepovedano.

MB

IZ VSEH VETROV

VSE VEČ CVETIC — Posebni komisiji Olepševalnega
in turističnega društva v Celju, ki sta pregledovali in oce-
njevali delo gojiteljev cvetja, sta pravzaprav končali svoje
delo. V prvem krogu so evidentirali 1492 gojiteljev cvetja,
zatem so se odločili za 287, ki so dosegli najlepše uspehe.
Po zadnji selekciji pa bodo ostali le tisti, ki bodo dobili
zlato, dve srebrni in sedem bronastih vrtnic. Razglasitev
rezultatov in podelitev vrtnic ter priznanj bo v okviru pri-
reditve tradicionalnega sejma obrti, sicer pa 3. oktobra, v
veliki dvorani Narodnega doma.

Popisovalci so ugotovili lep napredek tudi na tem pod-
ročju, se pravi več cvetic in tudi lepših. Zal pa jih je še
vedno premalo v starem delu Celja.

Podobni popisi o gojiteljih cvetic so minule dni tekli
tudi v Mozirju in nekaterih drugih krajih.

NAJLEPSI KRAJ — Tudi letos bodo na jesenski ple-
narni seji Celjske turistične zveze med drugim imenovali
najlepši kraj. Lani je to priznanje dobilo Luče. In letos?
Odloditev ne bo lahka, saj je konkurenca huda. Izbrati pa
bodo morali najlepše urejen turistični kraj, zatem mesto
in končno tudi zdravilišče.

PANORAMSKA KARTA DOBRNE — Pred kratkim so
natisnili nov prospekt Dobrne s panoramsko karto. Prav
zato ga domačini imenujejo kar panoramska karta Do-
brne. Prospekt je ličen in zato hvaležen turistično propa-
gandni material.

AVSENIKI V CELJU — Priznani ansambel Avsenik
praznuje letos dvajseto obletnico obstoja. Ta jubilej bo
priznani narodno zabavni ansambel počastil tudi z nasto-
pom v Celju. V organizaciji HDK Celje se bo predstavil v
soboto, 31. t. m. na drsališču v mestnem parku.

KONJIŠKA ZK

PREMALO DELAVCEV

Člani osnovne organizacije zveze komunistov v Kmetijski zadrugi Slovenske Konjice želijo več novih članov v zvezi komunistov, posebej delavcev. Sekretar te osnovne organizacije je Alojz Zidanšek, ki je sicer sprejel funkcijo sekretarja šele pred dvema mesecema. Zato mi je tudi nerad odgovarjal na zastavljena vprašanja, saj je že na začetku pogovora povedal, da se s člani osnovne organizacije še ni sestel, odkar je sprejel funkcijo sekretarja. Toda članov je v njihovi osnovni organizaciji zelo malo, samo sedem jih je in zaradi letnih dopustov se je bilo skoraj nemogoče sestati. Zato sestanka še niso imeli. O

problemu članstva pa je Alojz Zidanšek povedal tole: »Že dolgo se v naši osnovni organizaciji ukvarjamo s problemom, kako sprejeti nove člane v zvezo komunistov. Toda doslej smo imeli le malo uspeha. V naši osnovni organizaciji je samo sedem članov zveze komunistov in med njimi ni niti enega delavca iz neposredne proizvodnje. Zato smo se komunisti že večkrat pogovarjali, da bi v našo osnovno organizacijo vključili tudi vse kmete-komuniste, ki živijo v konjiški občini. Tako bi lahko ustanovili večjo, predvsem pa bolj učinkovito osnovno organizacijo, ki bi sistematično in vsestransko obravnavala

Alojz Zidanšek

la problem kmetijstva in vplivala na njegov razvoj v občini. K našemu delu bi pritegnili tudi mlade kmete in zadržnike in mislim, da bi v taki osnovni organizaciji veliko več storili kot storimo sedaj.»

Zdi se mi prav, da opozorimo na težave takšnih osnovnih organizacij zveze komunistov, kot so v Kmetijski zadrugi v Slovenskih Konjicah. Še posebej zato, ker v resoluciji sedmega kongresa ZK Slovenije jasno piše, da je prisotnost delavcev — neposrednih proizvajalcev nuj-

nost in realna osnova za nadaljnje delo zveze komunistov. Svoj sestavek zaključujem z mislijo, ki je zapisana v resoluciji:

»Z delavsko večino se bo v zvezi komunistov oblikovala tista nosilna socialna sila, ki je sposobna strniti interese različnih slojev na podlagi današnjih in zgodovinskih interesov delavskega razreda. Delavska večina je hkrati realna podlaga za idejno enotnost zveze komunistov in pozitivno diferenciacijo v njej.«

DAMJANA STAMEJCIC

AVSENIKI V CELJU

Priljubljeni in svetovno znani narodno zabavni ansambel Avsenikov slavi letos dvajsetletnico uspešnega dela. V okviru te proslave bodo v soboto, 31. t. m. nastopili tudi v Celju. Njihovo gostovanje je pripravil HDK Celje. Zato je povsem razumljivo, da bodo zaigrali in zapeli na drsališču v mestnem parku.

AERO IN RADEČE V SODELOVANJE

Med tovarno Aero in radeško papirnico bo prišlo do tesnejšega sodelovanja. Kakor je znano, se je radeška papirnica odločila za oplemenitenje lastnih papirjev, predvsem za izdelavo samolepilnih papirjev, poliesterskih folij in magnetnih kont kartic. Da ne bi prišlo do direktnega prekrivanja razvojnih programov obeh kolektivov, se bodo predstavniki obeh delovnih organizacij s posebnim sporazumom dogovorili za boljše prihodnje sodelovanje.

PRAZNIK SLOVENSKEGA SODSTVA

DOSLEDNO KAZNOVANJE

Letos poteka 30 let, odkar je predsedstvo Slovenskega narodnoosvobodilnega sveta 3.9.1944 izdalo odlok o začasnem ureditvi narodnih sodišč, ki je povzel in uzakonil temeljne principe o organizaciji in poslovanju narodnih sodišč, kakor so se izoblikovali v času narodnoosvobodilne borbe in izkušnji, predvsem vojaških sodišč, ki so že bila organizirana od začetka okupacije.

Poleg ljudskodemokratskega (socialističnega) značaja in neodvisnosti sodišč so v tem odloku prevzeta in še bolj utrjena načela: javnost, ustnost, neposrednost, kontraktornost, akuzatorni princip, pravica obrambe, pritožbe itd.

Torej je bila temeljna karakteristika narodnih sodišč ljudska demokratičnost, kar je diametralno nasprotje predvojnemu buržoaznim sodiščem, ki so bila likvidirana med našo narodnoosvobodilno borbo, in sicer takoj, ko so bile dane realne možnosti (osvobodeno ozemlje), kar je izrecno odredil odlok IOOF (18. oktobra 1943) o delni ustavitvi poslovanja rednih sodišč. Prav odlok, sprejet 3. septembra 1944 pa pomeni pravno podlago za začetek postopnega sistematičnega ustanavljanja in poslovanja novih rednih civilnih, tako imenovanih narodnih sodišč, na vsem območju osvobodene Slovenije, ki so opravljala sodno oblast v vseh civilnih, pravnih, nepravdnih in kazenskih zadevah, razen tistih, ki so bila pridržana vojaškim kazenskim sodiščem; torej v bistvu

so ta sodišča opravljala vse posle, ki jih danes opravlja naša sodišča.

Narodna sodišča so sodila na podlagi odlokov najvišjega vodstva naše narodnoosvobodilne borbe, ki so formulirali z ene strani splošne težnje in zahteve širokih ljudskih množic ter zahteve borbe, na drugi strani pa tem težnjam in zahtevam dali obvezen značaj. In prav s tem je bila takoj v začetku ustanovitve narodnih sodišč poudarjena tudi zahteva po spoštovanju zakonitosti, kar je imelo velik pomen.

Vse to pa je povzročilo, da naša sodišča kot organi, ki so izšli iz naše socialistične revolucije, tudi po okupaciji niso zopet postala zaščitnik raznih protiljudskih režimov (naj navedem le enega izmed predvojnih primerov sojenja v Celju ob zlomu Orjune pred 50 leti), temveč so se še naprej razvijala in utrjevala kot uspešna revolucionarna zaščita vseh pridobitev naše narodnoosvobodilne borbe, kakor tudi uspešna zaščita zakonitosti, ki jo je po vojni ustvarjalo naše delovno ljudstvo. Načela, ki so bila povzeta v zgoraj navedenem odloku Slovenskega narodnoosvobodilnega sveta o začasnem ureditvi narodnih sodišč, so se prav zaradi tega še naprej razvijala in utrjevala v duhu samoupravnega socializma in humanosti (na primer Novele kazenskega zakonika, Kazenskega postopka, Pravdnega postopka itd.). To pa je vodilo tudi do podružbljenja nekaterih funkcij našega sodstva, kar pomeni nadalj-

nje kvaliteto preobrazbo našega sodstva v duhu naše revolucije. Vse to je našlo odraz v naši zvezni in republiški ustavi, ki sta bili sprejeti v letošnjem letu in ki sta uvedli poleg rednega sodstva tudi samoupravno sodstvo kot specifični sodni organ, kot zaščito samoupravnih pravic naših delovnih ljudi. Prav to pa pomeni nadaljnjo prelomnico ter podlago za nadaljnji razvoj našega sodstva.

Zato pomeni 3. september pomemben mejnik v razvoju našega sodstva in v pravosodju nasploh ter ga lahko utemeljeno štejemo za rojstni dan novega socialističnega sodstva v Sloveniji. In prav zato je ta dan Slovensko sodniško društvo proglasilo za praznik slovenskega sodstva.

Ta praznik, torej jubilejno leto, pa naša sodišča praznujejo v času, ko so pred njimi postavljene nadaljnje odgovorne naloge. Tako so pismo predsednika ZK tovariša Tita in izvršnega biroja predsedstva ZKJ ter na podlagi tega pisma sprejeti sklepi in priporočila Zvezne in Republiške skupščine ter posvetovanja sodišč spodbudili naša sodišča k še intenzivnejšemu delu in k večji učinkovitosti. Kot v letu 1973, tako so naša sodišča tudi v letu 1974 sprejela akcijske programe ter nadaljevala z reševanjem nalog, kot so: borba za zatiranje družbeno negativnih pojavov, čimvečja učinkovitost sodišč in njihovo ažurno poslovanje, večja koncentracija in hitrost postopkov, reševanje starih in prioritarnih zadev, pravočas-

na izdelava sodnih odločb ter doslednejša in ustreznejša kaznovalna politika. Na podlagi analize dela in izpolnjevanja akcijskih programov za območje našega okrožnega sodišča lahko ugotovimo pri vseh sodiščih tudi ob polletju 1974. leta, da so naša sodišča kljub kadrovskim, materialnim in nekaterim drugim težavam dosledno izpolnjevala te programe. Ker pa zgoraj navedene naloge niso kampanjskega značaja, bodo naša sodišča še nadaljevala z njihovim intenzivnejšim uresničevanjem. Poleg tega je okrožno gospodarsko sodišče v Celju opravilo veliko dela v zvezi z registracijo TOZD in OZD.

Pred našimi sodišči je tudi obširna republiška in zvezna zakonodaja. Prav to bo vodilo našim sodiščem in sodnikom, da bodo nadaljevali z utrjevanjem ustavnosti in zakonitosti, socialistične samoupravne morale in etike, s čimer bodo naša sodišča v nemajhni meri prispevala k nadaljnjemu razvoju in krepitvi naše samoupravne socialistične družbe.

V tem in prihodnjem letu bo na podlagi zvezne in republiške ustave sprejetih tudi več organizacijskih zakonov o delu rednih in samoupravnih sodišč, kar bo zelo pomembno za nadaljnji kvaliteten razvoj našega rednega in samoupravnega sodstva. To bo pomenilo nadaljnjo razvijanje tistega, kar je začel zgoraj navedeni odlok o začasnem ureditvi narodnih sodišč.

Pavlina ZDENKO

VAŠ PROBLEM

VITANJE

ZDRAVNIKA NIMAMO!

Anton Ošlak

Anton Javornik

V Vitanju se krajani že dolgo pritožujejo nad dejstvom, da nimajo zdravnika. Pravzaprav zdravniki že kakih pet let prihajajo in odhajajo, potem pa jih spet ni in končno spet pridejo ... Toda prebivalci Vitanja in okoliških zaselkov so ogorčeni. Čutijo se prikrajšani in ogorčeni. Pravi, da se zelo boje bolezni, kajti bolezen lahko ozdravi le zdravnik, zdravnika pa ni. Preberite, kaj sta nam dejala dva Vitanjčana.

ANTON OŠLAK, invalidski upokojenec: »Že dolgo smo v Vitanju brez zdravnika. Kake štiri mesece je že od takrat, ko je bil zadnjič pri nas. To je nezno, saj nas je v Vitanju veliko takih, ki rabimo pomoč zdravnika. Jaz sem invalidsko upokojen in najmanj vsak mesec enkrat rabim pomoč zdravnika. Zato, da mi ponovno predpiše zdravlila, ki mi lajšajo bolečino. Sedaj pa moram za vsako figo v Konjice. Lažje je tistim, ki imajo avtomobile. Huje je za nas, ki smo vezani na avtobuse. Najhuje pa je tistim, ki stanujejo daleč pod Pohorjem in morajo do Vitanja peš, nato pa še v Konjice. Pa kar naprej obljubljajo, da bo zdravnik prišel, toda mi ne verjamemo nikomur več.«

ANTON JAVORNIK, invalidski upokojenec: »V Konjicah se sploh ne zavedajo, da lahko pride prav zaradi tega, ker nimamo v Vitanju zdravnika, tudi do hujše nesreče. Celo do smrti. Si sploh predstavljate, kakšen napor je priti do zdravnika tistim ljudem, ki živijo v hribu? In tudi nam ni veliko lažje. Zdravnika pa ne moremo dobiti. Že pred petimi leti je želel nek zdravnik ostati v Vitanju, da je lepo pri nas, je dejal. Toda ni mogel ostati, ker ni bilo stanovanja. Pa bi občina uredila eno stanovanje za zdravnika v Vitanju! Kaj je to res tako težko? Vedeti morajo, da smo v Vitanju tudi bolni, da so tu otroci, ki se jim lahko marsikaj zgodi. Sedaj pa pride v Vitanje enkrat mesečno medicinska sestra, ki uredi samo administrativne posle, nato pa spet odide. Ne, ne, to morajo urediti!«

DAMJANA STAMEJCIC

GOLOVEC ŽE LETOS?

Izvršni svet celjske občinske skupščine se bo že na prvi seji po poletnem obdobju srečal z izredno aktualnim problemom. Občinske strokovne službe pa tudi odbor za izgradnjo turistično-rekreacijskega centra Golovec se namreč zavzemajo, da naj bi investitorstvo nad izgradnjo tega za Celje prepotrebne objekta prevzela občinska skupščina.

Druga pobuda okoli Golovca pa se nanaša na čimprej prvi začetek gradnje. Predlagajo, da naj bi temeljni kamen za Golovec vgradili v času letošnjega sedmega sejma obrtne se prvi konec septembra oziroma prve dni oktobra. Tako bi tudi sejmu, ki je prvi opozoril na nujnost takšnega objekta, zagotovili lepšo perspektivo Celje pa bi se v prihodnje razvijalo kot pravo sejsko mesto!

O kulturi

Denar bo!

Torkova seja izvršnega odbora celjske kulturne skupnosti je odkrila nekaj dejavnikov, ki so v danem trenutku zelo vzpodbudna. Zagotovljejo sredstva za sofinanciranje Tedna slovenskega filma, ki ga organizirata NT in Zveza v mesecu novembru v Celju. Če drugi — to bo celjska tradicionalna prireditelja — odbor je tudi razpravi o pomoči Kozjanskemu, ki bo morala biti izpeljana kontinuirana solidarna akcija vse Slovenije. Tako bo celjska kulturna skupnost namenila namenska sredstva v višini dveh starih milijonov za sanacijo poškodovanih kulturno zgodovinskih spomenikov na Kozjanju.

Bila so tudi odobrena sredstva za popravilo Pokrajinskega muzeja oziroma Stare gradnje, ki jo je prizadel požar, saj je nastala škoda v višini 16 starih milijonov in najmanjša dela se nanašajo na klesanje velike razpoke, ki poteka od vrha preko arhitekturnega hodnika do temeljev. Rešen je tudi en stanovanjski problem in sicer za strojnjak v Zavodu za spomeniško varstvo, kjer je poka-

zala veliko razumevanja celjske občinske skupščine s finančno soudeležbo pri nakupu stanovanja, kar pomeni posredno reševanje tudi kadrovske problematike na področju kulture.

V letošnji kulturni sezoni bo tudi speljana velika akcija z naslovom »Otrok in gledališče«, saj je skupščina kulturne skupnosti na svojem zadnjem zasedanju posebej poudarila, da se morajo zagotoviti vse kulturne akcije in prireditve, ki zajemajo mladino.

Videti je, da je na pogoju živahna kulturniška jesen, ki bo zajela kaj kmalu vsa področja kulturnega delovanja, s tem pa tudi veliko mero angažiranosti vseh tistih, ki so kakorkoli odgovorni za vsebino in obseg dela. Dokaj uspešen medobčinski dogovor v minuli sezoni daje kanček optimizma za novo sezono. In da niso bile besede o medobčinskem financiranju regijske kulture zaman, potrjuje primer, ko se medobčinsko zbrana sredstva vračajo v obliki pomoči potresnemu področju — vračajo se v občino.

DRAGO MEDVED

Celje bo gostitelj filmskega tedna

V prvi polovici decembra bo Celje gostitelj filmskih delavcev in organizator Tedna domačega filma s podelitvijo Badjurovih nagrad. Tako so sklenili člani iniciativnega odbora, ki ga sestavljajo predstavniki Kinopodjetja Celje, Društva slovenskih filmskih delavcev, Kulturne skupnosti Celje, Občinskega sveta ZKPO Celje, revije STOP in Novega tednika ter Radia Celje. Organizator te pomembne slovenske kulturne manifestacije bo redakcija Novega tednika in Radia Celje.

Programski koncept Tedna domačega filma je dogovorjen. Poleg štirih slovenskih premiernih filmov (Pastirci, Let mrtve ptice, Pomladni veter in Čudoviti prah) bodo v osrednjem filmskem programu predstavljeni še nekateri jugoslovanski filmi — predvidoma Uziška republika, Derviš in smrt in Kapetan Mikula Mali. Na vseh premierah se bodo občinstvu predstavili glavni igralci in ustvarjalci filma. Slovesna podelitev nagrad, posebne Stopove nagrade (za najboljšega igralca in igralko) nagrade NT in RC (za najboljšega debutanta) bo zadnji dan Tedna, po razglasitvi rezultatov obeh žirij.

Poleg osrednjega filmskega programa v Unionu bo tudi v obeh drugih kinodvoranah (Dom in Metropol) slovenski filmski program. Celjsko občinstvo bo videlo retrospektivo filmov Franceta Stiglica, revijo najboljših slovenskih mladinskih filmov, izbor kraških filmov ter mednarodni program turistično-sportnih filmov.

To še ni ves vsebinski del Tedna domačega filma. Z odobritvijo sredstev Kulturne skupnosti Celje in republiške skupnosti bo lahko letos organizator izvedel še prvo razstavo slovenskega filmskega plakata na Slovenskem, 15 srečanj filmskih delavcev in kritikov z mladino v okviru ur slovenskega jezika s filmsko vzgojo, dvoje srečanj z ljubitelji sedme umetnosti iz delovnih kolektivov, strokovni posvet o idejnopolitičnih in estetskih vidikih slovenske filmske kritike in publicistike in pogovor filmskih delavcev z mentorji filmskih krožkov na šolah.

Program prireditve je obsežen. Nedvomno pa napoveduje, da se bo iz skromnih začetkov Teden domačega filma razvil v pomembno slovensko večpomensko kulturno prireditev.

O vodnikih

Nevidno...

Oni dan sem iskal nekaj turističnih vodnikov po Celju in njegovi bližnji okolici, pa sem komaj dobil kaj primerne. Razen vodnikov po Muzeju in vodnik po lapidariju, so imeli še nekatere druge, a le premalo za celjsko območje.

Prepričan sem, da je celjska bera tovrstne literature več kot nezadostna in ne zadostuje nam domačinom, kaj šele tujim turistom, ki prihajajo v naše mesto, ki navsezadnje v zgodovinskem razvoju dežele pomeni veliko. Lansko leto sta izšla dva zanimiva uvodnika v zbirki vodnikov kulturnih in naravnih spomenikov Slovenije, ki jih izdaja Zavod za spomeniško varstvo SR Slovenije, zalaga pa založba Obzorja iz Maribora. Gre za 37. in 44. zvezek. Prvi govori o Celju, drugi pa o Opatijski cerkvi. Oba bi težko našli v celjskih knjigarnah ali kateri drugi podobni prodajalni. In ne samo to. Tudi če bi vodniki že bili na policah, bi bili domala skriti. Večkrat smo že pisali o novih izdajah na literarnem ali znanstvenem polju, dmem ali čisto znanstvenem področju »domačinov«, ki so

s svojo pisano besedo kakor koli prispevali k razvoju ali ugledu našega ustvarjanja, zgodovine. Vse premalo smo pozorni do teh dosežkov. Pred dnevi je izšla Zgodovina Celja in okolice II. del izpod peresa profesorja in častnega meščana Janka Orožna. Knjige so vse preskromno predstavljene, čeprav ne bi bila odveč v izloženem oknu tudi avtorjeva slika z večjim panojem, kjer bi bili podani najosnovnejši podatki o novi knjigi, do katere v Celju in okolici ne bi smeli ostati ravnodušni. Saj navsezadnje, prišel je čas, ko je treba ljudem na neposreden način te vrednote približati. Ni dovolj samo ugotavljati, kako slabo beremo slovenske knjige in knjige na sploh. Tudi o teh poraznih podatkih smo že pisali. Torej, tudi izločeno okno knjigarne je lahko del kulturne akcije. Potreben je samo prvi korak, ki bi prebudil vse tiste, ki so dolžni to storiti. Nemalokrat se zgodi, da Celjan v literarnih virih zve o svojem mestu več v Ljubljani ali Mariboru, kot pa v Celju. To pa najbrž ni pravilno.

DRAGO MEDVED

Konec počitnic ali — draga šola!

Poletje se je že nagnilo v drugo polovico, sonce ki nas je zadnje tedne pošteno grelo, se je že nekoliko utrudilo. S tem pa se je približal tudi konec šolskih počitnic. To se pozna tudi v celjskih knjigarnah, kjer v teh dneh prodajo veliko knjig, zvezkov in drugih reči, ki jih bodo šolarji potrebovali v naslednjem šolskem letu. Kako pa so se knjigarne pripravile na to? Ali so dobro založene? O tem smo se pozanimali v prodajalni Mladinske knjige v Stanetovi ulici, kjer je v teh zadnjih počitniških dneh pred prodajnimi pultovi prava gneča. Da bi vsaj delno ublažili mučno čakanje kupcev, prodajajo tudi zunaj, pred knjigarno.

Kot so nam povedali, so se na splošno dobro založili. Seveda tudi letos še ne morejo nuditi šolarjem vseh knjig, ki jih bodo potrebovali. Nekateri so še v tisku, druge pa so že razprodane in vsak dan pričakujejo nove pošiljke. Tako bodo morali osnovnošolci še nekoliko počakati na knjigo in zbirko nalog iz matematike za 4. razred in na Tretje berilo. Veliko večji pa je problem s knjigami za srednje šole. Pri teh so že od nekdaj največji problem učbeniki za tuje jezike, še zlasti za angleščino. Ti učbeniki namreč zaradi napredovanja učnih metod največkrat zastarijo.

Tudi zaloga zvezkov je zaenkrat še zadovoljiva, vendar bo sčasoma pošla in potrebna bo nova pošiljka.

Starše gotovo zanima, kako globoko bodo morali letos seči v žep, če bodo hoteli svoje šolarje opremiti naj z najnujnejšimi potrebščinami. Seči bodo morali le precej globlje kot prejšnja leta, saj so se samo zvezki podražili za 40 do 60 odstotkov. Če njihov ali hčerka obiskuje višji razred osnovne šole, lahko pripravijo samo za knjige okrog 300 din, za ostale najnujnejše potrebščine pa vsaj še 200 din. Srednješolci bo za knjige odšel 50 tisočakov, kje pa so še zvezki, dodatna študijska literatura, razni pripomočki in ostalo?

Se nekaj dni in za naše osnovnošolce in srednješolce se bodo torej končale dvoipolmesečne brezskrbne počitnice. Toda, ali so bile za šolarje in njihove starše res brezskrbne? Za večino slednjih ne bi mogli reči, da res, če so le enkrat v tem času pomislili, koliko jih bo stalo šolanje njihovega otroka v naslednjem šolskem letu.

MIRAN KOROSEC

Šentjur

Kaj beremo?

V dostavnem območju pošte Šentjur je približno 4500 prebivalcev. Pozanimali smo se, kaj berejo šentjurski občani in prišli do prav zanimivih podatkov.

Časopisi in revije prihajajo po pošti, pradijajo jih pa tudi v obeh samopostrežnih trgovinah, v kiosku »Tobak«, dnevnik »Večer« ima pa tudi raznašalca. Dnevnik »Delo« prihaja v 150 izvodih, Večer pa v 140 izvodih. Najbolj je razširjen regijski tednik TN, ki prihaja v 670 izvodih, Nedoljski dnevnik v 425 izvodih, Kmečki glas v 200 izvodih, VTD v 115 izvodih. Po pošti prihaja mesečno približno 700 raznih revij, trgovine pa prodajo še 150 izvodov Jane in 340 izvodov Stopa in še manjše število drugih revij. Ker je dosti naših ljudi zaposlenih v Celju in Storah, kupujejo časopise in revije tudi v tamkajšnjih kioskih, kar seveda ni mogoče prešteti.

Med šolskim letom je na šentjurski šoli 315 naročnikov Cicibana, 245 naročnikov Pionirskega lista, 40 naročnikov Kurirčka in 64 naročnikov zbirke Čebelica. To navajamo zato, ker mladinske liste v veliki meri prelistavajo tudi starši in obratno; tudi otroci segajo po časopisih in revijah odraslih.

Če smo že pri branju, omenimo še dejavnost ljudske knjižnice, ki nekako pokriva isto področje. Letno izposodi knjižnica med bralce približno 4000 knjig.

Radio in televizija sta danes nedvomno najvažnejši obveščevalni sredstvi. Radijski aparat je takorekoč v vsaki hiši, v mnogih hišah pa več aparatov. Uračno, po spisku, je prijavljenih 1100 aparatov, prav gotovo pa je še lepo število neprijavljenih »črni« aparatov. Vzpon televizijskih sprejemnikov je izreden. Predlani je bilo ca. 500 aparatov, letos jih je že 850.

E. REČNIK

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE CELJE

razpisuje

ABONMA ZA SEZONO 1974-75

Devet večerov v gledališču od septembra do aprila, sedem predstav v abonmaju, osma na Odru Herberta Grina, deveta za otroke. 20 do 50 odstotkov popusta, plačevanje v obrokih, absolutna prednost pri rezervaciji obiska tujih gledaliških predstav, tudi zanje velik popust.

Molière LJUDOMRZNIK, komedija
Partijic ŠČUKE PA NI, komedija
Finžgar RAZVALINA ŽIVLJENJA, kmečka drama
Jarry UBU KRALJ ALI POLJAKI, komedija
Ferdo Kozak KRALJ MATJAŽ, komedija
Goethe TORQUATO TASSO, drama
Musset LORENZACCIO, romanti. tragikomedija
Wudler PERPETUUM MOBILE, komedija
Zmavc PAVLIHA IN MALO ČEZ LES, otroška komedija

Abonmaji: PREMIERSKI (petek), SOBOTA, TOREK, GLEDALIŠKI AMATERJI (sobota), KULTURNA AKCIJA (delovne organizacije, sobota), DELAVSKA MLADINA (četrtek), KOZJANSKO, ZALEC, MOZIRJE, UPOKOJENCI (sreda pop.), MLADINSKI ABONMAJI in ŠOLSKI ABONMAJI. Če bo dovolj zanimanja, še NOV PETKOV ABONMA.

Informacije in prodaja vstopnic pri gledališki blagajni, ki bo odprta (razen ob nedeljah) od 2. do 20. septembra, za stare abonente, za nove od 21. do 23. sept. dnevno od 10. do 12. in od 18. do 20. ure. Tel. 22960. Otvoritev sezone 27. sept. Vljudno vabljeni.

Uprava SLG Celje

DOGODKI

RIMSKE TOPLICE: VEČER PLAVANJA USPEL

Na kopališču v Rimskih Toplicah je bila 17. avgusta široka telesnokulturna manifestacija pod imenom VEČER PLAVANJA. TVD Partizan Rimske Toplice je namreč organiziral plavanje za vse občane, ki so bili pripravljeni plavati svoji starosti primerno dolžino. A niso tekmovali. Vazno je le bilo, da so na poljuben način in ne glede na čas preplavali določeno dolžino.

V akciji je sodelovalo kar 90 občanov. Bilo je 70 odstotkov domačinov in 30 odstotkov občanov iz drugih krajev Slovenije (Celje, Maribor, Trbovlje, Velenje itd.). Največ je bilo mladih od 11 do 25 let, in sicer 45 odstotkov, od 26 do 40 let pa 23 odstotkov. Najmlajši udeleženec je bil star 6 let, najstarejši pa 62 let. Akcija je brez dvoma uspela, zlasti še, če upoštevamo, da je večer plavanja trajal le od 18. do 20. ure, to je samo dve uri in še to v večernem času ter da je od domačinov prišlo plavat kar 7 odstotkov vseh občanov. Splošno mnenje je bilo, zlasti še po podelitvi majhnih nagrad, da je večer plavanja povsem uspel in da je treba podobne telesnokulturne prireditve še organizirati. P. Ajdnik

BRESTANICA: DOBIČEK OD POČASNOSTI

Od Brestanice do Krškega grade novo cesto. Obvoz delajo preglavice vsem šoferjem, ki ne vedo, da je pod brestaniškim gradom brod, ki spravlja avtomobile na drugo stran Save. Brod prevažata dva mlada fanti in pravita, da vsak dan prepeljeta okrog sto avtomobilov in da je delo prav zanimivo. Verjemimo jima! Vsak dan pa zaslužita okrog tisoč novih dinarjev. Menda sta edina, ki ju veseli, da gradnja tako po poljevo napreduje.

KO GRE OTROK V VRTEC

TEŽAVNO

Že nekaj dni vodim v vrtec svojega dve leti in pol starega fanta. Najino ločevanje ne gre brez solz in njegovega vztrajanja, da bi ostal z menoj. Tudi preko dopoldneva se kljub skrbnemu ravnanju vzgojiteljice in ob spremljajočem medvedku, ki je del njega, spomni na dom in vojaka. Tako in podobno početje otrok spremljam kot ravnateljica vrtca, ob sprejemanju novincev že nekaj let. Zato sem se odločila, da tistim staršem, ki bodo letos pripeljali svojega malčka za več ur v novo okolje — v vrtec, napišem nekaj razmišljanj o težavah — tako imenovanih čustvenih krizah, ki jih bodo v taki ali drugačni obliki doživljali tudi vaši otroci. Otrokov odhod v vrtec je vezan na določene spremembe v njegovem dosedanjem življenjskem režimu: zgodnje jutranje vstajanje, pot v vrtec ob vsakem vremenu ipd. Predvsem je težko slovo od staršev, ki jim za ceremonialno poslavljanje zaradi hitenja v službo, primanjkuje časa. Nič presenetljivo ni, da nekateri otroci protestno odklanjajo hrano in se upirajo opoldanskemu počitku. Teže prilagodljivi in izrazito ego-centrični otroci si hočejo pridobiti vzgojiteljico zgolj zase. Odklanjajo družbo otrok in so do njih celo napadali. Tudi z bruhanjem in prebavnimi motnjami izražajo bolj občutljivi otroci, da se z novim okoljem še niso sprijaznili. Starši ne bi smeli biti prestrašeni in razočarani, če bi otrok začel ponovno močiti ali blatiti perilo. Vsi ti in podobni pojavi izvirajo iz strahu, da so jih starši zapustili.

Spremembe okolja in ljudi ne sprejmejo vsi otroci enako. To je odvisno predvsem od njihove starosti, od lastnosti in posebnosti njihove

vih značajev ter čustvene pripravljenosti na vstop v novo sredino. Doslej je bil otrok, posebno, če je mlajši in je edinček, v absolutnem centru pozornosti. Krog ljudi, ki so zadovoljevali njegove telesne in duševne potrebe je bil omejen predvsem na starše. Z vstopom v vrtec pa se le-ta razširi na skupino od 12 do 23 vrstnikov, vzgojiteljico in drugo osebje, ki v vrtcu deluje. Se-le, ko se v otroku uredijo vtisi o novem okolju, ko si pridobi in utrdi prijetne izkušnje in doživlja v njem in ko po nekaj dnevih bivanja v vrtcu posploši, da mu je v njem pravzaprav lepo, začne v vrtec prihajati rad. Takrat pa smo rešeni velike skrbi tako starši kot poklicne vzgojiteljice, ki so s posebnim poslušom pripeljale otroka do občutka varnosti.

Prehod otroka iz družine v vrtec bo mnogo lažji, če ga na to že prej pripravimo. Ko gremo mimo vrtca, mu pripovedujemo, da se v njem igrajo otroci, morda katerega od njih celo pozna. Peljimo ga večkrat na igrišče vrtca, ali celo v stavbo, da bo spoznal tudi notranje prostore, igralnico in vzgojiteljico. Tako mu prostor in bivanje po prvi daljši ločitvi od nas ne bo tuj.

Naše slovo z otrokom naj bo veselo. Odkrito mu povejmo, kam gremo in kda' pridemo ponj. Zapustimo ga z zaupanjem, da bo v dobrih in varnih rokah. Otrokovemu prepričevanju, da ne bo šel več v vrtec ne smemo nasesti. S potrpežljivostjo in spodbujanjem ter sodelovanjem z vzgojiteljico mu bomo pomagali, da se bo v novo okolje kmalu vživel in da se bo v njem dobro počutil. Še več. Začutil bo svojo pripadnost kolektivu.

Prof. Anica ČETKOVIČ

KJE JE RESNICA O TOTARJEVI MICKI

Ko sem se vračal domov, sem nehote razmišljal o Totarjevi Micki. Ves čas me je spremljala njena zgrbljena postava, telo polno krast, gnojnih bul, po katerih so se sprehajale muhe. Gledal sem njen umazan obraz, nisem mogel pozabiti na njene solze, sovražne besede... »Nikjer več ni pravice, mi je rekla. Ampak, kako so drugi našli svojo pravico? Kako so se drugi lahko vključili v življenje? Zakaj ni tudi Totarjeva Micka enaka drugim? Je morda, nekdanja natakarka iz Velenja, nekdanja najlepša ženska v okolici Gorenja, doživela razočaranje, ki ji je uničilo življenje? Priznam, da sem na koncu spoznal, da vem še manj, kot sem vedel pred prihodom v Gorenje. Še enkrat pa sem spoznal, da človek, ki je čisto sam, sploh ni človek. In to spoznanje je mnogo vredno!

In ko človek takole hodi sem in tja po Gorenju, se nehote zazre v hišo, ki ždi kot otok v kraju. Nekako ne spada k urejeni okolici. Okolje hiše, popolnoma zaraslo z grmovjem, visoko travo in drevjem, zbuja nekakšne grozljive občutke. Enostavno ne moreš verjeti, da lahko v takem okolju živi človek. In prav v tej hiši živi sedemdesetletna vdova Micka Totarjeva.

»Ne vemo, kako vas bo sprejela,« so nam pravili krajan. »Pripravite se, da vas bo nadrla in spodila, tako ko boste stopili na njen košček zemlje. Bolje, da jo pustite pri miru. Ženska ni pri pravila.«

Kljub opozorilom smo stopili na košček njene zemlje. Potrkali smo na vrata njene hiše. Nič. Verjetno je ni doma. Eno izmed oken je bilo odprto, pogledam v notranjost hiše, ampak samo za trenutek. Če mi bo kdo verjel ali pa ne — na tleh sem opazil poleg ne vem kakšnega grmovja, žaklovine, kokošjega perja, zajčjih kož in ne vem česa še vse, crknjeno podgano.

Stopil sem okoli hiše in opazil Totarjevo Micko, kako je v neko skodelo spravljal popolnoma gnilo travo...

»Dober dan! Kako ste kaj? Vroče je pa, ni res?« sem jo pozdravil, obenem pa pričakoval, da me že naslednji trenutek spodi s svojega kraljestva.

»Veste, neke zdravilne trave sem nabrala pred tednom, pa sem jih pozabila spraviti v hišo. Pa nič hudega. Pravijo, da so takšne še boljše. Hudo sem bolna. Srce me daje, pa močno astmo imam. Tako so mi povedali v bol-

den. Sploh vam ne morem povedati, kako hudo je z mano... Včeraj so ti hudiči spustili nadme psa... Ne morete si predstavljati, kakšni so danes ljudje. Pretepajo me, če me le vidijo. Pa zmerjajo me vedno, otroci mečejo vame kamenje...«

Ko govoril, se ji tresel glas, po obeh ji polzijo solze. Pogleda ne prenesem več. Ne vem, kaj naj sploh rečem. Preprosto ne morem verjeti, da lahko ta ženska, krastava po vsem telesu, zavita v žaklevinaste cunje, polvinil in strašno zanemarjena po vsem telesu, živi v občini, kakor je velenjska.

»Ljudje danes niso več ljudje. To so hudiči. Nikoli nisem nobenemu storila kaj

Totarjeva Micka

žalega... Pa saj vem, zakaj je tako. Denar je vse te hudiče uničil, denar... Pa tudi vem, da je vsega kriv tale Polak. Saj ga poznate, opeko dela. Sosed je... tale hiša... tale...!»

»Kaj pa vam je storil?«

»Pred desetimi leti je hotel kupiti od mene vso tole zemljo in hišo. Pa mislite, da sem bila neumna? V dom

Tone Orešnik

nišnici v Celju. Pa čisto sama sem. Še po zdravila ne morem. Kdo ste pa vi?«

Predstavim se ji.

»A v cajtenje bi me radi dali. Lepo vas prosim, pustite me pri miru. Lahko mi odpove srce. Tako sem razburjena. Pridite drugi te-

Franja Korošec

onemoglih pa že ne grem. Tja me je hotel spraviti. Ampak za vse na svetu mu ne prodam tega. To je moje in nihče ne bo imel, kar je mojega...«

Stisne pest in zažuga proti sosodu. Po obeh se ji spet ulijejo solze.

Pepca Orešnik

»Ko mu nisem hotela dati tega, je pregovoril vaščane, da so mi začeli nagajati. On si lahko privoščiti to. On ima denar... Takojo potem, ko je videl, da ne bo dobil ničesar mojega, mi je celo sam začel nagajati. Kosil je mojo travo, kopal mojo zemljo. Nobene pravice ni več na tem svetu... Pa so pravili, kako bo po vojni. Nikomur več ne verjamem nič. Ko bi vedeli, koliko sem jaz pomagala partizanom, koliko sem pretrpela med vojno...«

Tudi od sosedov sem hotel zvedeti resnico o Totarjevi Micki. Najprej sem obiskal Orešnikove.

»Veste, nas vse skupaj to že ne vznemirja več. Nekaj časa smo se prepirali z njo. Potem pa smo raje bili tiho. Bog ne daj, da bi kdo stopil na košček njene zemlje. Že je bil ogenj v strehi. Začela nas je obmetavati z izrazi, ki si jih ne upam ponoviti. Bili smo vse, samo ljudje ne,« nam je povedal Tone Orešnik.

Njegova žena Pepca pa nam je povedala, da je pred časom šla že v Velenje k socialni delavki in jo opozorila na ta primer. Pravi, da se ljudje upravičeno bojijo, da ženska nekega dne umre in še vedeli ne bodo za to, ker se podnevi baje le redkokdaj pojavi na svetlo. To so mi povedali potem tudi nekateri drugi ljudje v kraju.

Šli smo tudi k Polakovim. Doma smo našli le obrtnikovo ženo Stefko: »Odkar sem jaz tu, ji nisimo storili ničesar slabega. Pri hiši sem šele tretje leto. Mož mi je pravil, da z njo noče imeti nobenega opravka več, ker mu je pred leti, ko je bila še stalen gost v hiši, psovala mater, ki je bila invalid. Ljudje pa vedo povedati, da je bila Micka nekoč najlepše dekle v kraju. Sicer se pa meni ženska smili. Nekeč sem ji hotela nesti nekaj za pojedli, pa me je nagnala in ozmerjala, da mi je še sedaj nerodno.«

Franc Štefančič

»Baje ste hoteli kupiti njeno zemljo in hišo?«
»To pa sploh ni res. Zakaj neki nam bo le tisti njen košček zemlje?«

Socialna delavka na moški občini, Franja Korošec pa pravi: »Nič vam ne morem povedati. Primer poznam osebno in mislim, da se ne da nič napraviti. Mi ne ukrepali, če bi dobili prijavo od krajevne skupnosti. Kljub temu mislim, da je problem nerešljiv. Dve misli bi bili v tem primeru. Da gre ženska v dom ostarele. Poznam jo in vem, da ne bi šla. Druga možnost pa je, da bi jo kdo vzel oskrbo, vendar bi po smrti morala temu človeku zagotoviti vse premoženje. Pa leti se je že ponudila nek ženska, vendar se Totarjeva Micka s tem ni strinjala. Da pa bi ji ljudje nagajali in celo pretepali, ne verjamem. Ljudje imamo sami dovolj problemov.

Oglasite se še enkrat! Gorenje in poiščite Franc Štefančiča, naj vam še pove kaj o tem primeru. Še enkrat pa lahko rečem, da se bomo temu primeru posvetili in Totarjevo Micko v kratkem obiskali.«

FRANC ŠTEFANČIČ: Še predsednik SZDL v Gorenju Primer mi je znan, pove pa lahko le to, da se z žensko ne da pogovarjati. Pač svet zase. Ne bom rekel, da je hudobna, dovolj pa mi če povem, da je bila poštena, da ji je mož ušel iz sta se ločila. Mož se je v tem drugič poročil z neko žensko, pokojnino za njo pa dobiva Totarjeva Micka. To dokazuje, da ženska ni slaboumna kot pravijo nekateri.«

Poleg Franca Štefančiča bil tudi njegov prijatelj ha Ažman: »Tudi jaz jo poznám. Mislim, da je vsa beseda okrog Totarjeve Micke zaman. Ženska je čudak. Dobila bi lepe denarce, če bi vse skupaj prodala Polaku, ki je hotel kupiti njen svet. Pa ni hotelala

JANEZ VEDEN

POKLICNO USMERJANJE

PIŠE 27
ROMAN BOBEN

NOVO ŠOLSKO LETO

Se nekaj dni in šolska vrata se bodo odprla in tisoče mladih ljudi se bo pričelo novo šolsko leto. Za mnoge bo to začetek novega obdobja, novih doživetij, novih izkušenj in kar je najvažnejše, začetek pravega poklicnega izobraževanja. Konec je dvomov, iskanj, negotovosti — želje bodo postale realnost. Želim vam, dragi prijatelji, da se zaradi naše marljivosti, mladostnega poleta in neizmerne želje, da dosežete cilj, uresničite vse tisto, kar nosite v srcih. Toda za mnoge je to zadnje leto pred poklicno odločitvijo. Vam je namenjeno moje današnje pisanje. Časa ne bomo izgubljali in prepričan sem, da se bomo letos pripravili veliko bolje, veliko bolj poglobljeno za ta vaš odločilni korak, kot smo to storili lani in še veliko bolj kot je bilo to pred dvema letoma itd. Poskusil vam bom predstaviti in pojasniti vse, kar bo le mogoče, organi-

zirali bomo ekskurzije, predavanja, razgovore, v vsaki šoli, pa če bo le mogoče, uredili primerne manjše razstave. Prav lepo bi bilo, če bi nam uspelo v vsaki šoli najti prostor za najrazličnejše informacije — in prepričan sem, da nam bo. Organizirali bomo obiske strokovnjakov različnih poklicev, kino predstave, srečanja vas s tistimi, ki že obiskujejo različne šole in dali vam bomo na razpolago informacije o štipendijah, prostih učnih mestih, o pogojih za vpis v posamezne šole itd. Veliko, ali ne? Toda še vedno premalo. Vse to že delamo, vendar radi bi postali še bolj učinkoviti. Vprašanje je seveda, samo kako. Odgovor je lahek. Z vašo pomočjo, dragi prijatelji, s pomočjo vaših učiteljev, s pomočjo vaših staršev in vseh tistih, ki jim je pri srcu mladina, ki si želijo še bolj bogatega življenja in se zavedajo, da to bogato življenje

lahko dosežemo le z znanjem, z delom in ustvarjalnostjo. In takih ni malo.

Upam, da bom imel priliko, da vam jih predstavim, da vam napišem kakšno vrstico o tem, kako delajo mladi v Podčetrtku, kako se pripravljajo za svoj bodoči poklic fantje in dekleta v Kozjem, kaj si želijo Drameljčani, kakšne načrte delajo Zalčani in še in še. Rad bi vas seznanil tudi z mnogimi učitelji, ki veliko časa žrtvujejo prav temu smotru. Dovolj bo, kar preveč bi bilo, če bi hotel naštevati vse.

Kmalu se bodo v vaših šolah oglašili tovariši iz poklicne svetovalnice in takrat bo dovolj prilike, da se pogovorite o vsem, kar vas bo zanimalo in ne pozabite — prav učinkovito bo, če boste skupaj z vašimi vzgojitelji in poklicnim svetovalcem napravili majhnen načrt o vsem, kar bi bilo pametno na tem področju le-

tos napraviti! Programme, ki bodo izredno dobri, pa bom poskusil predstaviti tudi drugim. Taka medsebojna pomoč in informiranje nista nikdar odveč.

Ne pozabite tudi na pisma. Prav vesel bom, če boste tudi vi tako pridno pisali in se zanimali za stvari ki vam mogoče niso jasne, kot so to delali vaši predhodniki. Vsem bomo odgovorili. AM v Novem tedniku — če bo stvar taka, da bi zanimala več ljudi, ali pa osebno.

Prilagoditvam imam namen predstaviti službo za poklicno usmerjanje pri oddelku za medicino dela v zdravstvenem domu v Celju. Prav namerno sem izbral to temo. Za vse tiste, ki imate kakršenkoli zdravstveni problem velja, da ne smete odlašati niti dneva za posvet z zdravnikom. Težko je reševati te probleme tik pred koncem šolskega leta. Dragi učenci in učenke, upam, da bomo postali dobri prijatelji in želim vam uspešno šolsko leto z željo, da bomo s skupnimi močmi našli za vsakogar najboljše in najprimernejšo pot v življenje.

KAČA JE BILA V NABIRALNIKU

Neverjetno! Le do kam sega človeška nagajivost ali zloba?

Zgodilo se je v petek, v novi stolpnici v Malgajevi 2 a (Vrtnica) v Celju. Neznani duhovitež je v poštni nabiralnik skril živo kačo. Ko je lastnik nabiralnika hotel vzeti časopis in pošto, ga je najprej pozdravilo kačje sikanje. Začudenje. Presenečenje. Strah. V prvem trenutku.

Nato se je zbralo več stanovalcev Malgajeve 2 a in kača se je kmalu znašla v smetnjaku. Nihče ni mogel ugotoviti, ali je strupena ali ne. Na hrbtu je imela sivkasto-črno proggo. Toda to niti ni važno. Si lahko zamislite, kako bi vam bilo pri srcu, če bi v svojem poštnem nabiralniku sredi mesta z navajeno kretnjo, ne da bi dobro pogledali, segli vanj in zagrabili kačo?

Čeprav bi bila nestrupena. A nenavadna gostja v Malgajevi 2 a je celo prav živahno sikala. Do danes nihče ni zvedel, kako se je to v resnici zgodilo.

Sala? Zloba? Prekanjen mladenič? Maščevanje? Neporavnani računi? Ne ve se. To smemo reči — karkoli je že pravi razlog — v njem tiči hladna, nečloveška zloba. Vredna vsega obsojanja.

SOSED SOSEDU

PESEKOMANIJA

Ste ljubitelj živali? Da? Ne? No, to ni anketa, vprašanje postavite sami sebi in premislite!

Pravijo, da je pes človekov najboljši prijatelj, cinko celo — da je boljši prijatelj kot človek. Vidite, zato ni čudno, da je štirinožnih prijateljev v našem mestecu že kar lepo število. Ker nisem lovec, se ne spoznam na pasme, zato včasih kar obstanem in občudujem mater naravo, kakšne vrste psov je dala na našo zemeljsko kroglico. Ze od nekdanj so me navduševali veliki psi — takšni, za katere lastniki mnogokrat kupujejo pri mesarju prav »mastne« zalogaje, takšne, da jim ne verjameš, da so za psa. Mimogrede, tista navadna salama, ki si jo včasih kupim za malico — pravijo ji »spasja radost«, baje ni za psa, če ga imaš rad. Kako lepi pa so šele tisti črni, nakodrani, s pentljicami, z živahnimi repki, ali brez njih. Ali pa tisti mini, mini, ko vidiš samo človeka, dolgo vrstico in potem — zame kot laika seveda — malega okostnjaka. Ko sva nekoč s hčerko srečala »damo« s takšnim psom, me je vprašala, hčerka namreč:

»Oč, ima ta pes bolhe?«

»Dama« je zardela in pričela mrmrati o vzgoji — hčerkinji, ne pasji.

Skratka, štirinožce vidimo povsod. Ker je poletje, so mnogokrat stalni gostje omizij v gostilnah, v Letušu ob Savinji nenadoma tleskne poleg tebe v vodo dolgo črno telo s pasjo dušo, v mestnem parku »nelastniki« psov stiskajo otroke k sebi, ko pridejo mimo velikani brez nagobčnikov.

»Pes je pes,« je rekel prijatelj in zavil na drugo stran ulice, ko je zagledal velikega buldoga.

Imam pa dva prijatelja, ki sta zelo jezna na pse. Eden že več let, eden pa odkar se je podražila voda na osebo — v bloku.

Prvi dela v železarni. Ze dolgo je, kar sva govorila. »Milan, sveta jeza me pograbi, ko jih gledam. Sam se stiskam na avtobusu, čakam na postaji, on pa se pelje mimo,« je z jezo pripovedoval. Kdo, kdaj?

»Pes vendar. No, na sedežu zraven onega za volanom. In si mislijo, kako imenitni so, če imajo psa poleg. Za pse je prostor...«

Drugi prijatelj je pravičnejši, realnejši, bolj praktičen.

»Zeno in otroka imam. Za vsakega plačujem po približno šest starih tisočakov vodarine na mesec. Vsi v bloku trošimo vodo. V redu. Moj otrok se ne koplje vsak večer v polni kadi. Sosedov pes pa. In zanj »gospa« ne plača nič. Pa še tiho moraš biti popoldne, ker počiva. Ne zaradi nje. Si lahko misliš, kaj bi bilo, če bi se MOJ OTROK usral ali uscal na dvorišču ali stopnišču. Veš, samo čakam, kdaj bo kdo ob vseh teh mačkah in psih pripeljal še kakšnega konja v hišo!« je ježno zaključil.

Za vsak primer sem se cepil proti steklini. Pes je pes, naj bo velik ali majhen.

M. SENICAR

LOVSKI KOTIČEK

ZARES DOBER POGLED!

To je sicer lovski pozdrav, ki ga iskreno želimo lovcem v bližnji sezoni lova na mlado divjad. Pogled bo zares dober le tedaj, če se bomo lovci držali pravila STRELJAJ TEDAJ, KO VIDIŠ IN NE, KO SLIŠIŠ.

OBCANU PA TA NASVET — ne hodi na področje, kjer je organiziran lov, da bi se ognil morebitnim posledicam.

Odločili smo se napisati ta prispevek v prepričanju, da bomo s tem opozorilom pripomogli, da bomo na koncu lovske sezone zapisali: skupnih lovov je konec, naš pogled je bil zares dober, nesreč ni bilo!

V zadnjih letih beležimo v Sloveniji dokaj pogostne primere nesreč na lovih. Prizadeti so lovci in nemalokrat tudi občani.

Da bi se ognili neprijetnim in zagrenili užitek, ki si ga lovci tako želimo, organizirajmo love tako, da bodo varni za naš lovce in občane. Upoštevajmo staro pravilo, da v vsakem grmu ni zajca, ampak, da je lahko v njem sotovariš — lovec, gobar ali popotnik, ki nič hudega sluteč potuje po vaški ali gozdni cesti.

Prav gotovo pa je, da ni samo od lovcev odvisno, ali se bo lov končal brez škode, ampak tudi od občanov, ki pogosto zahajajo na področje lova in opazujejo uspešne in neuspešne strele lovcev. Če ni nujno, svetujemo občanom, da naj ne hodijo med lovce v času lova...

Dober pogled!
Milan Batistič

NOVOST V GRADBENIŠTVU

NOVODUR cementno lepilo za keramične ploščice;

NOVODUR-VIRGO belo cementno lepilo za fugiranje;

NOVODUR-UNIVERZAL lepilna ter izravnalna cementna masa;

VIADUR podložna izravnalna masa;

VIAFIX cementno lepilo za niveliranje in popravilo betonskih podov;

VILAPLAN izravnalna masa za stropne in stene;

NOVODUR lepilna emulzija

CINKARNA CELJE

Kamin, dimnik št. 1

SCHIEDEL — YU —

v Evropi

PGP

GRADNJA ŽALEC

pisma

ZGODBA O GOSAKU

Imeli smo kokljo, ki je vodila svoja piščeta, jih skrbno čuvala in hranila z mrčesom. Vodila jih je daleč naokrog, da jim je poiskala žuželke in drugo hrano.

Nekoga dne je ta naša koklja šla s svojimi piščanci v gozd. Zadel pa jo je huda nesreča. Prišla je lisica in kokljo odnesla v svoj brlog. Ubogi mali piščanci so sami, prestrašeni in brez matere pričivali domov. Usmilil se jih je gosak. Čez nekaj dni so se ga piščanci navadili in se ga niso več bali. Skrbno jih je vodil in ni pustil blizu nobene druge ptice pa tudi na ljudi je stegoval vrat ter pihal. Tudi uštipnil je tu in tam, če je bilo potrebno.

Tega našega gosaka dolga leta nismo zaklali, dokler mu življenje ni začelo samo ugašati. T. B.

PRINCESA OBIRALKA

Lepo vas pozdravlja vaš zvesti bralec. Novi tednik mi je všeč. Tudi rubrika »Ljubezni po svet«, čeprav je tako grajana.

Predlagal bi, da bi Turistično društvo Braslovče izbiralo hmeljsko princeso med obiralkami, hčerami kmetov, ne pa med študentkami. Po mojem mnenju si ta naziv bolj zasluži dekle, ki se »kuha« na soncu, blati in ki se ščoteno opraska, ko služi z obiranjem hmelja.

Morda so tega mnenja tudi drugi.

Z. T., Celje

GROZDJE IZ VIRŠTAJNA

Dobro vemo, da naši kmetovalci na Kozjanskem včasih niso obdelovali svojih vinogradov zato, da bi jim kdo ob trgatvi kratil tisto veselje okoli »prešanja«. Casi se obračajo in danes se težko najde dovolj takšnih ljudi, ki se razumejo na stiskalnice in sploh na kletarstvo. Lani so jim priskočili na pomoč Brežičani in pokupili precej grozdja. Virštanski sladki vinski most je prišel iz zadružnih stiskalnic. Letos bo najbrž tudi tako!

Celjani in Velenjčani bodo najbrž zelo veseli, če se bo tiste tedne ob trgatvi kdo spomnil na njih in prodal našemu Merxu nekoliko gajbic dobrega grozdja iz virštanskih, veraških, imenskih in zibških gorcov. Tudi Martin in Magdalena se sončita skoraj tam čisto blizu med vinogradi na brežuljkih hrvatskega Zagorja. Kar se sorte tiče bodo uredile kar naše mamice. Otroci bodo pri mizi, a grozdje — na mizi!

LCC

VOJAŠKA KRONIKA

Prihod v JNA — FAZANI SE ZBIRAJO
Strizanje rekrutov — BAL VAMPIRJEV
Diš se — KRIK STRAHU
Kopanje vojakov — SKUPINSKI SEKS
Odhod vojakov v mesto — DIVJAD JE SPUSČENA
Jedilnica — HOTEL »Za KATEGORIJE

Prijava k zdravniku —

ODLOČITEV PRED ZBOROM
Bolniška — MESTO
POD SONCEM
Redarji — ZBIRALCI
PERJA
Raport — NAJVEČJE
DOŽIVETJE
Požarni — VKLENJE
NI PROMETEJ
Desetar — »BOG IN BATINA«

Baterijski starešina — LETECI BIK
Vodnik stažist — DEKLE ZA VSE
Prvo streljanje — PRELUKNJANI DOLAR
Dekle na obisku — SIGNALI NAD MESTOM
Nedelja — EN DAN ZIVLJENJA
Gledanje TV dnevnika — SPANJE OSAMELIH SRC
Odhod na dopust — »DAJ GAS, DŽO«!
Odsluženje vojaškega roka — PRIHAJAJO ZANAMCI

SLABA DOSTAVA

S tovariškim pozdravom na žalost odpovedujem Novi tednik, ker ga ga dobivam s 3 do 4 dnevno zamudo in to vsakega drugega, za ostale pa ne vem, kje se zgubi. V tem mesecu sem dobil samo dve številki, vem pa dobro, da to ni vaša krivda.

Danilo Vošnjak iz Parizel se v 28. številki pritožuje zaradi slabe dostave in je mnenja, da bi morali pismonoše primerne nagraditi, ker imajo po njegovem mnenju res naporno delo. Tudi jaz to priznavam, vendar to delo je naporno pozimi, poleti pa bi rekli, da je to bolj sprehajanje — celo z motornimi kolesi. Glede nagraditve pismonoš bi rekli, da dobijo pri raznašanju pokojnine od nas upokojencev najmanj po dva dinarja od vsakega in to še poleg plače.

Prosim, objavite moje pismo v rubriki Pisma bralcev, naj vidijo, kako pismonoše imamo na Polzeli.

Stefan Maučec
Založbe

OSAMLJEN BOLNIK

Veliko se je govorilo po RTV Ljubljana in po časopisih, da se duhovniki preveč vmešavajo na raznih področjih, med drugim tudi pri bolnikih.

Tudi jaz imam moža, ki že četrto leto leži nepokreten, zadet od kapi. Bil je 33 let zaposlen v nekem podjetju kot strojni ključavničar, sedaj je upokojen. Bil je tudi član ZK. Dokler je bil zdrav in je lahko šel med ljudi, so tudi drugi prišli k njemu. Zdaj, ko leži nemočen, ni nobenega več, le duhovniki se ga spomnijo in ga obiskujejo iz raznih župnij Slovenije. Stanujem v bližini cerkve in vso pomoč, ki jo potrebujemo, najdemo le pri duhovnikih in pri dobri krščanski zdravnici, ki je naš redni obiskovalec v njenem prostem času.

Enkrat na leto pripravijo duhovniki tudi srečanje bolnikov in ostalih ljudi in to na binkoštno nedeljo, ko je svetovni dan bolnikov. Tedaj dajo dobri ljudje svoje avtomobile na razpolago in pripeljejo bolnike in onemogle skupaj. Pripravijo jim lep kulturni program, nato so deležni dobre zakuske, potem pa jih razvozijo srečne in zadovoljne, da se jih je vsaj cerkev spomnila.

Ljubim in spoštujem to, kar smo si s krvjo priborili, našo lepo socialistično Jugoslavijo. Cenin pa tudi ljudi, ki mi nudijo pomoč in lajšajo trpljenje bolnikom, saj obisk in tolažilne besede veliko pomagajo trpečim. Zato ne obsojamo ljudi, ki pomagajo trpečim.

Nisem najbolj goreča privrženka cerkve, a nisem mogla mimo tega in sem vam povedala svoje mišljenje. Saj se danes lahko svobodno izpoveš, ker imamo zlato svobodo.

Neža Stiplovšek
Breg 20 Celje

BRIGADIRJI SMO SE VPRAŠALI: JE BILO RAVNANJE PRAVILNO?

Zjutraj ob pol peti uri je zazvonil zvonec, kar je pomenilo, da bo treba vstati in opraviti običajna jutranja opravila. Ko sem pogledala skozi okno, sem opazila, da to jutro ni nič kaj prijazno. Lesično je bilo zavito v meglo — o soncu ni bilo ne duha ne sluha.

Med jutranjo telovadbo se je med brigadirji razvnel živahen pogovor o izletu. Vsi smo se ga veselili, saj bi sicer gotovo organizirali udarniško popoldne. V zboru pred zajtrkom smo se razdelili v skupine in odšli na delovišča. Vse popoldne smo napeto čakali dvanajsto uro. Da, ob dvanajstih naj bi odšli na izlet v Rogaško Slatino.

Avtobus je prišel točno kot le kaj. Vsi smo se z mladostno zagnanostjo natlačili vanj in že smo se odpeljali.

V Rogški Slatini smo si bili enotni — najprej kopanje. Letno kopališče je bilo napol prazno; ravno prav. Smo vsaj lahko plavali in se udobno namestili. Četrtekovo popoldne — 8. avgusta, nam je tako zelo hitro minevalo. Okoli 17. ure smo se odpravili na sprehod po Rogški Slatini. Dobili smo vodiča: prijaznega domačina, ki nam je po poti pripovedoval o kraju samem, o znamenitostih itd. Ogledali smo si tudi polnilnico mineralne vode TEMPEL. Marsikdo od nas ni imel pravilne predstave o tem, kako se polnilni steklenice.

Na koncu nam je do odhoda v Lesično ostalo nekaj manj kot pol ure časa. Pri restavraciji POŠTA se je pričel ples. Glasba, ki je prihajala iz vrta restavracije, nas je vabila. Že dolgo se nismo zavrteli. Zbrali smo se okoli komandanta in ga prosili, če lahko do odhoda poslušamo glasbo. Dovoljenje smo uspešno iz-

prosili, opaziti je bilo celo to, da je tudi komandantu glasba ugajala.

Posedli smo se okoli treh miz v skrajni desni kot blizu ceste in seveda upali, da nas za teh nekaj minut ne bodo nadlegovali s vstopnino. Toda, doživeli smo ravno obratno. Mlada natakarica nam je molila vstopnice, češ da šef strežbe tako hoče. Ko smo ji dopovedali, da ob 19. uri odhajamo, in da za teh nekaj minut zares ni potrebna vstopnica, je dejala, naj se dogovorimo s šefom. Naš vodič, domačin Vlado, je stopal do šefa, a se z njim ni dalo pogovoriti. Šef strežbe, Albin Mikša, je nato odločil, da nam pač ne bodo stregli. Če si je kdo zaželel pijače, je torej moral iti za šank. No ja, s tolikšno gostoljubnostjo mi, mladi brigadirji, ki smo skušali doprinesiti čim več za boljši jutri Kozjanskega, zares nismo bili zadovoljni. Celotni nekateri gostje v naši bližini so se spraševali, zakaj takšen odnos do nas — mladih v modrih, delovnih uniformah, željnih glasbe in hladnega soka — le za nekaj minut.

Odhajali smo. Presenečeni nad lepoto Rogške Slatine, presenečeni nad vsem, kar smo videli. Marsikdo si je rekel: ta kraj bom še obiskal, čeprav vsi živimo v Ljubljani in nas loči od vseh teh naravnih lepot dobrih 100 km.

V vseh nas pa bo ostal tudi spomin na tiste zadnje minute; hoteli smo jih preživeti ob glasbi in soku, pa smo se počutili odrinjene in nezažele. Niso nas postregli in želeli so, da čimprej odideмо...

Menili smo, da tako ravnanje restavracije POŠTA ni bilo pravilno. Kljub temu smo vsem gostom ter strežnemu osebju zapustili vsaj v ušesih spomin na nas — brigadirje. Pozdravili smo jih z brigadirskim ZDRAVO.

Marina Kocen

TI ZLATI HMELJSKI ČASI

DRAGO KUMER

Pri Grmovšku so imeli lani same mlade, mične in lične obirake. Najlepa med njimi je bila — Vida. Grmovšek ji je pravil — lepa Vida. Ne zastonj, kar prisluhnite.

Nekoga večera se je Vida želela okopati. Pri Grmovškovi nimajo kopalnice. Kadar se hoče kdo umiti od nog do glave, potem v svinjaku podkuri pod kotel, voda se lepo segreje, seveda ne sme biti prevroča. Tisti, ki se hoče umiti, mora zlesti v kotel in čof, čof — voda po hrbtu, trebuhu, povsod, kjer je pač voda potrebna.

No, lepa Vida se zvečer zaklene v svinjak in si pripravi kopel. Stari Grmovšek, ki pa še ni tako star, da bi ga ženska bedrača ne spravila v zadrego, pa je sušil hmelj. Grmovška ve za njegove muhe in mu je strogo zabijala:

— Francelj, zvečer proč od svinjaka. Vida bi se rada umila.

Grmovšek se je namrdnil, kakor da mu je to prav malo mar. Ali ves večer je oprezal, kdaj se bo lepa Vida zaklenila v svinjak, kdaj bo slekla obleko in pujskom kazala prepovedano obličje.

Zvečerilo se je. Tudi lepa Vida se je bila že zaklenila. Prepevala in žvižgala je, da je Grmovšku kar gomazelo po telesu. Pa je bil Grmovšek tokrat res pravi lisjak. Zada svinjaka je bilo okence, od koder bi mogel videti ves ta prizor. Tekel je po hmeljski koš, ga postavil pod okno in se od začudenja ugriznil v jezik. Lepa Vida se je gola sprehajala po svinjaku, žvižgala in ogledovala rejene pujske. Nak, kaj takega pa še ne. Slo mu je na kihanje, pa se je držal za nos, za usta, še dihati ni mogel. Potem je Vida zlezla v kotel, čofotala in čofotala. Grmovšek si je zaželel, da bi čofotala vso noč, četudi se hmelj na lesah zažge. Nato je lepa Vida zlezla iz kotla se otirala z veliko brisačo, pripogibala naprej, nazaj, pa v levo in desno. Ko se je dobobra otrla, je nataknila copate in zaplesala po svinjaku. Priplešala je prav pod okno, tedaj pa Grmovšek ni vzdržal. Vse mu je odpovedalo. Na vsa usta je

kihnul.

— A-čhi!

In lepa Vida je vedela, da je Grmovšek vse videl, si zapisal za uho in še kam drugam. Malo jo je bilo sram, vendar sramota ni bila tako strašna, da ji ne bi srček poskočil, ko je Grmovšek tako lepo meril. Večraj in prejšnje dni ga je nabrala deset, največ dvanajst mernikov, danes in vse naslednje dneve po petnajst in celo na dvajset je prišla. Vida je vedela, kam pes taco moči in je Grmovška podražila:

— Ate, zvečer pa le zakurite pod kotel, se bova skupaj namakala!

Seveda, tistega večera nikoli ni ušakal, čeprav je bil ves nestrpen, čeprav je po telesu kar žgalo, čeprav je srce v gorečem koprnjenju kar poskakovalo; ptičica se mu je spretno izmikala.

Pa je skoval načrt. Delal se je sila utrujenega. Sin Marko se ne razume na sušenje, čeprav mu bo skoraj dvajset let, čeprav že dvajset let raste na kmetih. Lepa Vida pa je že vedela, kod hodi njegov sin. No, pa se je kar sama ponudila.

— Ate, za likof bova pa skupaj sušila.

— Srček, jaz sem Francelj in ne ate, se je zarežal in upal, da se bo vsaj zadnjo noč pomuckal s to zapeljivo Vido. Oči so zagorele ko v peči pod hmeljsko sušilnico, ko se je sklonil k Vidi in ji pošepetal:

— Vidika, dvajset balet boš dobila. In še vožnjo ti bom plačal. Potem pa le prid, saj še nisem tako star, pa tudi zmatran nisem. Devet frajerjev posekam, to pa!

Do sem je šlo kot po maslu. Treba je bilo še Grmovško pretentati. In je rekel Lizi:

— Sit sem sušenja. Zadnjo noč se moram naspiti. Do polnoči bo sušil štangar, potem pa suši ti. Jaz grem spat.

Sam pa je mislil: Do polnoči se bom že namuckal. Vido sem pregovoril, da bo prišla v sobico nad hlevom. Pošteno se moram urediti, pošteno.

Najprej se je okopal, obril, nadišavil s kolonjsko, ne sme smrdeti po znoju in hmelju, ne sme, pa čeprav jih ima že petinpetdeset na grbi.

Grmovški pa je štangar godel na srce. Rekla pa mu seveda ni nič. Se bosta že srečala v kajži nad hlevom. Tudi ona se je zvečer skopala, nadelala svežo kombinžo in hlačke s čipkami. Celo modre je nataknila. Ko pa se je storila temna noč, je skrivaj zlezla v kamrico nad hlevom.

Po stopnicah čuje korake. Aha, štangar prihaja. Hudi nazaj, niti petdeset jih nima, Grmovšek pa se vsake kvatre spomni, da je možki, pa ne bo v škodo, če pride kaj izven zakona. Vrata se potihlo odpro. Sliši se. Zda zda se bo nekaj zgodilo. Počasi otipava po postelji. Začne pri nogah in počasi nazgor. Grmovšek drhti, komaj se premaguje. Vpraša šepetaje:

— Cukrček, si že v postelji?

— Mhm, mucek, odgovori Grmovška še bolj potihno; še sedaj ne ve, da to ni tisti štangar, ki ga tako željno pričakuje.

Grmovšek leže. Telo mu trepeče, ko se roka pomakne v tesen objem. Krčevito jo je prižl k sebi in potihno govoril:

— Vida, prinesel sem ti trideset balet, prinesel sem ti denar za vožnjo in še k frizerju boš lahko šla. Si moja, Vida?

— Mhm, samo tvoja, zavzdihne Grmovška, ko zasliši ti prevaro. Toda igra naj gre svojo pot, do kraja. In je šla. Bilo je tako prijetno in božansko, da je Grmovšek kar naprej stokal:

— Uh, ti moja Vida, vroča si kot Afrika!

— Ti pa si čistokrvni arabski žrebec! se je hihitala Grmovška, ko je spoznala, da bo morala Grmovška odslej bolj ceniti in prihodnje leto bo ona ponoči sušila.

Grmovšek jo je nekajkrat vroče poljubil, še enkrat je potegnil z roko od glave do peta, potem pa šepnil: — Madona, hmelj se bo zažgal! Stara me bo jutri obesila!

KDO JE KDO

V Novem tedniku sem prebral dopis pod naslovom ZK o religiji. V zvezi s tem vam posredujem tudi jaz nekaj misli. Nisem klerikalec, še manj pa komunist. Imel pa sem že dosti prilike spoznati dobre in slabe strani obeh strank. S strani komunistov še nisem dobil nobenih dobrot. Medtem ko so mi klerikalci že dostikrat posredovali denarno in materialno pomoč v stiski. Tudi poštni predal dobrote me je že večkrat obdaril. Ko pa sem za pomoč zaprosil socialno, sem naletel na gluha ušesa. Zato imamo jasne dokaze, kako komunisti gledajo na sočloveka. To pa zaradi tega, ker imamo v vrstah Zveze komunistov skoraj same prisiljene in ponarejene člane, ki so

samo na papirju, dejansko pa so popolnoma drugačni. Bolje bi bilo, da bi jih imeli malo, pa tiste res prežete in izkušene. To je v naši družbi največja napaka, kar je popolnoma zgrešeno, ko hočemo ljudi v nekaj prisiliti in zato dobijo potem še večji odpor. Prisiljena stvar ni nikoli dobra. Medtem pa cerkev, ampak jih samo mora verovati ali hoditi v cerkev, ampak jim samo vlijudno vabi. Pred kratkim sem govoril z nekim znancem, ki se mi je po- tožil, da ga hočejo prisiliti v Zvezo komunistov. Nato pa mi je odločno de- jal, da ni govora, da bi jim to uspelo, ampak se bo v najkrajšem času od- selil v tujino. Da bo tam lahko mirno in svobodno živel naprej. Namesto da bi res vztrajno in s sočut-

jem znali pridobivati lju- di, smo postali prav vsil- jivi in hočemo uvesti ne- kakšno diktaturo, kot se to dogaja v Sovjetski zve- zi. S tem pa ljudi odbija- mo od poslušnosti. Zato ni cerkev popolnoma nič kriva. Kajti kdor zna or- ganizirati, tudi uspe. Tudi na otrocih se takoj vidi, kateri so religiozni. So drugačnega vedenja in bolj čustveni.

To naj bo v spodbudo, kakšni naj bi bili komu- nisti do sočloveka. Tudi kdaj je v stiski in ne sa- mo takrat, kdaj ima kori- sti od njega. Na tem po- dročju so komunisti da- leč za klerikalci.

ODGOVOR: Tuhtal sem, ali naj pisano objavim, ker se niste podpisali. Pa mislim, da sežete s svoji- mi razmišljanji tako da- leč, da moram napieti

vsaj nekaj besed. Govori- te o strankah in ocenjuje- te njihovo človeško vred- nost predvsem po tem, ali so vam storili kaj hu- dega ali ne. Najprej vam moram pojasniti, da pri- nas, v samoupravnem si- stemu socialistične demo- kratije, nimamo strank. Tudi cerkev ni stranka, ampak ustanova, ločena od države, kar kaže na nara- vo njenega dela. To ni sporno, čeprav nekateri v Cerkvu mislijo drugače. Zapis, ki ste ga prebrali, ni bil napad na Cerkev. Nasprotno! ZK hoče sa- mo to, da Cerkev oprav- lja z ustavo določene na- loge. Pri nas imamo svo- bodo veroizpovedi in vsi občani, religiozni in nere- ligiozni, imamo enake pra- vice in dolžnosti v siste- mu samoupravljanja. To najbrž veste. Kaže pa, da

ste glabo informirani o sprejemanju v ZK. Da so v ZK člani, ki ne sodijo va- njo, je res. Res je tudi, da je takih čedalje manj. Ni pa res, da kdorkoli sili zainteresirane in ne- zainteresirane v ZK. Če so kje to delali, in vaše- mu znancu bi verjel, če je bil konkreten, niso ra- ravnali prav. In tudi za- služijo kritiko. Najbolj smešna pa je ta, da se bo vaš znanec zaradi tega odpravil v tujino. To, da pri nas ni svobode! Vsak pošten občan ve, da je resnica drugačna. Potvar- janje resnice pa seveda ni lepa čednost. Prepričan sem, da sami ne verjame- te v napisane besede o nekakšni diktaturi. Kaj pa samoupravljanje in de- legatski odnosi? Pa te- meljne organizacije zdru- ženega dela. Saj vendar

živite z odprtimi očmi! O ZK pa naj napišem le to, da nas je v njej največ ti- stih, ki veliko delamo, verjamemo v cilje, zapisa- ne v ustavi in se zanje borimo.

Na koncu samo to — v nečem z vami soglašam. Nemalokrat preveč pozab- ljamo na majhne sočto- veške skrbi. Konkretna de- lovna sredina, partijske organizacije, krajevne sku- pnosti. Za to ni opraviči- la. Če danes dajete Cer- kev za zgled, je prav. Ni pa prav, da pri tem po- zabljate, da je ta ista Cer- kev med vojno velikokrat pozabljala na našega člo- veka. In pri tem, bi rekel, so bili komunisti vedno daleč pred klerikalci.

Menim še, da vsesplošna kritika ni najboljša, če iz- pustite nekatere objektiv- ne resnice.

GRADNJA ŽALEC

DA, SCHIEDEL
DIMNIK
RES PRVI V SVETU!

KDO BO POTOVAL Z NOVIM TEDNIKOM IN IZLETNIKOM V VARŠAVO

Kandidat za izlet v Varšavo postanete na dva načina:

1. Pošljite nam svojo fotografijo z rojstnimi in ostalimi podatki (po- klic, naslov). Pogoji pa je, da ste stari od 15 do 20 let, ali pa če ste delavec ali kmet in ste starejši od 20 let. V vsaki številki Novega tednika bomo objavili 8 fotografij osmih bralcev ali bralk, ki bodo kandidati za izlet. S fo- tografijo morate poslati tudi kupon. V uredništvu bomo žrebali, katerih 8 fotografij bomo objavili.

2. Izrežite glasovalni kupon, ga izpolnite s svojim naslovom, zapišite, za katerega kandidata objavljenih fotografij glasujete, kupon prilepite na dopisnico in pošljite na naš naslov.

Kandidat za objavljene fotografije, za katerega bo s kuponi glasovalo največ bralcev in bralk, bo postal udeleženec izleta.

Drugega pa bomo izžrebali v uredništvu med vami, bralci, ki boste po- slali glasovalne kupone. Seveda lahko vsakdo pošlje tudi več kuponov, a največ 10. Vse bomo upoštevali. Tako bomo vsak teden dobili dva potnika za izlet v Varšavo.

KUPON NT

16

Glasujem za (napišite ime in priimek)

Kupon pošilja bralec:

Naslov:

Marjana Zajko, 1954, Podgora 30, Smarjno ob Faki

Branko Sluga, 1954, delavec, Hota- nje 40, Ponikva

Lučka Andolšek, 1955, frizerka, Smatevi 23, Gomilsko

Adolf Rezac, 1943, delavec, Trojino 2, Laško.

Slavica Kovarič, 1939, prodajalka, Trubarjeva 32, Celje

Zinka Gašek, Lambrechtova 4, Slo- venske Konjice

Marijeta Vidmar, 1939, dijakinja, Pla- ninova 9, Celje

Filip Lah Zvonko, 1939, strojni klu- čavnikar, Globoko 5, Rimske Toplice

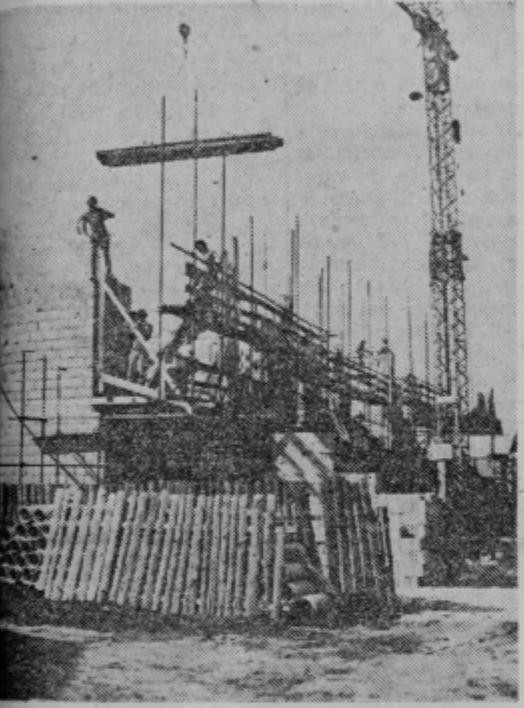

V Varšavo potuje: Boža Melansek, 1953, natakarica, Sentjur pri Celju

Polje varstvene ustanove ZARJA na Dolgem poveliki Lenka, Nataša, Andrejka, Milica, Andreja, pa gredo v lično opremljen vlgvam, ki so si tovarišice Milenke. Foto: Drago Medved

Polzele v nov 26 stanovanjski blok vselili. V ospredju posnetka pa vidimo še en pričetki graditvi in bo pod streho koncem delo poleg delavcev tovarne nogavic dobili. Vne industrije Garant prav tako iz Polzele. Konec v tem kraju ne bo rešen. Oba bloka Foto: T. TAVČAR

Polzele in počasi dobiva tisto obliko, ki smo si jo želeli. Vse tisto se je akcije udeležilo okoli 200 občanov (1990), ki so prizadevali, da bi bila šola čimprej pripravljen. Lahko nemoteno učiti. Na sliki je posnetek naložila na kamione »grušta« za novo šolo, ki bo sporedne akcije (povezovanje krajevnih skupnosti) pripomoglo k boljšemu počutju najmlajših. Foto: Lojze Ojsteršek

PRI PEKU

NAPORU SE PRIVADIŠ

Vsako jutro — nas omami vonj svežega kruha in žemljic, ki se širi iz pekarn. Zato mnogokrat niti ne pomislimo, kdo so tisti nočni delavci, ki nam pripravljajo okusen zajtrk. Da, to so peki.

Pogovarjala sem se z MIRKOM GAJSKOM, ki delo peka opravlja polnih 10 let. Mirko mi je o svojem delu pripovedoval preprosto in sproščeno.

»Kaj vas je gnalo v vaš poklic?«

»Že kot majhen deček sem se raje zadrževal v kuhinji, kot pa stikal za gnezdi. Všeč mi je bil vonj pečenega kruha in gnosti testo se mi je zdelo pravi užitek. Res pa je, da takrat tudi še ni bilo toliko možnosti za izbiro poklica, kot je danes in zato smo mladi zgrabili vsako priložnost za zaposlitev.«

»In ste danes še vedno istega mnenja o vašem delu?«

»Rad delam, rad imam svojo službo. Delam v pekarni »MERKA«, v poslovilnici, ki je v Štorah, kjer nas je zaposlenih okrog 20 pekov.

Zadnji dve leti opravljam tudi jaz malo drugačno delo in sicer v skladišču sortiram pecivo, žemlje in kruh, ki ga potem z avtomobili dostavljamo do prodajaln.«

»In kako se počutite na delovnem mestu? Kako ste zadovoljni z vsemi novostmi v vašem podjetju?«

»Razumevanje med kolegi je že navada. Prav tako se ne morem pritoževati nad osebnim dohodkom in pohvalim lahko tudi redno obveščanje delavcev v podjetju.«

»Je to delo zaradi izključno nočne službe naporno?«

»Človek se vsemu privadi — tudi naporu. Moj delovni čas traja od 22. ure in do 5. ure zjutraj in prav to je zame zelo ugodno, kajti tako sem lahko ves dan z otrokoma, ker je žena v službi.«

Kot ste lahko prebrali, Mirku ne manjka ponoči vseh sil in tako se lahko še večino dneva posveti družini. Torej, ko bomo zjutraj stopali mimo pekarn, se spomnimo tudi pekov.

V VSAK DOM NOVI TEDNIK

ASFALT DO CELJSKE KOČE?

Te dni je bila cesta proti Svetini in Celjski koči deloma zaprta. Na odseku od odcepa proti Kompolam in vse tja do St. Janža pa je bilo in še bo več kot živahno. Ta, približno 1,2 km dolgi odsek, se je spremenil v delovišče. Po naročilu občinskega cestnega sklada so začeli z asfaltiranjem tega dela ceste, ki je sicer do Celjske kočice v celotni trasi dolga 9 km.

Kot pričakujejo bodo dela na tem predelu končali proti koncu septembra letos. Cesta bo široka 4,6 m. Začetek asfaltiranja je več kot obetajoč, še zlasti, ker postajata Svetina in Celjska kočica, v zadnjem času pa še posebej Celjska kočica, izredno obiskani planinski in rekreacijski postojanki. Na vsak način pa bosta obe točki veliko bližje svojemu zaledju, če bo semkaj peljala moderna in urejena cesta.

Prvi korak je napravljen in prav bi bilo, da bi bili storjeni še ostali in da bi v kratkem potegnili asfaltno prevleko na celotni trasi te ceste. Modernizacija ceste bo prav gotovo dobila vso podporo tudi v javnosti.

Za dela, ki so zdaj v teku, bodo odšteli okoli 150 milijonov starih dinarjev. Lep del teh sredstev so zbrali tudi domačini in ne nazadnje je v sofinanciranju sodelovala še železarna v Štorah. MB

Tovarna žičnih izdelkov Ž I Č N A CELJE

nujno potrebuje 15 DELAVK in 10 DELAVCEV za delo v proizvodnji

Nudijo ugoden zaslužek. Vse nadaljnje informacije dobite v kadrovske splošnem sektorju podjetja v Ipavčevi 20 v Celju.

MALA ANKETA

OBIRALCI HMELJA

V začetku prejšnjega tedna so, kot vsako leto ob tem času, spet zaživel hmeljski nasadi v Savinjski dolini. Po vsej dolini se spet širi prijeten vonj po hmelju in z njih se spet razlega glasen smeh in klepet vse bolj redkih obiralec. Vse bolj redkih, pravim, kajti stroji. Še največ jih najdemo v privatnih hmeljskih, v zadnjem času jih vedno bolj pogosto zamenjujejo kajti kmetje še največ obirajo ročno. Pa sem se odločil, da obiščem eno izmed takih privatnih hmeljskih in povprašam obiralec, zakaj oni še vedno radi prihajajo obirat. Kakšen se jim letos zdi hmelj? Ali se ga da veliko nabrati? Je bilo prejšnja leta bolje? Ali bodo še kdaj prišli obirat? Takole so mi pripovedovali:

JOSIP PRIMOŽIČ, učenec: »Vsi, ki obiramo v tem hmeljski, smo prišli iz okolice Varaždina. Jaz obiram letos drugič v življenju in se mi zda kar zanimivo. Zdaj, ko sem se že navadil, nabere do dvajset meric na dan. Letos sem končal osemletko in jeseni grem naprej v šolo, v Maribor. Zato bi rad v hmelju zaslužil vsaj za knjige in zvezke. V Savinjsko dolino bom pa prišel obirat verjetno tudi drugo leto.«

TEREZIJA PRIMOŽIČ, gospodinja: »Tokrat obiram hmelj že sedemnajst let in vedno rada pridem v te kraje, ker so lepi in zanimivi. Doma imamo majhno kmetijo, vendar zdaj ni toliko dela, zato pridem obirat, da kaj zaslužim. Letos je hmelj še kar lep in se ga da precej nabrati. Jaz ga nabere do 25 škafov na dan. Lani pa je bil še lepši in sem ga nabrala še več.«

DARKO BUDEN, učenec: »Letos prvič obiram hmelj. Prišel sem zato, da bi zaslužil za šolske potrebščine in da bi poizkusil, kako je sploh obirati. Ni preveč prijetno, ker obiramo od zore do mraka. Pa tudi vreme nam nagaja. Zato ne vem, če bom še kdaj prišel obirat. Drugače pa je tudi, v Savinjski dolini lepo.«

MARIJA MEDENJAK, kmetica: »Tu, v Savinjski dolini, sem že »stara znanka«, saj sem obirala doslej že petnajstkrat. Obirat pridem zato, da kaj zaslužim in zato, da vidim, kako živijo ljudje tukaj, v Sloveniji. Včasih sem obirala na državnih posestvih, zdaj pa raje pri privatnikih, ker se mi zdi boljše. Prej prideš pri merjenju na vrsto, pa tudi lažje je obirati, ker nas je manj in je bolj mir. Še bom prišla, če bom le zdrava.«

BOŽICA KUČEK, učenka: »Doslej sem obirala že dvakrat. Prejšnji dve leti se mi je zdel hmelj lepši in se ga je dalo več nabrati. Vendar tudi letos ni ne vem kako slab nabere do dvajset škafov na dan. Če bi nam ne nagajalo vreme, bi ga lahko še več, pa tudi prej bi bili gotovi in bi lahko šli domov. Obirat bom prišla tudi drugo leto, če ne bodo seveda že vsega obrali s stroji, ki jih je vedno več.«

Tako torej misli o letošnji hmeljski letini in o naših krajih pet obiralec, ki so prišli iz sosednje republike poiskat v hmelj zaslužek. Hmelj v Savinjski dolini torej ne daje kruha samo domačim hmeljarjem, v njem najdejo vir zaslužka tudi številni ljudje od drugod. MIRAN KOROSEČ

NOVI TEDNIK ZA SODOBNO KMETIJSTVO

DOGOVOR O ŽIVINOREJI

Medrepubliškega družbenega dogovora o živinoreji še vedno ni, čeprav so ga napovedali že za letošnji januar. Pozneje so sklenili, da mora biti sprejet do konca marca, potem aprila — nato pa so postavili nedoločen rok »čimprej«. Ali bo to letos ali prihodnje leto, se še ne ve. Pripravljajo ga. Kaže pa, da ovire niso nič manjše, kot so bile v začetku.

Pravijo, da se v sedanjih negotovih razmerah na svetovnem trgu živine in mesa težko dogovoriti o dobri živinorejski politiki. V tem je, žal, veliko resnice. Trdna usmeritev pa je živinorejcem prav zdaj najbolj potrebna, da bi vedeli, kaj lahko pričakujejo v prihodnjih mesecih in kako naj delajo. Lahko bi jim veliko koristila, četudi ne bi bila tako popolna, kot jo je moči določiti ob urejenih razmerah na trgu.

Letos smo verjetno dosegli vrhunec zmešnjave na trgu živine in mesa. V začetku je prevladovalo mnenje, da bodo presežki dopitanih goved in mesa kmalu skopneli, zato niso potrebni posebni ukrepi. Potem so nekateri videli rešitev v izvozu na nova tržišča. V zadnjih mesecih pa gre veliko mesa v hladilnice, da bi ga prodali prihodnje leto. Če ugibamo, zakaj se države evropske gospodarske skupnosti žele znebiti svojih presežkov govedine, ki so enaki komaj eni četrtini letnega uvoza pred leti, se poraja sum, da tudi to ne bo šlo gladko. Potem pa naj si živinorejci pomagajo sami.

Zato bi bil družbeni dogovor lahko zelo koristen. Seveda, če bi urejal bistvene stvari. Rejo živine bi moral usklajevati z možnostmi prodaje in stroške pitanja z odkupnimi cenami.

Imamo družbeni načrt razvoja živinoreje. Če bi bil ta tako popoln, da ga ne bi bilo treba prilagajati spreminjenim razmeram, potem ne bi smelo biti zastojev pri prodaji pitane živine. Sedanje težave bi torej bilo treba odpravljati z ustreznimi določili družbenega dogovora.

Drugo vprašanje: kako je mogoče, da cene krmil, zlasti koruze, tako rastejo, ko je pri reji živine izguba? Res je, da živinorejcem vse bolj svetujejo, naj dajejo živini cenejšo, doma pridelano krmno. Kuruze pa kljub temu ne bodo mogli popolnoma izločiti, če bodo hoteli zrediti prvovrstne pitance. In kaj bi z ogromnim pridelkom koruze v žitornih krajih, če je ne bi uporabljali tudi za pitanje? Pridelovanje in prodaja koruze torej tudi sodi v družbeni dogovor o živinoreji.

Potem so cene mesa. Odkupne cene živine so nižje kot lani, meso pa prodajajo po starih cenah. Kako deluje samoupravni sporazum o oblikovanju cen živine in mesa, ki ga imamo v Sloveniji že več let? Živinorejci menijo, da koristi le mesarjem. Lani so dobivali premije za odkupljene pitance, da so slovenski odkupovalci dobili živino po nižji ceni kot v sosednjih republikah. Zdaj, ko je odkupna cena živine nizka, pa ni premije iz tega sklada, da razlika med lanskim in letošnjo ceno ne bi bila tako občutna.

Vemo, da je težko usklajati koristi vseh udeležencev pri živini in mesu. Usklajevati pa bi jih morali prav zdaj, ko so živinorejci v največji negotovosti. Nekateri letošnji ukrepi so le injekcije, ki blažijo bolečine, ne odpravljajo pa vzrokov.

Obiranci hmelja so na delu. Prizor je z okolice Socke. (Foto: D. Medved)

ŠENTJUR

POČASNA POMOČ

Med šentjurskimi kmeti bi gotovo našel mnogo takšnih, ki so bili ob potresu še bolj ali manj prizadeti, kot je bila Mastenova domačija pri Ponikvi. Toda, k Mastenovima, mlajšemu in starejšemu, me je napotilo dejstvo, da smo še pred meseci živahno kramljali o ugodnem razvoju njihove kmetije na podlagi uspešne živinoreje in razvijanja kmečkega turizma.

Danes sodita stanovanjska hiša Franca Mastena mlajšega v četrto kategorijo prizadetih stanovanjskih hiš (potrebna je nova hiša), gospodarsko poslopje ob hiši pa v tretjo.

Koliko in za kako dolgo je prizadel potres napredno in trdno kmetijo, kot je Mastenova?

»Hišo bi sicer čez nekaj let malo obnovili, toda stala bi lahko še sto let, če ne bi bilo potresa. Novogradnja pomeni, da bo zloščala vsa živinorejska proizvodnja, živino bomo prisiljeni prodati, če hočemo dobiti denar. Kredit ni vse! Ob takšni dragini ni lahko graditi, kar pogledajte cene gradbenega mate-

riala,« je široko zamahnil z roko Masten mlajši.

»Za jabolka, ki jih je letos v izobilju, nihče ne vpraša, živini pa cena pada. Vino ne gre v prodajo, cena mleka pa je tako nestabilna, da se kmet resno vprašuje, ali se sploh splača. Kot kaže, bomo morali z jabolkami futrati prašiče. Ko bi jih vsaj za predelavo odkupovali po dinar! Prešat se ne izplača, kdo pa še hoče piti jabolčnik, razen domačih. Tistemu, ki ti pomaga, ko je dela največ, moraš dati vino, spi pa ga po dva do tri litre na dan. In malice? Zidarji so dragi, za enega na dan mi gre tridnevna proizvodnja mleka. Kar računajte!« je vrel iz Mastena.

Pri Mastenovih je mleka 40 do 50 litrov dnevno!

»Na turizem sedaj seveda ne mislimo več. Komisija, ki je ocenjevala škodo, je v redu opravila delo. Najhujše je to, da bo domačija občutila posledice potresa več let. Ni vse v tem, če bomo nadomestili staro hišo. Hotel sem urediti transporter za gnoj, nakladalec, kosilno prikolico itd. Z mehanizacijo ne bo nič.

Se naprej bomo najtežje dela opravljali z rokami.

Pri takšnem hlevu, kot je pri Mastenovi domačiji, je resnično hudo opravljati dela brez prepotrebne mehanizacije.

»Časopisi pišejo, kdor hitro da, dvakrat da. In o delavcih, ki so delali prosto boto. Če so delavci dali kmetu denar, zakaj bomo plačali obresti? In davke je treba tudi baje treba plačati na denar. Ne mislite, da nam denar sedaj priteka. Dobili smo nismo ničesar! Vemo, da ni vse tako enostavno, toda ljudje tod okoli smo hitreje pričakovali pomoč. Grosekovci so še huje prizadeti kot mi. Z družino bom lahko preživel pri očetu, toda kaj s tistimi, ki nimajo nikogar?

Še je beseda dala besedo. Ugotovitve so se ponavljale, misli razpredale. Kmetje so hvaležni delavcem, ker so jim priskočili na pomoč. Vprašajo se le, kaj bo zdaj? Zima bo kmalu potrkala na duri. Čeprav je bela in opojna, je težka, posebej na Kozjakem skem.

M. SENICAR

SPECIALIZIRANA KMETIJA

Kmetija Antona in Cvetke Mešič na Polzeli, sin Marjan bo nadaljeval z delom, je kmetija hmeljarstva in perutninarstva.

Posestvo Antona in Cvetke Mešič na Polzeli sodi med sodobno urejene specializirane kmetije. Po velikosti sicer ni med največjimi, ima pa dovolj rodovitne zemlje, ki daje možnost za njeno najsmotnejše izkoriščanje. Ukvarjajo se predvsem z hmeljarstvom in perutninarstvom. Hmeljišč imajo 1,5 hektara. S pomočjo sina Marjana, ki je končal dvoletno šolo za kmetovalce in se je že odločil, da bo na kmetiji ostal, hmelj skrbno obdelujejo. Kljub napovedim,

da bo letos pridelek hmelja precej slabši kot lani, pri Mešičevih upajo, da vsaj pri njih razlika med lanskim in letošnjim pridelkom ne bo tako velika, saj zaenkrat dobro kaže. Kot kooperanti sodelujejo s KZ Zalec. Hmelj obirajo strojno pri svoji strojni skupnosti Polzela še z nekaj drugimi kooperanti. Glede na to, da je s hmeljem zelo veliko dela, poleg tega pa morajo najemati še druge delavce, z njim skorajda ni zaslужka. Prodajna cena hmelja namreč že nekaj let stagnira, cene gnojil in zaščitnih sredstev pa stalno rastejo.

S perutninarstvom se ukvarja žena Cvetka. V posameznih turnusih, ki traja od

7 - 8 tednov, vzredijo po 6500 piščancev. Da so tudi tukaj zelo visoki proizvodni stroški, najbrž ni potrebno posebej poudarjati. Vendar se še kar izplača. Vsaj delo je plačano. Med to delo pa ne sodi samo vsakodnevno hranjenje piščancev, temveč tudi odprema, potem pa čiščenje in razkuževanje gojišč, ki ga je treba skrbno opraviti po vsaki oddaji vzrejenih piščancev.

To sta osnovni panogi tega posestva. Glede na to, da lahko pridelajo tudi precej kreme, se ukvarjajo še z živinorejo. V hlevu imajo nekaj mlekaric, teletčkov in bikov. Delo v hlevu imajo domačin razdeljeno, vendar največ opravi Marjan.

Gospodinja Cvetka Mešič s sinom Marjanom, ki bo ostal na kmetiji.

Kot nam je povedala gospodinja, so letos poskusili srečo tudi s kumaricami, za katere so sklenili pogodbo s KZ Zalec. Kot so se nadejali, naj bi pridelovalci imeli kar precej koristi. Sedaj, ko pridelek pospravljajo, se je izkazalo drugače. S kumaricami je veliko dela. Najprej jih je treba sejati, potem presajati. Zelo naporno je spravilo. Pobirati je treba kumarice velike od 3 cm naprej. Samo do šest cm velikosti spadajo v prvo vrsto. Takih je za kilogram treba okrog 70. Cena za en kilogram pa je 3 dinarje. Ker pride precej kumaric v drugo in tretjo vrsto, je povprečna cena pridelka 1,70 dinarja za kilogram, torej zelo malo. Ob koncu našega srečanja smo se vprašali našo sogovornico, kaj meni o položaju kmeta danes. Dejala je: »Danes kmet ni več tisto, kar je bilo nekoč, ko je bil spoštovan in cenjen. Danes bi lahko rekli, da je poklic kmeta manjvreden, kar pa je zelo narobe. Naš delovni dan je daljši kot

katerega koli drugega, ne pomeni nam letnega dopusta nobenih drugih ugodnosti. Tudi pri prodaji pridelka smo v senci. Povedala bo primer. Mi smo več let povrstjo prodajali velike različne solate. Letos nam je ostala na njivi, ker jo obti in družbene prehrane trgovine od zasebnikov nismo kupovali. Nama z našim je v veliko spodbudo sin Marjan, ki bo ostal na kmetiji. Dela že sedaj, prav mu je šele 17 let. Kmetuje z veliko vnemo in skrbnostjo. Starejši sin Tomaz pa se je odločil za poljsko strojno tehniko.

Kmetje so znani kot vztrajni in zagrizeni pri svojem delu. Tisti, ki so na zemlji zrasi, jo težko zapustijo. Veliko skrbni in žalostni povzročajo, če nimajo komu izročiti sadov svojega dela. Pri Mešičevih je drugače. Dva sina imajo. Eden je kmalu pri svojem, drugi je podal roko staršem stopil v vrsto kmetov. Tekst in foto: T. Tavčar

Sest tisoč petsto piščancev, ki jih vzrejujejo, preživi svojih osem tednov v dveh prostorih, ki sta za tako bivanje posebej opremljena.

DISPANZER ZA ŽENE V CELJU OBJAVLJA NOVI DELOVNI ČAS:

Ponedeljek: od 7. do 19. ure — ord. I. dela šef dispanzerja za žene dr. Debeljak Alfonz, od 13. do 19. ure — ord. II. dr. Čretnik-Hudina Milena

Torek: od 7. do 13. ure — ord. I. dr. Debeljak Alfonz, od 13. do 19. ure prim. dr. Rudolf Čik, od 13. do 19. ure — ord. II. dr. Čretnik-Hudina Milena

V obeh ordinacijah posvetovalnica za noseče žene.

Sreda: od 7. do 13. ure — ord. I. dr. Debeljak Alfonz, od 13. do 19. ure prim. dr. Čik Rudolf, od 7. do 13. ure — ord. II. dr. Čretnik-Hudina Milena

Četrtek: od 7. do 13. ure — ord. I. prim. dr. Čik Rudolf, od 13. do 19. ure dr. Debeljak Alfonz — posvetovalnica za noseče žene, od 7. do 13. ure — ord. II. dr. Čretnik-Hudina Milena

Petek: od 7. do 13. ure — ord. I. prim. dr. Čik Rudolf, od 7. do 13. ure — ord. II. dr. Čretnik-Hudina Milena

Sobota: od 7. do 12. ure dežurna ambulanta za ginekologijo.

PREDSTAVLJAMO HMELSKO PRINCESO JELKO

Reklama za Coca-cola mi kar naprej pleše pred očmi...

»No, pa začniva!«
»Kaj jih ni preveč tu okoli?«

»Me ne motijo!«
»Si srečna, ker si miss?«
»Srečna sem bila že pred tem!«

»Imaš fanta?«
»Nočenu nezakonskih otrok.«

»Nisem mislil na sina, ampak na ljubega.«

»Imam.«

»Kaj ti je rekel, ko je izvedel, da se boš prijavila na tekmovanje?«

»Ni bilo prehudo.«

»Kako je bilo, ko so sporočili, da si zmagala?«

»Ne vem.«

»Kako? Ne vem!«

»To bi moral vprašati občinstvo.«

»Ti je bilo kaj nerodno?«

»Žulil me je čevlji.«

»Imaš rada seks?« (Glas se mi je nekoliko tresel...)

»Ti?«

»Kaj delaš v prostem času?«

»Trenutno se koopam, sicer pa delam.«

»Boš obirala hmelj?«

»Če bo treba.«

»Bi rada še sama kaj povedala?«

»Vroče mi je. Mislim, da letos še ni bilo tako vroče!«

»Jaz tudi! No, pa na svidenje in hvala za pogovor.«

»Upam, da se še vidimo!«

»Cuj, a verjameš v ljubezen na prvi pogled?«

»Se morda spomniš, ko si me prvič pogledal?«

»????... Na svidenje!«

»Kmalu!«

Vso noč nisem spal, samo o miss sem razmišljal. Če bodo kje na celjskem območju spet izbirali kakšno miss, mi nemudoma sporočite!

JANEZ VEDENIK

Bolj sem se bližal Kamenčam pri Braslovčah, kjer je doma letošnja hmeljska miss, ki obiskuje celjsko pedagoško gimnazijo, bolj mi je razbija srce. Saj veste, miss je le miss. Ni lahko vsaka miss! Upam, da letošnji hmeljski miss še ni stopila glava v glavo. Iskal sem jo in našel sem jo. Sicer ne v Kamenčah, pač pa v Zaklu, kjer se je kopala v Trnavici. Ko sem jo zagledal, so mi kolena začela nagajati, pa tudi glas ni bil več čisto zanesljiv.

»Od t...ednfilka seem... En po... go... vor bi rad narredil z v... z vami!«

»Dober dan. Me veseli.«

»Oh, saj mene tudi!«

»Pa še res je bilo. Pravo živo miss sem imel pred sabo v kopalkah. Mislim, v kopalkah je bila ona, ne jaz.«

»Ste za tikanje?«

»Ja, ja. Jaz sem za to. Kje pa je pijača?«

»Zakaj?«

»Za tikanje je treba po vseh predpisih kaj spiti.«

»So me fantje prej tukali, pa nisem nič žejna.«

»Saj jaz tudi nisem.«

BREZE OB PRAZNIKU

ZMAGA SPODBUJA

V nedeljo so občani krajevne skupnosti Breze v laški občini praznovali krajevni praznik. Zastave v središču vasi, veseli, praznični zvoki šentjurske godbe na pihala, otroci, ki z večjih negotovim, a zavzetim glasom pripovedujejo in pojejo pesmice o težkih dnevih borbe in o deželi, ki cveti v svobodi, srečni obrazi ljudi, vse to je napolnjevalo ta slavnostni dan. Praznik, ko so odprli novo cesto, ki jih bo povezovala s šentjurjem, in odkrili spominsko obeležje padlim borcem, ni pomenil zgolj praznični konec nekakega trdega dela. Pomenil je dan, ko se rojevajo novi načrti, ko se iz že doseženega poraja zamisel o novem.

Na proslavi, ki so ji med drugim prisostvovali predsednik SOB šentjur Vinko Jagodič, podpredsednik SOB Laško Jože Stanič, podpredsednik izvršnega sveta Jože Kos, predsednik OK SZDL Laško Stane Kužnik in predsednik KS Laško Jože Kreže ter številni drugi, je o pomenu nove ceste za ta partizanski kraj spregovoril predsednik KS Breze Jože Marolt. Poudaril je, da bo cesta omogočila trdnjšo povezavo med občani šentjurske in laške občine. Številni delavci, ki odhajajo na delo v šentjur, store in celje, se bodo lahko vozili z avtobusom. S še večjim elanom bodo sodelovali pri vseh prizadevanjih naše družbe. Želijo si, da bi ta cesta prinesla v sleherni kotiček do-

kaz solidarnosti in napredka. Po njej naj se vozijo srečni ljudje, je zaključil Jože Marolt.

Podpredsednik SOB Laško Jože Stanič pa je spregovoril o dneih, ko so v tem kraju pokale puške in je I. celjska četa v poslednjem boju pri Zavškovem mlinu blizu Brez izgubila pet svojih borcev. Njim, ki so padli 27. avgusta pred trintridesetimi leti in enainvajsetim vaščanom Breze, ki niso dočakali svobode, za katero so se borili, so odkrili spominsko obeležje.

Potem, ko je Stane Kužnik izročil JOŽI MAROTU priznanje OF za leto 1974 za njegovo delo v krajevni skupnosti in pri urejanju komunalnih zadev, zlasti pri gradnji ceste Osredek-Breze in po krajšem kulturnem programu, je Janko Zdovec, tajnik KS Laško, prerezal trak in odprl novo cesto. Z rožami okrašen avtobus je pripeljal v vas. Odslej bo vozil vsak dan po tej cesti tiste delovne ljudi, ki so jo zgradili s 6200 prostovoljnimi urami, pomagale pa so jim skupščine občin Laško in šentjur ter železarna Store, Alpos šentjur, lesni obrat Bohor, gozdni obrat šentjur delovne organizacije, ki so tako dokazale, da se njihova skrb za delovnega človeka ne neha v tovarni, ampak ga spremlja tudi v njegov dom.

Nedelja se je v Brezah začela praznično in se tako tudi iztekla. Za praznikom pa se bodo zvrstili spet števil-

Na spominski plošči v Brezi nad Laškimi, ki so jo v nedeljo odkrili, je vklesanih 20 imen žrtev fašizma v minuli vojni. Na gornji spominski plošči pa piše: Padlim borcem I. celjske čete, ki so bili izdani 27. 8. 1941 pri Zavškovem mlinu v Brezah. Potem je tu pet imen: Vilč Slander-Grom, Jože Srebotnik, Jože Mlakar-Istok, Mehmed Junis in Mirko Vrčkovnik-Džoni.

ni delovni dnevi, ki bodo za spoznanje drugačni od preteklih, kajti cesta bo v ta lep kraj prinesla nov, bolj živahen utrip. Božena Pavčnik

SPOMIN NA PLANINO

SREČANJ NI DOVOLJ

Kot smo že poročali, je bila v nedeljo, 18. avgusta, na Planini velika slovesnost ob prazniku občine šentjur ter ob trideseti obletnici osvoboditve Planine in ustanovitve Kozjanskega odreda. Med številnimi udeleženci te slovesnosti je bilo tudi veliko nekdanjih borcev tega odreda. Tako ni bilo malo veselih srečanj, stiskov rok, prijateljskih objemov in objanjanj spominov na tista težka, a slavna leta naše revolucije. Mnogi so se namreč srečali po dolgem času, morda celo prvič po osvoboditvi. Po slovesnosti in kulturnem programu smo zaprosili štiri borce za pogovor.

Prvega, Jožeta Pečnika — Boruta, smo povprašali, kakšni so njegovi vtisi danes, ko je spet v krajih, kjer se je nekoč boril kot partizan.

»V kozjanski odred sem prišel iz 13. brigade in sem bil tako sprva tujec. Nisem se znašel v novem okolju. Toda sčasoma sem te kraje in ljudi vzljubil in popolnoma zaživel z njimi. Tako se še danes rad vsako leto vračam sem in vedno opazim kakšno spremembo, napredek. Najbolj me je prizadelo takrat, ko so v zadnji ofenzivi tod morili in požigali ustaši. Teh strahot skoraj nisem mogel preživeti. In prav zato, ker so ti ljudje med vojno toliko žrtvovali za svobodo, mislim, da bi jim morali to pomoč, ki jim jo nudimo danes, nuditi že vsa prejšnja leta.«

Jožeta Preskarja — Iljo pa smo povprašali, kaj me-

ni o srečanjih borcev, kot je bilo to, na Planini.

»Takih srečanj bi moralo biti veliko več, kot jih je. Še več — takšna občasna srečanja so premalo. Borci bi morali biti v stalnem stiku s temi kraji in ljudmi tudi sedaj, po osvoboditvi. Če bi bili tudi med vojno tako slabo povezani s Kozjanci kot smo danes, potem ne vem, če bi nam bili oni takrat tako predani in če bi toliko žrtvovali za nas, kot so.«

Vlado Godler — Sine je bil med vojno sekretar okrožnega komiteja SKOJ za Kozjansko. Takole nam je dejal o svoji nalogi:

»Naša naloga je bila širiti med ljudmi ideje revolucije, ideje borbe in osvoboditve. To pa ni bilo le politično delo, temveč smo bili tudi nosilci kulturne dejavnosti.

Predvsem smo želeli aktivirati mladino v teh krajih. Kakšni so vaši spomini na partizanska leta na Kozjanskem?

»Ko gledam te kraje, ki so mi nekoč nudili streho, se spominam na eni strani mnogih srečnih trenutkov, ki sem jih doživel tukaj, na drugi strani pa se spominam tovarišev, ki so padli in za vedno ostali v kozjanskih grapah in gozdovih. Vsi ti dogodki, žalostni in veseli, se strnejo v en sam, nepozaben spomin.«

Naš zadnji sobesednik, Janiez Slovenec — Popaj, se takole spominja svojega prihoda na Kozjansko: »Na Kozjansko sem prišel leta 1942 kot borec 2. grupe odreda kozjanskega bataljona. Bil sem komisar čete. Ko smo prišli sem, smo se znašli v negotovem položaju, ker

nismo poznali ljudi in tere. Toda takoj smo navezali stike z aktivisti in že takrat sem dobil občutek, da smo prišli med prave, zavedne Slovence, ki so nam bili vedno pripravljeni pomagati.«

Kakšni občutki vas prevzemajo danes, ko ste spet v teh krajih?

»Predvsem je to občutek, da je treba tem ljudem res pomagati pri razvoju njihovih krajev, tako kot so oni nekoč pomagali nam partizanom pri osvobajanju teh istih krajev. Zato sem vesel vsake pobude, vsake akcije naših delovnih ljudi v ta namen. Želim, da bi Kozjansko čimprej doseglo enako stopnjo razvitosti kot ostali naši predeli.«

Tekst: Miran Korošec
Foto: Damjana Stamejčič

ZGANJARSTVO — Povsem po naključju sem srečal v Polzeli Ivana Plesnika in njegovo sestro Marijo Kunderk, doma iz okolice Slovenj Gradca. To srečanje pa je bilo zanimivo zato, ker sta morda edina v Sloveniji, ki se ukvarjata samo s kuhanjem žganja. Imata štiri bakrene kotle in potujeta po vsej Sloveniji. S tem poklicem, ki je edini vir njunega dohodka, se ukvarjata že dvajset let. Posnetek ju kaže, ko se s svojimi pripravami odpravljata v okolico Velenja. Tekst in foto: T. Tavčar

MOZIRSKI DROBNOGLED

Vtem ko se glavna turistična sezona v dolinah ob gornjem toku Savinje in ob Dreti bliža koncu in se umirja vrvež, ki je tako značilen za kratek čas poletnega obdobja v tem koncu našega alpskega predela, se tod začneja novo in živahno življenje na vseh področjih družbenega dogovarjanja. Gre pravzaprav za nadaljevanje tistega začetega dela, ki ga je ponudil delegatski sistem. Na čelu te aktivnosti je vse-kakor občinska skupščina, ki bo svoje delegate zbrala na tretji seji vseh zborov že 9. septembra. Priprave na to zasedanje so angažirale več skupščinskih organov z izvršnim svetom na čelu, ki se je med drugim, prav v glavni poletni vročini, srečal tudi s perečo urbanistično problematiko doline.

Na tretji seji delegatov vseh treh zborov bodo predvsem ocenili proračunska gibanja pa tudi rezultate posameznih občinskih skladov lani in letos. V zaključnem delu bodo odločali še o podelitvi letošnjih občinskih nagrad. V javni razpravi je predlog za podelitev tega priznanja dvema kandidatom: krajevni skupnosti Smartno ob Dreti ter občinski strelski zvezi.

Priprave na občinski praznik

V spomin na osvoboditev Gornje Savinjske doline septembra 1944. leta in na dan, ko je padla zadnja utrjena postojanka, ki so jo zaseda-

li nemški okupatorji, praznujejo prebivalci mozirske občine dvanaesti september kot svoj borbeni praznik.

Medtem ko bo osrednja proslava v nedeljo, 15. septembra v Gornjem gradu, se bodo prve prireditve na čast tega dne začele že v soboto, 7. naslednjega meseca. Ta dan bodo v Smihelu nad Mozirjem odkrili spominsko ploščo padlemu partizanu Kariu Fužirju. Naslednji dan, v nedeljo, 8. septembra, bodo odprli novo strelišče v Mozirju ter športno igrišče v Nazarjih. Slavnostni spored bodo izpopolnili tudi z otvoritvijo približno dva kilometra dolge asfaltirane ceste Smartno ob Dreti-Brdo.

V soboto, 14. septembra, bo slavnostna seja občinske skupščine, na kateri bodo podelili letošnje občinske nagrade. Isti dan bodo odprli tudi modernizirane ceste v Gornjem gradu.

Osrednja proslava občinskega praznika pa bo v nedeljo, 15. septembra v Gornjem gradu, kjer bo zbor brigad četrte operativne cone ter aktivistov celjsko-savinjskega okrožja. Po slavnostnem govoru predsednika slovenskega izvršnega sveta inž. Andreja Marince bodo v kulturnem sporedu nastopili pevci, godbeniki in recitatorji iz Trbovelj. Trboveljski kulturniki so nastopili v Gornjem gradu tudi pred tridesetimi leti v osvobojenem mestu.

Na zadnji seji izvršilnega odbora občinske konference SZDL v Mozirju so kot kandidata za novega predsednika občinske organizacije

SZDL evidentirali Ivana Kramarja, doslej predsednika društva ekonomistov sicer pa računovodjo v GLIN Nazarje.

Sprememba v občinskem vodstvu SZDL

Hinko Čop, ki je uspešno vodil občinsko organizacijo SZDL v Mozirju polnih devet let, se zaradi preobremenjenosti v izvršnem svetu občinske skupščine, kjer je podpredsednik in kot načelnik oddelka za gospodarstvo umika s položaja predsednika. Pričakujejo, da bodo novega predsednika izvolili na volilni seji konference ob koncu septembra.

Uresničevanje ustave

Podobno kot drugod so tudi pri občinski konferenci SZDL v Mozirju imenovali koordinacijsko komisijo za spremljanje uresničevanja ustave. V njej so najvidnejši predstavniki občinskih družbenopolitičnih organizacij in občinske skupščine. Predsednik komisije pa je Matevž Požarnik, sekretar občinske konference ZK.

Delo komisije se bo odvijalo predvsem v treh skupinah. Tako bodo spremljali in ocenjevali samoupravno konstituiranje združenega dela, zatem krajevno in komunalno samoupravo ter samoupravne interesne skupnosti in končno še skupščinski si-

stem, samoupravno sporazumevanje in družbeno dogovarjanje.

Premalo razvojnih programov

Ko so člani izvršnega sveta pri občinski skupščini na zadnji seji ocenjevali gospodarske dosežke v prvem polletju letos, so med drugim ugotovili zadovoljivo rast družbenega proizvoda in s

tem produktivnosti ter povečanje investicijske dejavnosti. Zal pa so v mnogih primerih ugotovili, da organizacije združenega dela še zdaj nimajo razvojnih programov.

Po skoraj dveletnem zatišju so zlasti letos narasla investicijska vlaganja, pomembna pa je še ugotovitev, da se stopnja družbenega proizvoda približuje povprečju, ki velja za republiko in celjsko območje.

Eno leto Delavske univerze

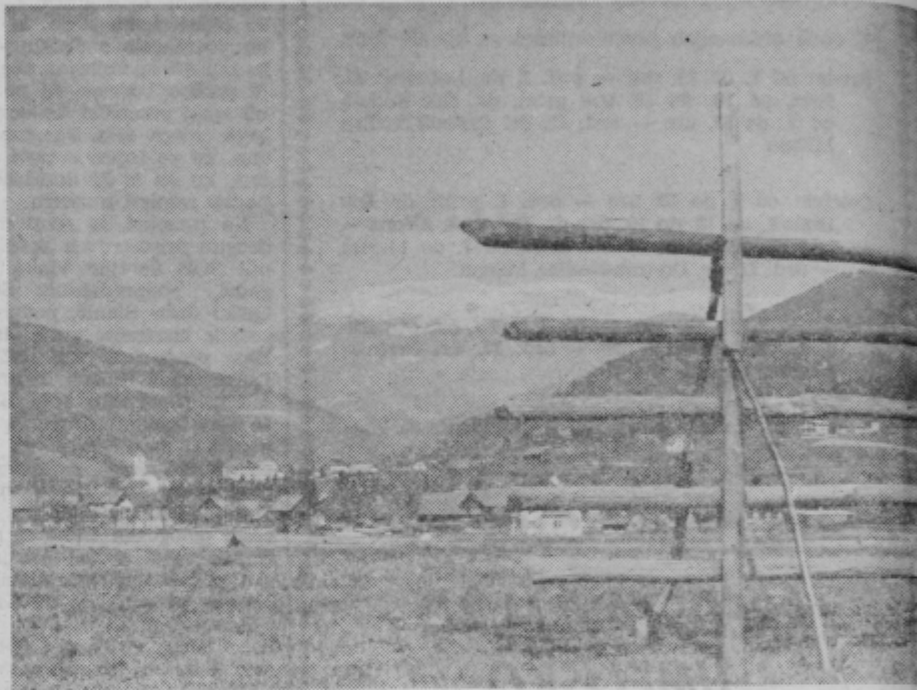
Čeprav je bila ustanovljena septembra lani, je z de-

lom pričela šele na začetku letošnjega leta. Od februarja do julija je razvila svojo dejavnost v politični šoli, v seminarjih za člane samoupravnih organov, zatem za člane delavske kontrole, za nove člane ZK, za vodje delegacij itd. Vrh tega je pripravila tečaj nemškega jezika, organizirala zadnje tri rede osnovne šole za odrasle, ter izvedla tečaj higienskega minimuma.

Vseh izobraževalnih oblik je bilo deležnih 445 slušateljev, predavanj pa je vsega skupaj za 778 ur.

Predlog za novo izobraževalno sezono je obsežnejši in pestrejši.

M. BOZIC

Ljubno ob Savinji — središče gornjesavinjskega splavarstva.

Foto: B. Strmčnik

NAGRADNA KRIŽANKA

Med reševalce s pravičnimi rešitvami nagradne slikovne križanke bo zreb razdelil nagrade v skupni vrednosti 350 dinarjev:

- 1. nagrada: 100 din
 - 2.—6. nagrada: po 50 din
- Izrežek z vpisano rešitvijo pošljite na naslov: Uredništvo NOVEGA TEDNIKA, 63000 Celje, Gregorčičeva 3. Na pismu očitke napišite TEŽJA SKANDINAVKA. Pri zrebanju bomo upoštevali vse rešitve, ki bodo v uredništvu

do četrta, 5. septembra.

Mala križanka
VODORAVNO: praksa, radi-an, okolje, da, le, wy, KA, Be, Miller, Enaida, hostar.

NAGRAJENI REŠEVALCI

Za nagradno križanko, objavljeno v Novem tedniku 15. avgusta, smo prejeli 69 rešitev. Zreb je razdelil nagrade 1. nagrada (100 din): IVAN MARS, 63000 Celje, Nušičeva 8

- 2.—6. nagrada (po 50 din) prejmejo:
FLORJAN GOLCMAN, 63222 Svetelka-Dramlje, Dramlje 3
ELZA OMERSA, 63000 Celje, Kersnikova 32
IVAN TRUPKOVIC, 63000 Celje, Voljkova 4
OLGA DELPIN, 61430 Hrastnik, Podkraj 81
HELENA VEK, 61420 Trbovlje, Neža 43
- Vsem izrežbancem bomo nagrade poslali po pošti. Čestitamo!

REŠITEV IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

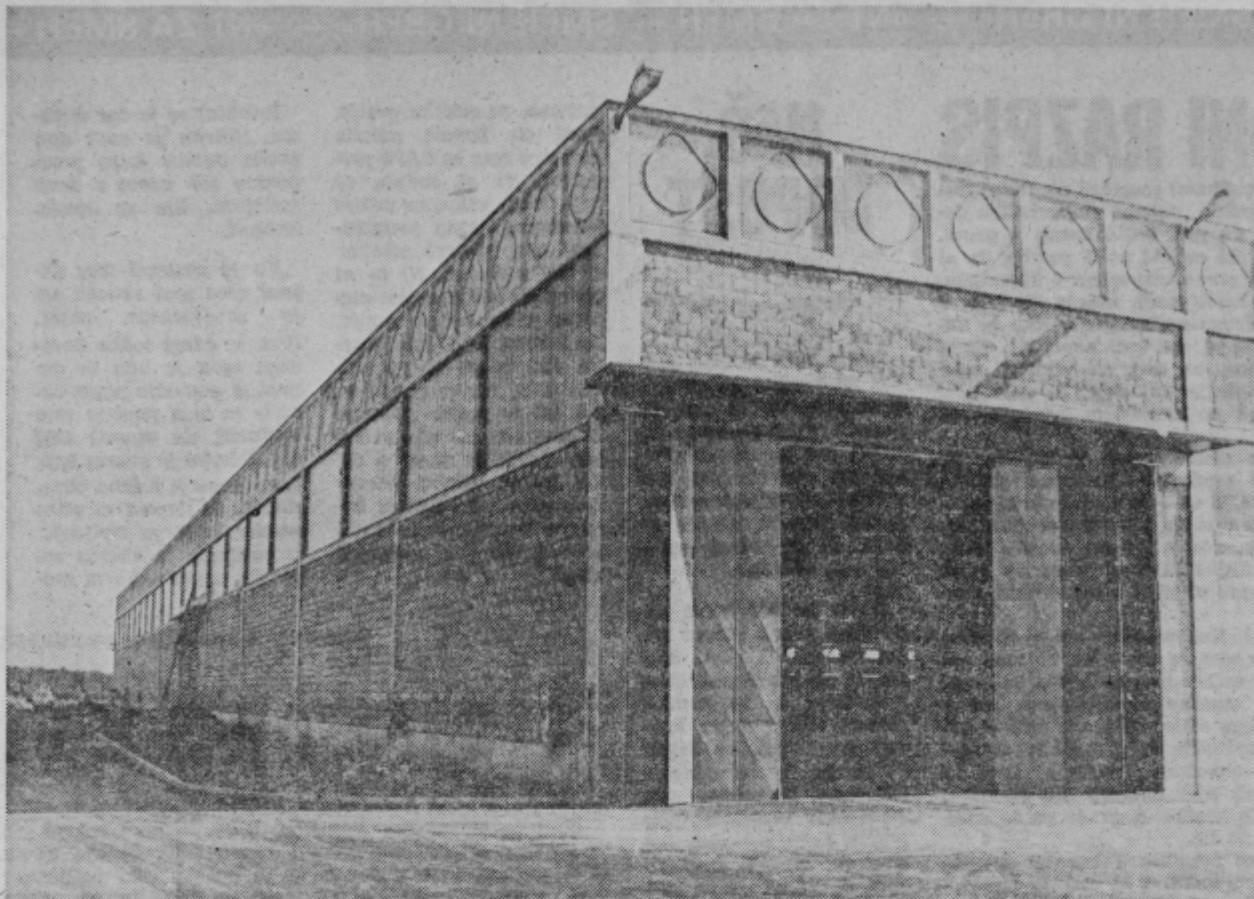
Vodoravno: 1. stolp, 6. stolp, 8. Peca, 9. as, 10. oči, 11. lme, 12. RK, 13. ore, 14. Farzan, 16. cenik, 18. srab, 21. Co, 21. ea, 22. Lear, 24. rok, 26. pasant, 29. vest, 30. ar, 31. Ita, 32. ica, 33. 2, 34. svit, 35. Andreja, 37. tra.

★		SREDSTVO ZA UMI-VANJE ROK	OMEDLE-VICA	VI-POTNIK CENE	SEV. JADAN, OTOK	KEM. ELEMEN (Br)	NORV. SLOV-NIČAR	ENAKI ČRKI	MOR-NARSKA PLJACA	BOLG. FISEC FELIN	CELJSKO TRGOVSKO PODJETJE	RADIJ	PISATE-LJICA NEGRI	IZDELO-VALEC SRPOV	ANO-NIMEN FISEC	ODSTRA-NJEVANJE
★		SOPROG, MOŠKI		REKA V ZAHODNI BOSNI				AVTOR DRAME "Celjski grofje"				PRETE-PAC				
		NAZIV		PTICA PEVKA				VELEPO-SESTNIK				TP. KOLESAR				
				PRIPAD. JOGE				FRITOK RENA				VRSTA PAPIRJA				
		SLO-VANSKI BOG		REPUB. V SPRJ				OBRTNIK				ŠENTJUR. TOVARNA				
				EDRAVIL TRAVA				ŠOLSKI PRIPO-MOČEK				STROJNI ELEMENT				
		TRAN-SPORT			MEJAK			VISOKA KRAŠKA PLANOTA				NEMŠKI FILOZOF				
					EDEN IZMED ČUTOV			SVIT				ZNANA OPERA				
★		STEKLE-NICA				NARZAN DEL				MANJŠA NIT					RIKANJE	
		EPIRSKI KRALJ				TERMIN				PINSKI ATLET					NERODA	
		POČ		PRIPAD. ILIROV			POD-VODNI ZVON				BEOGR. ZALOŽBA SLOVEN. PESNIK				MILI-AMPER	
				VELIKA VEŠA			IMETJE								ČILJSKO GORSTVO	
		AFRIŠKI JEZIK		MALIK				CELJSKA SAMOPO-STREŽ-NICA	MNOŽICA GRO-ZDASTO SOCVETJE			POLJSKA REKA			IN DRUGI	CE-LOVŠKI ŠPORTNI KLUB
				GORSKI MASIV V SAHARI								RIBIŠKA MREŽA				
		PALICA Z ZA-REZAMI			MOŠKO IME			SIMBOL ZA RUTENIJ			SPALNI VAGCN					
					IVAN CANKAR						LINHART TOMAZ					
		OKUSNE MOVSKE RIBE				ZGORNJI DEL ZE-MELJSKE SKORJE		MRLIČ, MRTVAK						STARO-ISLAND, ZBIRKA PESMI		
		STAR ČLOVEK				IT. KOMIK		INDIGO, PLAVILO, MODRILLO						SL. ŠA-NOVSKI VELE-MONSTER		

20 LET IMENA

»Pričetki železninarske trgovine v Celju sodijo na začetek 19. stoletja, trdnje korenine našega podjetja pa v prvo leto po drugi svetovni vojni. Z letos mineva dvajset let, odkar po raznih reorganizacijah poslujemo pod imenom Kovinotehna. To obletnico praznujemo med drugim z dvema pomembnima zmagama — otvoritvijo prve faze skladišča ter začetkom dela lastnega računalniškega centra. V tem času smo se počasi uveljavili doma in tujini. Ime Kovinotehna je pojem solidne delovne organizacije, ki uživa največje zaupanje. Mi tega kapitala dobro vedemo in storili bomo vse, da ga bomo ohranili in razvili še naprej.«

Bernard Krivec,
dipl. oec.
generalni direktor
Kovinotehne

SVETOVNA RAVEN

»Tehnološka oprema skladišča se lahko brezpogojno primerja s tovrstnimi skladišči v zahodni Evropi. Se več, glede na fleksibilen sistem, na možnosti nadaljnje razširitve, je to skladišče v svoji kombinaciji najmodernejšega skladišča sploh na tem področju (vključno zahodna Evropa in prekomorske države).

Za nas ni bilo presenečenje, da je bil prav v Jugoslaviji zgrajen najmodernejši sistem skladišča te vrste. S tem, ko se je Kovinotehna odločila za Cleveland-Tramrail žerjave, bo gotovo odločilno pripomogla k temu da bo CTI sistem prodrl predvsem v socialistične države Evrope.

Dovolite nam, da vam vnaprej zaželimo najboljše uspehe.«

J. P. Weiler,
komerc. direktor
CTI Luxemburg

Zadnji dan tega meseca bo kolektiv Kovinotehne izročil namenu prvo fazo sistema skladišč na Zg. Hudinji (1. dan bo tudi otvoritev računskega centra). Na voljo bo prvih 13.000 kv. metrov pokritih skladiščnih prostorov od skupnih 40.000 kv. metrov, bo sistem v celoti zgrajen.

Prvo fazo so namensko gradili za skladiščenje izdelkov črne metalurgije. Tu bo prostora za okoli 17.000 ton blaga.

Skladišče. Nič posebnega. Streha in stene. Toda, v tem primeru ne gre samo za gradbeni del objekta, gre za lasti več. Celo za tovarno v majhnem. Ne samo zaradi opreme, zaradi katere se to prvo tovrstno skladišče v Jugoslaviji uvršča v sam evropski svetovni vrh, marveč tudi zaradi njegove funkcije. Tu bodo namreč opravili že določene faze tehnološke obdelave blaga in ga tako pripravili za nadaljnjo obdelavo v industriji. Tudi v tem primeru korak naprej v povezovanju med trgovino in industrijo.

Skladišče bo opremljeno s sodobno opremo: viseči žerjavi, viličarji, električne magnetne traverze in še marsikaj. Tudi štiri elektronske tehtnice, ki bodo pozneje vključene z elektronskim centrom. Njihova odlika je v izredno nizkih tolerancah, sicer pa bo. Tudi opravljale določene operacije pri prevzemu in odpremi blaga. Zato tudi primerno manjša možnost vpliva

NAJLEPŠE DARILO

subjektivnih činiteljev na morebitne napake.

Kovinotehna se je odločila za novo skladišče zaradi ozkega grla, ki nastaja v dosedanjem skladiščenju blaga. Vrh tega sedanje skladišče zaradi urbanističnih rešitev nima perspektive. Novo skladišče prinaša občutno zmanjšanje skladiščnih stroškov. Če bi jih zmanjšali samo za en odstotek, bi to pomenilo povečanje akumulacije za 100 %. Vrh tega se bo zmanjšala čakalna doba kamionov pri razkladanju in nakladanju blaga. In končno — med drugim seveda — pa se bodo občutno izboljšali delovni pogoji za skladiščne delavce. Novo skladišče prinaša namreč konec težkega

fizičnega dela in 3 do 5 krat večjo produktivnost.

»Izgradnja novega skladišča predstavlja pomemben uspeh celotnega kolektiva Kovinotehne, ker mu odpira nadaljnjo perspektivo razvoja in ustvarja pogoje za sodobnejši način skladiščnega poslovanja. Sprejemanje sodobne skladiščne tehnologije, za kar smo se odločili pri nas, zagotavlja tudi večjo ekonomičnost, produktivnost in s tem večji končni gospodarski učinek,« je med drugim na tiskovni konferenci poudaril pomočnik generalnega direktorja, mr. oec. Štefan Korošec.

Tone Jelenko, predsednik skupnosti delavskih svetov: »Za graditev novega skladišča se nismo odločili samo

zaradi ekonomske upravičenosti, marveč tudi zaradi težnje, da nadaljujemo s krepitvijo povezovanja med trgovino in industrijo. Prvi večji korak na tem področju smo storili z uresničitvijo pobude o formiranju sestavljene organizacije združenega dela ITC. Drugega, v povezavi s črno metalurgijo, krepimo prav zdaj.«

Dipl. inž. Franc Januš: »Če povem, da so znašali gradbeni stroški za novo skladišče približno toliko kot stroški za nabavo opreme, sem rekel veliko. Predvsem pa to, da to ni skladišče v klasičnem pomenu besede, marveč objekt, ki je opremljen s sodobno mehanizacijo. Novo skladišče ima pet ladij, in vsaka od njih predstavlja zaključeno skladiščno enoto.«

Dipl. inž. Danica Bresjanac: »Z gradnjo tega skladišča smo si pridobili marsikatero dragoceno izkušnjo, ki bodo lahko veliko koristile pri gradnjah, kjerkoli. Naša pomoč bo lahko veliko pomenila. Zgradili smo prvo takšno skladišče za izdelke črne metalurgije v Jugoslaviji. Glede na opremo in tehnologijo pa sodimo v evropski vrh.«

Kolektiv Kovinotehne je lahko na novi objekt upravičeno ponosen. Je ne samo rezultat stremljenj k izboljšanju poslovanja, k čvrstejši povezavi med trgovino in industrijo, marveč tudi najlepše darilo za vstop v tretje desetletje dela kolektiva pod imenom Kovinotehna.

Člani Kovinotehne na tiskovni konferenci (od leve proti desni): Stane Berglez, Franc Kovač, Tone Jelenko, Štefan Korošec, Bernard Krivec, Ivo Potočnik, Emil Hedžet, Danica Bresjanac, Franc Januš.

»NT ZA SMEH — SMEH NI GREH« — »NT ZA SMEH — SMEH NI GREH« — »NT ZA SMEH — SMEH NI GREH«

NAGRADNI RAZPIS

Ko smo pred nekaj številkami razpisali nagradni razpis za kratko poletno zgodbo, poletno dopustniško dogodivščino, smo mislili, da nas boste zasuli s pismi. Vendar lahko uslužbenci na celjski pošti potrde, da ni bilo tako. Morda ste bili preveč zaposleni s kopanjem, morda z lovom (kakršnimkoli pač), morda ste preveč streljali oziroma se na druge načine počitniško in dopustniško zabavali. Morda pa ste tudi pomislili: ubogi urednik, mi se zabavamo, on naj pa prebira naša pisma in izbira kateri spis je najboljši. In zato raje niste preveč pogosto segli po kemičnem svinčniku ali pisalnem stroju.

Seveda pa brez pošte nismo ostali. Dobili smo je nekaj in med prispelimi zgodbami smo izbrali tri, ki bodo prejele naše nagrade, ki so — to morate priznati — dokaj lepe. Prvo nagrado v višini 150 din sprejme Hilda Lokovšek iz Sentjurja, drugo, 100 din, Stanko Pošt, in tretjo 50 din Srečko Zajko iz Smartnega ob Paki. Prvonagrajeno zgodbo bomo objavili v tej številki, drugi dve pa v prihodnji.

In zdaj k novi nalogi. Kot verjetno vsi vestni zdaj obiramo hmelj. Tudi jaz sem ga dosti let. In zato dobro vem, da se med obiranjem pripovedujejo in dogajajo tudi najrazličnejše smešne stvari. Smeh vedno spremlja obiraljšča zelenega zlata, ali pa je navzoč pri sušenju. In zato smo se odločili, da tudi mi tokrat nagradni razpis posvetimo obiralcem, oziroma vsem, ki so na hmeljiščih in okoli njih doživeli kaj veselega. Šale ali zgodbe naj bodo kratke. Nagrade pa so seveda spet enake: 150, 100 in 50 din.

Pa pridni bodite. In ne pozabite. Prispevke pošljite čimprej. V uredništvu (Gregorčičeva 5) morajo biti najkasneje do 10 dni od časa objave tega razpisa. Na pismo ali dopisnico še seveda pripišite »NT za smeh«.

ZA DOBER ŽELODEC

Prva nagrada

Toneu in Tinetu se je iztekel dopust in dobre volje sta se vračala z dopusta, ki sta ga preživela v planinah. Ko sta jo primahala v dolino, sta bila tako žejna, da sta komaj čakala, da prideta do kakšne hiše.

Ze pri prvi hiši sta povprašala, če imajo kaj za popiti. Doma so bili le otroci in prinesli so jima jabolčnik. Ko sta se prijatelja odžejala sta vprašala za račun. Tedaj pa pravi starejši fant:

— Marna je rekla, da lahko iz tistega soda, kjer je poginila podgana točimo jabolčnik zastoj.

Tineta so te besede tako razjezile, da je pograbil posodo, v kateri je bila prej pijača, in jo treščil ob tla, da se je razbila. Tedaj pa pristopi k njemu triletni fantiček in mu z jokajočim glasom pravi:

— Joj, stic, kam domo pa mi zdaj lulati hoditi?!

L. H.

NAŠ DOPUST

Druga nagrada

Letos smo že zelo zgodaj napravili bojni načrt, kako se bomo dokopali do denarja, da preživimo vsaj nekaj dni na morju. Prisluhnilo smo namreč govoricam, da je morje naše in se odločili, da če je naše, da ga potem moramo tudi obiskati.

Načrt je bil torej napravljen. Vsak mesec nekaj denarja na stran. Moj regres strogo namensko nameniti le za dopust. Hčerka, ki je letos končala osemletko, bo delala en mesec in del denarja dala na razpolago naši družinski skupnosti, da preživi nekaj morskimi dni. Z načrtom, ki smo ga sprejeli marca, so se strinjali vsi. Zapisnika sicer nismo napravili, vendar smo menili, da to tudi ni potrebno.

Planirali smo, da gremo na dopust v začetku avgusta. Ob vsaki plači bomo dali na stran 400 din in tako v štirih mesecih prihranili 1600 din. 900 din bom dobil regresa, hčerka pa bo od svoje počitniške plače prispevala 500 din. Za 3000 din pa bi si že lahko privoščili vsaj pet dni morskega dopusta.

Junija sem dobil regres, hkrati pa sem v časniki prebral poročilo, da kdor se ne bo zdaj oskrbel s premogom, ta ga pozimi gotovo ne bo imel. In kupil sem premog. Regres je tako šel namesto za

poletno, za zimsko gretje. Tudi ob koncu ostalih mesecev sem se lahko prepričal, da ni čudno, če tudi druge ustanove delajo rebalanse svojih proračunov. Moj namreč nikakor ni bil usklajen. Ni in ni mi ostalo 400 dinarjev mesečno za dopust na morju. Le hčerka je držala besedo. Res je šla na počitniško delo, res je delala in res mi je potem pomolela pod nos 500 din in rekla: Torej je stvar v redu. Denar imamo. Nismo ji namreč povedali, iz katerega denarja smo kupili premog in še nekatere stvari.

Približal se je čas dopusta. Hčerka je vsak dan nosila domov kupe prospektov ter nama z ženo razlagala, kje se spleča letovati.

Ko je nastopil moj dopust smo spet sklicali sejo družinskega sveta. Prva in edina točka dnevnega reda je bila — dopust. S pomočjo plave kurtke in lista papirja smo ugotovili, da imamo 1200 din. Hčerko je skoraj kap. Končaj sva ji z ženo obrazložila, da dopust ni edina smoter našega življenja. Iz protesta je skoraj zarustila sejno sobo in mo-

ral sem uporabiti vso avtoriteto.

Cez dve uri je bila seja končana. Končni sklep: na počitnice ne moremo iti. Pojedel jih je premog, obleka za ženo, čevlji za hčerko, guma za moj moped in še nekatere malenkosti. Vendar smo na koncu odločno sklenili, da se je to zgodilo letos zadnjič. Prihodnje leto gremo na morje. Saj je tudi naše. Varčevali bomo in regres res namenili za dopust.

Hčerko pa očitno tudi ta sklep ni najbolj razveselil in je kislega obraza zapuščala sobo.

S. P.

DOPUST NAS JE OLAJŠAL

Tretja nagrada

Julij je glavni čas dopustov. Seveda pa nam dopust tudi krepko izprazni denarnico. Prazna denarnica je obvezen podopustniški rekvizit. Tudi pri meni je bilo letos tako. Pa še kako!

Pisana družčina — bili smo štirje — se nas je zbrala na celjski železniški postaji. Ze v Celju smo lahko ugotovili, da pravilo železnice: »Z vlakom hitro, udobno in pocenito!« sploh ne velja. Vlak, ki nas naj bi prepeljal v Pulo je namreč imel že v Celju uro in pol zamude. Prvo pravilo je torej odpadlo že takoj na začetku.

Ko je vlak končno prispel, smo videli, da nas je bilo toliko, da nas bi bilo še za en takšen vlak. Vendar se ob takšnih priložnostih navadno zgodi čudež in vsi potniki se nekako prerinejo v vozove. Seveda pa s tem odpade tisti drugi železniški »adut« — udobno.

Vendar je vse pozabljeno, ko končno zadihamo morski zrak. In potem ga vdihavamo nekaj dni, skupaj z nevšečnostmi in seveda dobrimi lastnostmi obmorskega turizma. In kar naenkrat pride dan, ko moraš pripraviti prtljago in spet odriniti na železniško postajo.

Tokrat smo imeli malo bolj udobno vožnjo, vendar smo morali vseeno našo prtljago razmetati na več koncev. In ob prestopanju v Zidanem mostu se je zgodilo tisto, kar se pač ob takih priložnostih lahko zgodi: mi smo izstopili vsi, prtljage pa nismo uspeli vse izvieči. V vozu je ostala majhna torbica. Toda ne nepomembna. V njej so namreč bili vsi dokumenti, denar, ki je še ostal, karte in druge malenkosti. Veselo smo pomahali odhajajočemu vlakcu, prometnika pa vseeno prosili, če lahko kaj naredi za nas. Poskušal je, uspel pa ni.

Tako smo se domov vračali lažji za eno torbo. Še sreča, da smo naleteli na uvidnega sprevodnika, ki je razumel naše težave. Kajti tudi kart za naprej nismo imeli. Tako je ta sprevodnik malo popravil vtis o naših železnicah.

Letošnjega dopusta ne bom pozabil vsaj do takrat, dokler ne dobim nove osebne izkaznice. Vsem pa dajem majhen nasvet: Ko se odpravljate ali vračate z dopusta — torbe v roke in pamet v glavo.

S. ZAJKO

CIGANKA — povest iz domačih hribov

27

Take in podobne žene ljubeznivosti niso bile Cenciju nič kaj všeč. Toda Urška je dobro kuhala, lepo vse čedila, pridno gospodinjila, skrbela njemu za obleko, sebi pa tudi, da je bila ob nedeljah vsa živo pisana, dobre volje je bila zmerom, z neprestanim klepetanjem je preganjala iz hiše ves dolgčas — in tako ni ostalo novopecene mu zakoncju nič drugega: požrl je s temi prijetnostmi še one manj prijetne ljubeznivosti.

Cepprav so ljudje vse drugače prerokovali, je mlade mu paru sonce sreče stanovitno sijalo. Edino tedaj, kadar je Cencija prevzelo hrepenenje po zlati vinski kapljici, tedaj se je jel kisati, kajti njegova »tička« je bila pravi, pravcati finančni minister in njena blagajna prava pravca državna blagajna; v njo je šlo vse, iz nje pa ni prišlo nič.

Kljub tej neusmiljenosti pa je ostal Cencelj vendarle tudi svojim prijateljem krčmarjem zvest in je bil točno vsake tri tedne enkrat okajen. Tedaj so mu lica žarela, kakor da se je čez nje razlila rdeča večerna zarja, in govoril je imenitno in pisмено kakor kak mestni škric.

Urška ni mogla in ni mogla izbohati, od kod mu je denar, da si more kupiti pijačo. Jela je sumiti, da ima ponarejen ključ od njene državne blagajne — ali pa morda na svojo pest sprejema plačila za opravljeno delo. Toda prepričala se je, da ga pa krivem dolži; kajti iz blagajne, ki jo je vsak dan pregledala, ni izginil niti dinar, ljudje pa so za čevlje tudi v redu plačevali, in sicer njej, gospe finančni ministri. Da bi ji bil sam povedal, od kod denar za pijačo, tega Cencelj ni hotel; vprašati ga — tega pa ona ni hotela.

Vohala, vohala je in prežala na vsak njegov korak, pa izbohala ni in skrivnostni ni odkrila. Čudila se je le temu, da je Cencij včasih ob nedeljah po rani maši izginil in ga ves dan ni bilo, zvečer pa se je spet prikazal, navadno zavil k Blatniku na Bistrici, se ga tam nalezal, pa vse pošteno plačal.

Kadar ga je le tako malo prinesel pod klobukom, mu

ni zamerila; še smejala se je. Če ga pa dolgo ni bilo, tedaj se je spravila in ga iskala dokler ga ni našla. Blatnik, tišti, ki ima pri cerkvu krčmo, je nekoč pripovedoval, kako je navadno bilo, kadar je prišla...

Nališana in pisana je pristopila v gostilno, lepo prijazno pozdravila na vse strani, odrinila tistega, ki je zraven Cencija sedel, in se sama usedla zraven svojega moža. Ta je vzkipeł:

»Kaj pa ona tu išče? Ali pa me hoče domov nagnati? Ali mi bo pridigala? Zenska naj v cerkvi molči! Nikar! Kajti jaz, Vincencij Mrkač, si ne dam komandirati.«

»Kaj se misliš! To mi na kraj pameti ne pride, moj milostni gospod,« se je ženska zasmejala. »Pri nas imaš komando samo ti. Tako sem ti pri oltarju obljubila, da te ne bom zapustila v bridkosti in stiskah življenja, ampak da bom pri tebi ostala, dokler naju smrt ne loči.«

»To sem jaz tebi obljubil, pa ne ti meni.«

»Držala pa sem jaz obljubo — in tebi je bilo vedno prav tako.«

Ko so se vsi pivci naokrog glasno zasmijali, je bil Cencij v zadregi.

»Ko bi imel svojo trobento, bi ti kaj na uho zadržal,« je dejal zamolklo; »ker je nima pri sebi, ti bom nekaj zapela.« In začel je z odprtim baritonom: Sosedu d'jal Matiček je: Ej, Jurij, Jurij, kaj je to me baba n'kamor ne spusti, ej, Jurij, kaj se bo?

Urška pa mu ni ostala dolžna — in ker je bila »tička«, je kljunček odrpala in poredno zapela Cenciju v obraz: Smo sestrice tri, najmlajša sem jaz; 'mamo možeke že, najhujš'ga pa jaz.

Vse se je zakrohotalo. Tedaj je Cencij počasi zasukal glavo od leve na desno in spet iz desne na levo, in vprašal:

»Kaj pravzaprav hočeš?«

Drumno mu je odgovorila:

»Najprej hočem skodelico kave, potem bom vso svetilko in ti bom svetila domov, da se ti spotoma hudega ne pripeti.«

Izpila je eno skodelico, izpila še drugo in še tretjo zraven pojedla štiri žemije, potem pa prižgala svetilko in rekla:

»Cenc, zdaj pa izpij, plačaj zame in zase in spet me domov! Noben pravi mož ne pusti žene same ob sebi, kem času domov!«

Mojster Smola je odvrnil:

»Da, spravil te bom domov, kajti ženske niso za gostilno. Jaz bi bil že zdavnaj šel, ko bi me ti tako dolga ne bi zadržala.«

Kaj se je potem zgodilo, to je povedala Urška. Vso do doma je Cenc brundal ko medved in se jezil nase, ma je takoj zasmrčal in zaspal ko polh, drugo jutro je že ob petih čepel na svojem trinožniku in koval šival, kakor da mora vse Slovence obuati.

Tako in podobno je bilo vsakokrat, kadar je mojster Smola svoje dneve. »Tička« in »Smola« sta se po razumela in živela veselo in adovojno.

Ko sta se oženiz, niste utegnili kam romati, sklenili pa sta že tedaj, da pojedeta na zimo kam. Zdaj je bilo že zima, novo leto je prišlo, svečnica se je bližala — bi še odlašala? Žena je dejala, da pojedeta na Brezje, mož pa je predlagal, da bi se peljala okoli na Maribor in si še tega ogledala. Ker je bila Urška tudi zato, sta se soglasno sklenila, da se podasta najprej na Brezje, kaj greda pa v Maribor. Širb za kravo sta naložila sadi in tisti teden po svečnici sta šla na pot. Urška se nališana kakor sraka, oba židane volje, s polno denarnico — to se pravi: Cene je imel le še nekaj ostankov svojih sumljivih koračev — ki mu jih je dajal bogve kdaj Urška pa je imela blagajno za oba, da bi ljubi možek imel prehudih skrbi z računi in ne prehudih skušnjav.

Kakor sta sklenila, sta šla najprej na Brezje k Marjani Pomagaj. Lepo sta opravila svojo božjo pot: Cene je manj kakor Urška. Da, Cene je še klečal pred čudež podobo, ko je Urška že radovednost prodajala po cerkvi.

Slava Gorenske

KO PRIHAJA JESEN

Čeprav je še vedno poletje, ne bo nič narobe že zdaj pomisliti na nekoliko hladnejšo jesen, ki bo prav kmalu tu. Brž ko se bo vspremenilo, se bomo spet z veseljem spomnili na tople pletenine, bodo letošnjo jesen prav tako moderne, kot jim je bilo usojeno spomladi.

Nosile bomo pletenine vseh vrst; od brezrokavnikov, puloverjev dolgih ali kratkih jopic. In čim bolj iz grobega pletiva bodo narejene, čim bolj moderne bomo v njih.

Kratka jopica z velikim V izrezom bo lepo in učinkovito dopolnila preprosto obleko ali krilo in bluzo. Daljšo jopico pa bomo oblekle k sportnemu krilu ali hlačam. Poseben videz dajejo pleteninam letos zelo priljubljeni veliki dekorativni gumbi, ki so na jopicah največkrat enini.

Torej pletenine v roke in če boste dovolj spretni in pridne, bo vaša jesenska pletenina narejena še ob pravem času.

SHUŠANJE BREZ TEŽAV

Dandanes se ljudje premalo gibljejo, preveč se je način dela in pri tem niso upoštevali kalorične vsebine v vsakdanji prehrani. Zato je vse več ljudi, ki so prešli svojo normalno težo in pri tem trpijo zaradi različnih nevarnosti današnjega časa: so krčne žile, oslabele srca, težka dihanja. Družba se z vsemi močmi trudi, da se ljudje čim bolj razgibajo vsaj en teden, če že ne vsak dan. Pri tem je pomembna tudi prehrana.

Postopoma moramo zmanjševati kalorično to tako, da moramo paziti, kakšno hrano uživamo. Najprej zmanjšamo količino maščob, potem ogljikovih hidratov, nato pa moramo biti, ko zmanjšujemo količino beljakovin, da ne bi njihove količine znižali pod minimum, ki je potreben za normalen razvoj.

Svojo telesno težo moramo zmanjševati postopoma. Najboljše uspehe dosežemo, če obilno zajtrkujemo, večerjamo pa prav skromno. Kalorije, ki jih sprejemamo zjutraj, se namreč ne kopičijo v obliki sala. Pa kaj, ko je zjutraj tako malo časa, da ne moremo zaužiti zajtrka. Temu je kriva naša lenoba in si proti temu pomagamo tako, da vstanemo petnajst minut prej, nekoliko potelovadimo in se mirno spravimo nad zajtrk. S tem bomo pridobili moči za naporno delo v službi.

Včasih se lahko odrečemo celotnemu kosilu in ga nadomestimo z dvema trdo kuhanima jajcema. Pri dieti za hujšanje so prepovedane vse začimbe, razen omake in majoneze. Alkohol ne smemo niti popihati, kaj šele, da bi ga celo uživali. Uživamo lahko le pusto meso ali pa pe-

čeno na žaru. Dovoljeno meso: teletina, pusta govedina, nemastna perutnina. Na jedilniku naj bo obilno zastopana sveža zelenjava, surova ali tudi kuhana in nezabeljena.

Vse obroke uživamo počasi in hrano dobro prežvečimo, posebno zato, ker uživamo hrano, katere glavna sestavina je neprebavljiva celuloza. Za slajenje priporočam saharin, saj tma žlička sladkorja kar 40 kalorij. Kruha čim manj in to le črn kruh ali otrobnici (graham).

Če resno vzamemo dejstvo, da moramo shujšati in če se držimo mota, da ne živimo zato, da bi jedli, ampak da jemo zato, da bi mogli živeti, potem bomo zdržali shujševalno kuro in s tem dosegli tudi neko notranje zadovoljstvo.

B J

OTROK JE BIL BREME

Končno sem se oddahnila. Utrudila sem se bila za menoj, dobila sem sobo in razložila prtljago v omaro. Bila je že skoraj polnoč. Gostje so se že vračali v svoje sobe, torej ni ostalo drugega kot spanje. Vseeno sem se želela vsaj malo razgledati, da se bom zjutraj lažje znašla.

Stopila sem na hodnik in prvo, kar sem zaslišala, je bil tih otroški jok, ki je prihajal iz sosednje sobe. »Torej bom imela prijetne sosede« sem pomislila, kajti otroke imam zelo rada. Že doma sem se bala, da mi bo dolgočas, saj sem šla tokrat prvič sama na morje. Ni prijetno biti sam tako daleč od doma, če ne poznaš nikogar. Jok iz sobe je postajal vse glasnejši. Nobenega tolažilnega glasu ni bilo slišati, niti šuma. Kazalo je, da je soba v temi. Šla sem po hodniku na cesto, od koder so se videla okna hotelskih sob. V sobi, od koder je prihajal jok, je gorela nočna svetilka. Okna so zastirane tanke zapese, toda če bi se kdo premikal po sobi, bi se senca videla. Toda nič. Soba je bila prazna, jok pa se je slišal tudi na cesto. Stekla sem nazaj in potrkala na sosednja vrata. Jok je utihnil, toda odgovora ni bilo. Potrkala sem še enkrat in zaslišala sem droben glasek:

»Mamica, mamica!« Ostala sem tiho. Klic se je ponovil, toda nihče mu ni bil odgovoril. Počasi sem razumela. Otrok je bil sam v sobi. Spreletelo me je. Le kdo je lahko pustil sredi noči samega otroka v tuji hotelski sobi. Gotovo je otrok zvečer zaspal, starši pa so ga pustili samega v upanju, da bo spal vso noč. Smutilo se mi je to malo čitje, toda pomagati mu nisem mogla; soba je bila zaklenjena. Nemočno sem stala pred vrati, jok pa je počasi prenehal. Otrok je zaspal.

Jutro je bilo sončno in čeprav je bilo še zgodaj, je bila vročina že precejšnja. Pohitela sem na zajtrk z željo, da čimprej okusim morje. Ko sem čakala, da me postrežejo, sem si ogledovala goste. Pogled se mi je ustavil na družini, ki je sedela pri sosednji mizi. Mlada, zelo lepa in elegantna žena, visok črn možki in ljubeč fantek, ki gotovo ni imel več kot tri leta. Prilegnile so me njegove čudo-

vite črne očke. Nasmehnila sem se mu in fantek mi je nasmeh vrnil, nato pa se je sramežljivo skril za stekleničko z mlekom, ki jo je s slastjo piznil. Njegova mama je sledila sinov pogled in ko me je zagledala, me je prijazno pozdravila. Bila sem presenečena, saj smo bili popolni tužci, bilo pa mi je prijetno srečati v tujem kraju prijazne mlade ljudi.

Po zajtrku sem jih dohitela in žena je takoj začela pogovor z menoj. Izvedela sem, da so iz Nikšića in da so na morju že tri dni. Mimogrede je potožila, da jim je sin v veliko breme.

»Pa znate mi smo mladi, želimo da se zabavljamo, da smo slobodni. Želimo da naveče negdje izadčemo, da prošetamo. Budite sretni što još nemate dete.«

Bila sem presenečena. Po svoje sem ju razumela, toda bila sem prepričana, da poleg otroka gotovo lahko najde čas tudi zase. Pogledala sem malčka in nenadoma se mi je zasmilil. Ko smo se poslovili pred mojimi vrati, sem videla, da je njihova soba poleg moje. Sedaj sem vedela, kdo je sinoči jokal in nisem bila niti presenečena.

Z novinci sosedi smo postajali vse bližji. Na plaži smo bili vedno skupaj in oba starša sta bila zelo vesela, ko sem se ponudila, da bom opazila na malega Zorana, ker sta onadva želela plavati. Fantek je bil še premajhen za globoko vodo, na plaži pa sam ni mogel ostati. Kmalu sem ugotovila, da ga sploh ne pogrešata in sta mi ga rade volje puščala dalj časa. Razumela sem ju, nikakor pa mi ni šlo v glavo, zakaj ga ne vzameta s seboj vsaj na blazino ali v čoln. Veslala sta po cele ure, otrok pa je bil vedno pri meni. To ga ni prav nič motilo. Navsezadnje se je name in staršev sploh ni pogrešal. Ko sem se sprijateljila z neko družbo iz Zagreba, je bil vedno z nami. Fantek se se igrali z njim, metali so ga v vodo in ga učili plavati. Dekleta so občudovala njegove lepe očke in ga razvajala. Bil je čudovit otrok. Nepristano je čebľal v svoji otroški govorici in simpatični hrvaščini. Vse ga je zanimalo, vse je hotel vedeti. Veselo je šofotal po vodi in ra-

biral kamenčke. Najbolj srečen je bil, kadar nas je lahko pacal s kremo za sončenje ali nas posipal z mivko. Včasih sem ga zalotila, kako me zamišljeno gleda. Ko je videl, da sem ga opazila, si je zakril obrazek z ročicama in zardel.

Nekoč sem se pozno zvečer vrnila domov je Zoran zopet jokal. Vedela sem, kje sta pustila ključ, zato sem lahko šla k njemu. Ko me je zagledal, je planil k meni. Oklenil se me je in kaj sem hotela drugega: odnesla sem ga v svojo sobo. Odsul me je s poljubi in nisem se mogla ubraniti solz. Zaspala sva skupaj. Naslednje jutro sta se mi starša na vse pretege zahvaljevala, zvečer pa ta mi ga enostavno pustila. Zena se je jezila, ker je njena mati hotela, da gre otrok zraven, ker je bolehen. Pri tem ni pomislila, kakšno breme bo otrok za starše. Jaz pa sem prišla kot naročena. Rada sem ga imela in niti enkrat mi ni bilo hudo, ker je ostal pri meni.

Bližal se je čas našega odhoda. Oni so odšli dan pred menoj. Kupila sem Zoranu veliko čokolado in ko sem mu jo pred odhodom izročila, mi je planil okrog vratu, jokal in neprestano ponavljal: »Idemo zajedno«. Šele ko sem obljubila, da ga bom gotovo obiskala, se je umiril. Mahala sem jim, ko so odhajali in nikakor se nisem mogla ubraniti solz. Razjokala sem se kot otrok.

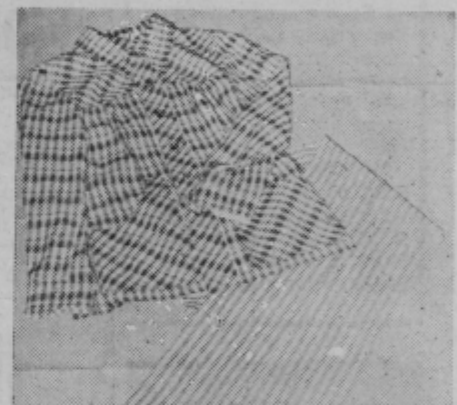
Naslednji dan sem odhajala tudi jaz. Dopoldan se mi je zdel pust kljub lepemu vremenu. Mislila sem na malega Zorana, ki se je takrat že gotovo igral pri svojih »babici«. Ko sem pospravljala svoje stvari, sem pazljivo shranila malo fotografijo, ki sem jo dobila od njegove mame. Nenadoma me je obšla nora želja, da bi šla za njimi in ga odnesla s seboj v Slovenijo. Smilil se mi je, ker je bil tako majhen in tako sam. Vedela sem, da so bile to najlepše počitnice v mojem življenju in da na malega prijatelja gotovo ne bom nikoli pozabila. Morda jih bom celo kdaj obiskala v Črni gori, kamor so me vsi tako pristrčno vabili.

JOZICA SELIČ

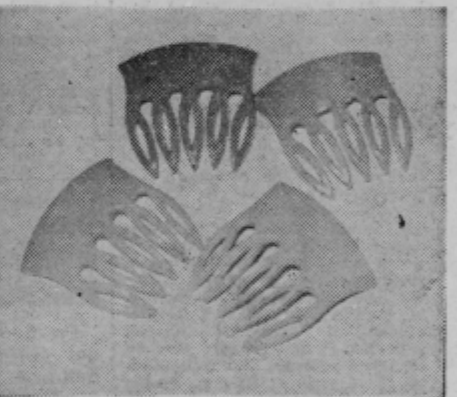
priporočamo

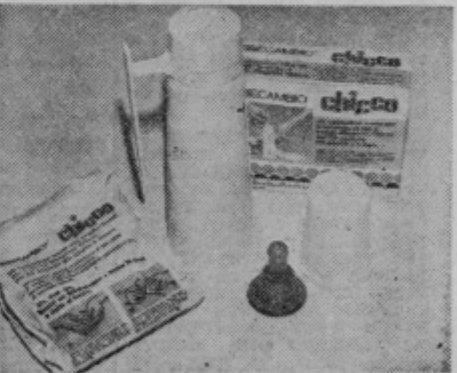
Zadnji čas je, da kupite svojemu šolarju torbo, če je še nima. V veleblagovnici T lahko izbirate med različnimi šolskimi torbami; tale na sliki je Galantova iz skaja, z mačjimi očmi in stane 153.00 din.

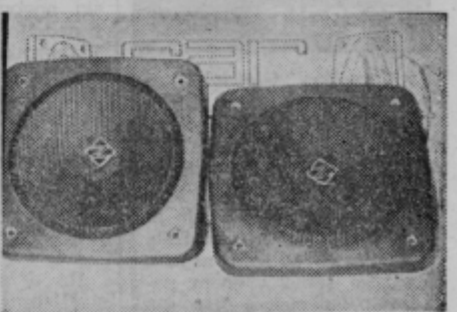
V prodajalni Ona-on imajo te dni znane cene oblačil, zato se lahko poceni in lepo oblečete. Tip-topov hlačni kostim iz sintetične tkanine v karo in črtastem vzorcu je znižan od 459.00 na 180.00 din.

Za urejene kratke pričeske so zelo priljubljeni majhni glavnički v lasih, ki jih lahko v različnih barvah kupite v Centromerkurjevi prodajalni Urarstvo — Optika in stanejo 5 din.

Novost na našem tržišču so malo znane CHICCO stekleničke, zelo praktične za potovanja, ki jih lahko kupite v trgovini Ciciban. Steklenička ima polnilno vrečico, ki jo po vsaki uporabi odvržemo. Steklenička s 65 polnilnimi vrečicami in 2 dudkama stane 23.85 din, cena samo rezervnih vrečic pa je 11.25 din.

Ce imate avtoradio ali kasetni magnetofon, se odločite še za WENDER stereo zvočnike, primerne za vsak avto (4 W, 4 ohme). Prodajajo jih v Tehnomicatorjevi prodajalni Radio in stanejo 274,00 din.

ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT

KAM
V SOBOTO
IN NEDELJO

KOSARKA (republiška liga): Kovinotehna (Celje): Triglav (Kranj), sobota, 31. avgusta, v Soštanju v telovadnici solidarnosti.

ROKOMET: (II. zvezna liga): nedelja, 1. septembra 1974 ob 10.30 uri na igrišču pri Skalni kleti, Celje: Premium (Slavonski brod). Srečanje prvega kola druge zvezne lige bo v nedeljo zato, da bodo Celjani lahko nastopili kompletni, kajti Vlado Bojevič nastopa v državni reprezentanci in se bo šele do nedelje vrnil v Celje.

NOGOMET: nogometaši Kladivarja gostujejo v II. kolu republiške lige proti bivšemu drugoligašu Muri v Murski Soboti. Srečanje bo v nedeljo.

KOSARKA

TRI ZMAGE

V nadaljevanju II. dela prvenstva v različnih ligah so celjski kosarkarji slavili kar 3 zmage. Najtežje je bilo članski ekipi v srečanju s Trnovim, ki je bilo v telovadnici solidarnosti v Soštanju. Rezultat 90:89 dokazuje, da je bila borba pod koši izredno huda, zmaga Kovinotehne pa dokaj na nitki. Gostje so nudili Celjanom žilav odpor. Od pete do enajste minute so bili Ljubljanci celo v vodstvu, pa tudi v II. polčasu se pri vodstvu 89:80 za Kovinotehno še niso vzdali. Finitis je bil izredno razburljiv. Tik pred koncem tekme so Celjani povedli, vendar sta morala igralske zaradi petih osebnih napak zapustiti Jerič in Jug. Zmaga je visela na nitki. K takšnemu razpletu dogodkov je mnogo prispevali pristranski sodnik Radmilović iz Maribora, ki se je s svojimi odločitvami naravnost osmešil pred 150 gledalci. Z igrice Kovinotehne ne moremo biti zadovoljni. Zopet so zanemarjali organizirano obrambno igrice, kjer so bili pod svojim košem zelo šibki. Z zmago, čeprav pičlo, pa so le obdržali še stik z vrhom. V sredo bodo igrali v Ilirski Bistrici, v soboto pa ponovno v Soštanju in to s kranjskim Triglavom. Obe srečanja sta izredno pomembni za nadaljnji položaj Celjanov v republiški ligi.

PIONIRJI KOVINOTEHNE so nastopili v Storah proti Kovinarju, tekmeču za naslov prvaka v medobčinski ligi. Zmagali so Celjani s 47:36.

TRI NEDELJSKE ZMAGE SO VSEKAKOR LEPA BILANCA CELJSKIH KOSARKARJEV, CE UPOSTEVAMO, DA JE TA ŠPORTNI KOLEKTIV SE VSELEJ BREZ SVOJIH LASTNIH ŠPORTNIH OBJEKTOV IN JE VEZAN NA VEČNA GOSTOVANJA IN ISKANJA STREHE PO DRUGIH IGRISCIH. SE ENA VEST. KOSARKARJI KOVINOTEHNE SO RESILI PROBLEM TRENERJA ZA LIGASKO IN MLADINSKO MOSTVO. NA RAZPISANO MESTO SE JE PRIJAVIL PREDRAG NIKOLIČ IZ SKOPJA, KI JE ZE PRISPEL V CELJE IN BO ZE V TEM TEDNU PREVZEL SVOJE DELO. UPAJMO, DA GA BO DOBRO OPRAVLJAL, SAJ IMA ZA SEBOJ DOBRE REZULTATE KOT BIVSI POMOŽNI TRENER PRI RABOTNIKEM.

K. JUG

PREBOLD

Temeljna telesnokulturna skupnost Zalec je pripravila v Prebouldu »dan plavanja«. Namen je bil, da bi si lahko vsi tisti, ki tekmujejo za trim, v kartonček vpisali plavanje in si pridobili tudi kolajno. Akcija je odlično uspela, saj so samo v enem popoldnevu vpisali kar 493 žigov in podelili tudi toliko kolajni trimčka za plavanje.

T. TAVCAR

Zmagovalna rokometna ekipa Celja v družbi prijateljskih Norvežank. Spomin, ki naj bo trajen!

PIONIRSKA OLIMPIJADA: CELJANI USPEŠNI

V zahodnonemškem mestu Darmstadt so bile četrte pionirske igre ali takolimenovana pionirska olimpiada, katere zamelek je bil dan pred leti v Celju na pobudo takratnega predsednika Atletskega društva Kladivar prof. Metoda Klemenca. Namen iger je, da se tudi najmlajši iz različnih držav srečajo in viteško pomerijo v stilu olimpijskih iger ter navežejo prijateljske stike. Za Celjem so bili organizatorji še Udine in Graz ter letos Darmstadt.

Iz Celja se je tekmovalna udeležila 26 pionirjev, ki so tekmovali v atletiki (vodila jih je Darja Marolt), rokometu (vodil jih je Tone Goršič) in v plavanju (Bruno Toplak). Vodja celotne ekipe je bil Viki Dorn, predstavnik občine pa Boris Rosina.

Nastopilo je devet ekip iz sedmih držav Velike Britanije, Norveške, ZR Nemčije, Francije, Švice, Avstrije in Jugoslavije. Celjani so osvojili pet kolajni (dve zlati in tri bronaste) ter brez poraza tudi zmagali v rokometu. Srečanje je bilo za pionirje velikega pomena in prijetno doživetje. Tako se lepa zamisel, poročena v Celju, zdaj nadaljuje po različnih krajih Evrope in zbližuje mlade ter jim vceplja duh prijateljstva in medsebojnega spoštovanja.

T. V.

INGRAD PRVAK

Na republiških letnih igrah gradbincev Slovenije v Ljubljani so velik uspeh dosegli predstavniki podjetja Ingrad, ki so ponovno osvojili prvo mesto v skupni konkurenci in tako dokazali, da so na tem področju najboljši v Sloveniji. Rekreativsko in športno življenje je kljub objektivnim težavam (številna gradbišča in razdeljeni delavci, kar otežuje skupne priprave) odlično organizirano, kar so zdaj še enkrat potrdili.

Prvenstvo je bilo v Ljubljani, kjer je nastopilo 2400 športnikov iz 66 delovnih organizacij, ki so bile razdeljene v 367 ekip. Tekmovali so v sedmih panogah — odbojki, kegljanju, balinanju, šahu, streljanju, namiznem tenisu in malem nogometu. Celjani so imeli v vseh panogah ekipe, ki so se uvrstile v sam vrh ali tik pod njim, ta izenačenost pa jim je prinesla zanesljivo prvo mesto (366 točk) pred ljubljanskim Gradisom, ki je zaostal za 14 točk. Zmagali so — ženske v odbojki in namiznem tenisu, moški v šahu in Ljuba Podbrežnik v namiznem tenisu. Vsi so si tudi priborili pravico nastopa na zveznem srečanju športnikov gradbincev.

T. V.

ŠPORTNI
UTRINKI

Pri Aero klubu Celje so te dni dobili nove jadralne in motorne pilote. V Ptuj sta končala šolanje za motornega pilota Bogdan Lilija in Bojan Božič. V celjskem Aero klubu pa so vzgojili pet jadralnih pilotov, ki obvladajo šolo na vitlo in aero zaprego. To so Gorazd Zagorčnik, Zan Pižon, Bogdan Pešak, Zdravko Lesjak in Drago Koderja.

V hokejsko drsalnem klubu Celje se že pripravljajo na novo sezono. Čeprav že mislijo na led, pa bo 7. in 8. septembra na celjskem drsalnišču državno prvenstvo v umetnostnem kotalkanju. Le dan pozneje pa bodo že pričeli s pripravo ledene ploskve. Celjani namreč pričnejo s treningom na ledeni ploskvi 12. septembra, nekaj dni pozneje pa bodo igrali v Ljubljani proti Slaviji, prva tekma pa bo v Celju v soboto, 21. septembra, proti Slaviji. Kondicijske treninge vodi trikrat tedensko Rado Planteu.

Nogometaši Smartna, ki bodo letos sodelovali v comski nogometni ligi, startajo v nedeljo. Vezni igralec Ivan Hribernik je povedal, da je moštvo, kljub odhodu Omladiča in Kača izredno močno in pričakuje uspešno sezono ter s tem vrnitev v republiško ligo. Največji nasprotniki Smartnemu bodo moštva Velenja, Branika in Kovinarja iz Maribora.

Na državnem prvenstvu v streljanju s pištolo je mladi tekmovalac Velenja Detelbah dosegel lep uspeh. V streljanju z Drullov pištolo je osvojil peto mesto s 541. krogl.

J. K.

NOGOMET

Nogometaši Kladivarja so se predstavili gledalcem v prvi prvenstveni tekmi proti Izoli v novi sezoni. Na Glaziji smo žal videli poprečno igrice. Predstava je razočarala preko 800 gledalcev, ki so poleg dveh točk pričakovali mnogo več. Proti sicer precej neugodnemu nasprotniku so Celjani zmagali z 2:0, kar pa je navdušeno uspeh. Oba zadetka je dosegel novinec v celjskem moštvu Kurež. Izkoristil je pri prvem zadetku lep predložek Dobrajca, pri drugem pa napako vratarja gostov. Še največ sta pokazala vratar Kitec in Cuk, razočaral pa tudi ni Kurež. Ostali so igrali pod svojimi zmoglostmi.

Ker celjsko moštvo v prihodnjem kolu igra proti Muri v gosteh bo potrebno za uspeh pokazati mnogo več. Ante Jerković, vodja tehničnega štaba pri Kladivarju je pesimist: »V nedeljo s takšno igrice ne moremo pričakovati uspeha. Izgubili bomo najmanj 1:3. Srečanje je prišlo v nepravem trenutku.«

Morda igralec niso tega mislili. Toda za presenečenje v Murski Soboti bo potrebno zaigrati mnogo bolj aktivno v obrambi. Puhner in Bosna sta premalo odločna, Čeruč soliden. Čuk ne zaposluje s svojimi podajalnimi točno vezne igralce in napadalce. Hribernik in Nikolič sta neodločna pred vrati gostov in tudi Marjan Dobrajec še nima prave moči. Baje preveč igra mali nogomet in je izgubil pregled igre pri velikem nogometu. Skratka, fantje sestavljajo dobro moštvo, ki pa je žal še nekoliko »razglašeno«!

J. KUZMA

Na posnetku je zmagovalec Popovski, ki je zmagal na 50 m prsno.

Foto: Tone Tavčar

TT PREBOLD NAJBOLJŠI

Komisija za šport in rekreacijo pri Občinskem sindikalnem svetu v Zalcu je pripravila na bazenu v Prebouldu občinsko sindikalno tekmovanje. Nastopilo je 150 posameznikov iz 13 delovnih organizacij. Največ uspeha so imeli športniki TT Prebold, ki so zmagali ekipno pri mlajših in starejših članih. Rezultati: mlajši člani — 50 m prsno: 1. Popovski (na sliki

(TN Polzela) 42,0, 2. Hlade (SIP) 44,0, 3. MARINC (TT Prebold) 44,2 itd. 50 m prsno: 1. Stojaslin (Juteks) 31,0, 2. Rojnik (Garant) 31,3, 3. PECOVNIK (TT Prebold) 33,0 itd. Stafeta 4 x 50 m: 1. TT Prebold 2:11,0, 2. SIP 2:21,9, 3. Zarja 2:27,0 itd. Starejši člani 50 m prsno: 1. Škrubelj (TT Prebold) 48,5, 2. Pur (TN Polzela) 51,2, 3. Tratnik (TTPrebold)

59,0 itd. 50 m prsno: 1. 41,5, 2. Borač 44,0 (ob Prebold), 3. Petek (TN Polzela) 44,9 itd. Stafeta 4 x 50 m: 1. TT Prebold 2:44,0, 2. Polzela 2:51,2.

Skupni vrstni red člani: 1. TT Prebold 303,3 itd., starejši člani: 1. TT Prebold 357,0, 2. TN Polzela 357,0, 3. Tratnik (TTPrebold) 357,0.

PRIZNANJE VELENJČANOM

Velenjčani so pred dnevi odprli novo delovnišče za gradnjo športne dvorane! Dela so se lotili z vso zavzetostjo, ki je pač lastna ljudem v tej občini. Ob tej novici velja poudariti, da ima ta občina najvišji standard v naši republici s pokritimi telovadnimi prostori. Ob vseh šolah so zgradili sodobne in moderno opremljene telovadnice, od katerih je kar pet s tolikšnimi dimenzijami, da odgovarjajo predpisom za prvenstvena tekmovanja tudi v odbojki in košarki. Dvoranski športi imajo tako vse perspektive svojega razvoja tudi v tekmovalni smeri!

Ob gradnji športne hale pa se Velenjčanom odpirajo izredne možnosti razvoja športno-rekreativne aktivnosti in tekmovalnega športa v igrah, ki so izredno atraktivne za gledalce. To krat ne bi govorili o investitorju, razsežnosti novega objekta in širšem pomenu tega objekta za velenjsko občino.

Novi objekt bo ob vstopu v Velenje iz Celjske smeri ob centralni avtobusni postaji, ki je tako funkcionalno le-

po povezan z ostalimi športnimi rekreacijskimi objekti v zaokroženem celotu. Naj jih kar naštejemo: ob leškem gradu urejeno smučišče s svojim topom, razsvetljavo in sodobno smučarsko vlečnico; v podaljšku je gozdu nad Herbestelnom izpeljan TRIM steza, telovadnica v naravnem podaljšku sledijo športni objekti: pokriti plavalni bazen, olimpijski prti plavalni bazen, teniška igrišča, tem športnim objektom sledi urejeno centralno otroško igrišče z raznovrstnimi napravami in opremo. Športna dvorana bo sedaj smotrno zaključila venec športnih objektov. Smotrno in urejenost že dosedanjih športno-rekreativnih objektov človeka lahko ravno le navdušujeta. Želeli je bi ob in na teh objektih občani starosti novega mesta Velenja ter talih krajev te občine, bogatili svojega prostega časa in se ob športno-rekreativskih aktivnostih tudi fizično in fizično sproščali ter krepili za svoj uspešnejši jutrišnji dan.

K. JUG

ESTA NAPREDUJE

«Dovoljeno za stanovalce» — lahko bi rekli — nekaj ironije je tukaj. Zato, ker stanovalcev ne bo več v tej hiši, ki jo na Bregu rušijo. A na srečo gre le o to hišo, ki jo podirajo zaradi ureditve križišča nove ceste proti Laškemu. Znak seveda velja za vse ostale.

Foto. D. MEDVED

LEP ZASLUŽEK

V vaši delovni organizaciji iščemo poverjenika za zbiranje naročil za knjige

POMURSKA ZALOŽBE

DELO JE HONORARNO.

PRIJAVITE SE NA NASLOV: POMURSKA ZALOŽBA
69000 MURSKA SOBOTA
KOCLJEVA 7

POMURSKA ZALOŽBA bo oktobra izdala zanimivo knjigo

KROJENJE

Knjiga obsega 400 strani večjega formata, v njej je nad 350 skic in risb. Veliko nas nima priložnosti ne materialnih možnosti, da bi sebe in svojo družino oblačili izključno s konfekcijo ali z oblačili, narejenimi pri krojaških in šiviljskih mojstrih. V prizadevanju, da bi Vam pomagali, kako zmanjšati izdatke za oblačenje z lastno iznajdljivostjo, smo izdali knjigo — teorijo o krojenju. V njej so narisani in opisani najprimernejši sodobni kroji. Modeli in kroji zajemajo žensko, otroško, moško in posteljno perilo in ostala oblačila za različne priložnosti: delovne in praznične obleke, obleke za potovanja, izlete, plažo in drugo.

Knjiga KROJENJE avtorice IVKE MIKULANDRE je dragocen priročnik na strokovnih šolah in šiviljskih tečajih, posebno koristno pa je za začetnike — samouke. KROJENJE je tokrat prvič v slovenščini in zato upamo, da smo s tem uspeli ustreči širokemu krogu tistih, ki so knjigo take vrste zares potrebovali. Zato se veselimo Vašega naročila, saj nam bo to v veliko priznanje.

POMURSKA ZALOŽBA

Kocljeva ul. 7
69000 Murska Sobota

Izpolnjeno naročnico pošljite
POMURSKI ZALOŽBI
MURSKA SOBOTA
Kocljeva 7

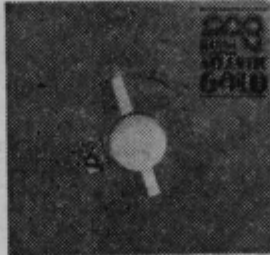
Knjigo lahko kupite tudi v najbližji knjigar-
ni ali pa jo naročite pri našem zastopniku.

TMC SVETUJE

Tudi tokrat vam predstavljamo nekaj novitet iz Tehnomercatorjevih trgovin s ploščami.

RADIO LUXEMBURG—ATLANTIC GOLD

Pod tem imenom je izšlo 10 malih plošč, na katerih so posneti zlati hiti radia Luxemburg. Na njih boste našli pesmi kot so: Respect, When a man lo-

ves a woman, In the mid-night hour, Brown Sugar, I got you babe, Charlie Brown, Hold on I'm comin' in mnoge druge. Plošče skratka, ki smo jih včasih tako radi poslušali, pa jim tudi danes ne gre odrekati kvalitete. Vsekakor dober nakup, če že zaradi ničesar drugega pa kot spomin na dobre stare čase.

DUBROVACKI TRUBADURI: LAKU NOC TRUBADURI

Pesem Laku noč trubaduri je z letošnjega splitskega festivala. Gotovo jo že vsi poznate, saj se je občinstvu pri nas močno priljubila, pa čeprav je ostala brez vidnejših priznanj. Najbolj se bodo

plošče razveselili ljubitelji skupine Dubrovački trubaduri in teh ni malo.

Pesem je tipična za to skupino, lahkotna, večglasno zapeta in z jasnimi dalmatinskim melosom.

ALVIN STARDUST: JEALOUS MIND

Alvin Stardust je po mnogih letih čakanja kar čez noč zaslovel s svojim hitom My cho-choo-choo. Prvemu uspehu so hitro sledili drugi — Red dress in nato Jealous mind, ki za prejšnjimi prav nič ne zaostaja. Je simpatičen, vesel rock and roll, ki ga bodo vsi radi poslušali. Alvin Stardust pač, takšen, kot ga poznamo in imamo radi.

Pa še en nasvet. Cimperj obiščite katero od Tehnomercatorjevih trgovin s ploščami, saj boste na policah gotovo našli kaj za svoj okus. Bogata diskoteka je vsakemu v ponos, pa še trajno vrednost ima. Pri Tehnomercatorju pa dobite vse plošče, ki so pri nas izšle.

LESTVICA

Po vaših predlogih smo tokrat sestavili takšno T lestvico:

1. OLIVER: ČA CE MI COPACABANA

2. PATRIC JOUVET: SONIA

3. KORNİ GRUPA: Kuda ideš svete moj

4. BIJELO DUGME: Top

5. ABBA: Waterloo

Lestvico T boste lahko poslušali v mladinski oddaji, ki bo na sporedu Radia Celje v petek, 6. septembra ob 17.30.

Med dopisnicami, s katerimi ste glasovali za popevke, ki so vam najbolj všeč, smo tudi tokrat eno izžrebali. Nagrado, ploščo, za katero je glasovala, dobi tokrat MARJETA CEHNER iz Soseske Ložni ca 7 63310 Zalec.

Tistim, ki tokrat niso imeli sreče, želimo več uspeha prihodnjič. Cimperj nam pošljite svojo predlogo za lestvico, saj boste prihodnjič morda nagrajeni prav vi. Naj vas spomnimo, da je naša nagrada plošča, za katero glasujete.

Še naš naslov: Radio Celje, Gregorčičeva 5, Celje, s pripisom »za mladinsko oddajo«.

OBIŠČITE

3. VRTNARSKO RAZSTAVO V CELJU-MEDLOG

POD
POKROVITELJSTVOM
CINKARNE CELJE

V ČASU OD 30. 8. DO 2. 9. 1974

ZA VAŠE CVETJE PRIPOROČAMO

FLOVIT in HUMOVIT

MALI OGLASI

PRODAM

FIAT 1300 ugodno prodam. Peter Fister, Celje, Cesta na grad 15.

TELICO — metafonka, 6 mesecev brejo, prodam. Marija Pajtlar, Celje, Zgornja Hudinja 66.

SADNI mlin in 50-litrsko hidravlično stiskalnice, prodam, ugodno. Vojnik 50.

TRAJNO žarečo peč EMO, dodatni kuhinjski štedilnik EKA in štedilnik Gorenje, sobno peč Plamen ter oljno peč EMO, ugodno prodam. Cankar, Celje, Trnovlje 228.

STANOVANJSKO hišo ugodno prodam v Petrovčah, št. 40.

ZASTAVO 750, letnik 71, 33.000 km, prodam. Mirko Kveder, Petrovče, Kasaze 96.

SPALNICO — lepo, z vložki in kavč garnituro, prodam tudi na ček. Ogled vsak dan od 15. ure dalje. Tkalska 5, stanovanje 5.

ZASTAVO 750, odlično, letnik 71, prodam. Vprašati pri kiosku na Otoku v Celju.

OSEBNI avto VW 1200, stari tip, v dobrem stanju, poceni prodam in motor za renault 4 R, 1. 1965. Polak, Ogorevc 23, Store.

VOLNE posteljne vložke, dobro ohranjene, postelje in nočne omarice, prodam. Karj Bizjak, Cesta na grad 56/a, Celje. Ogled mogoč vsak dan od 12. ure dalje.

MLADO rodovniško kravo — tretje tele, visoko brejo, prodam. Martin Cater, Zadobrova 94, Škofja vas.

ZIDNO opeko, strešno, cementno, 80 l bojer, banjo, ostreže za garažo in ostreže za hišo, prodam. Roman Cater, Zadobrova 40, Škofja vas.

KUHINJSKE elemente, pulte in električni štedilnik, prodam. Pinter, Smarjeta 58, Celje.

AVTO zastava 750 lux, sive barve, prevoženih 300 km — nov, prodam zaradi bolezni. Štefan Korber, Založe, Polzela.

ELEKTRICNI štedilnik prodam ugodno. Rozika Požnel, Bežigradska 13, 63000 Celje.

DOMACE kokoši — večje število, prodam. Alojzija Goršek, Cesta na grad 65.

OMARO za dnevno sobo prodam. Horvat, Ljubljanska 68.

ZIDANI štedilnik — levi in fiat 750, po delih, prodam. Ivan Lubej, Ogorevc 11, Store.

KMETIJO — lepo, s preužitkom, 7,5 ha — vse v enem kosu, prodam po zelo ugodni ceni zaradi bolezni. Anton Vodusek, Bobovo 17, Ponikva.

POLOVICO nove hiše pri Ptuj blizu Kidričevega, vseljivo takoj, prodam. Cena 8 in pol milijona. Ponudbe pod »Asfalt do hiše«.

KRAVO s teletom, mlado šeko, prodam. Vprašati v bifeju Loboje, p. Petrovče.

ZEMLJO na lepi, sončni legi, primerno za vikend in vinograd, v Roginski gorci, prodam. Vprašati pri Antonu Anderlič, Spodnje Tinsko, Loka pri Zusmu.

OPEL rekord, letnik 1963, prodam po zelo ugodni ceni ali menjam za karavana ali kombi. Rafael Skaza, Višnja vas 12, Vojnik.

RENAULT 4, letnik 67, dobro ohranjen, prodam. Sa-

jovic, Trnovlje 59, Celje.

KOMBI za 9 oseb, dobro ohranjen in električni pekač za kokoši (grill), nov, prodam. Informacije Zgornja Hudinja št. 8, Celje.

ZMRZOVALNO skrinjo — novo, »Bauknecht«, 500 l, prodam. Celje, telefon 21-083.

AVTO VW, 1200, letnik 1968, prodam. Jože Siemensek, frizerstvo, Vitanje.

KOZARCE za vkuhanje, znamk rex, weck, monopol, od četrt do 2 litra, prodam, ca. 210 kosov. Ogled dnevno od 15. do 17. ure. Ludvik, Selišek, Kersnikova 7.

ELEKTROMOTOR siemens, 7,5 KS, 1420 obratov, komplet, prodam. Jože Krajnc, Trnovlje 112, Škofja vas.

TELEVIZOR, brezhiben, poceni prodam zaradi nabave barvnega. Celje, Cesta na grad 38.

RAZNO pohištvo — rabljeno, prodam. Celje, Celestina 8.

RENAULT 4 L, dobro ohranjen, prodam po ugodni ceni. Miloš Klinar, Svetina 3, Store.

POROČNO obleko, novo, belo, dolgo, za vitko postavbo, velikost št. 40, prodam. Informacije po telefonu 23-707, Celje.

SLAMOREZNICO, elektromotor, lahek voz, manjše posestvo, prodam. Alojz Stanete, Podgorje, Frankolovo.

AVTO AMI 8, letnik 1971, prevoženih 41.000 km, dobro ohranjen, prodam. Celje, Nazorjeva 11.

KUHINJSKO kredenco in otroški voziček prodam. Stanka Golob, Ulica bratov Dobrotinskih 4.

SPALNICO prodam po ugodni ceni. Dimovski, Vrnčeva 25 a, Celje.

DIANO 6, dobro ohranjeno, prodam. Ogled popoldne na Škvarčevi 15, Celje.

HISO z vrtom, 3125 kv. m, ugodno prodam. Možnost financiranja. Celje, Podgorje 16.

HLADILNIK, štedilnik — rabljeno in tri kuhinjske elemente, prodam ugodno. Tel. 22-517, Celje, od 14.30 do 15.30.

FIAT 1300, letnik 70, ugodno in poceni prodam. Informacije: Zalec, Ivanke Uranjekove 4 ali po telefonu 71-992.

PARCELE za vikende na majhnem hribu poleg ceste. Možnost napeljave vode. Dvoz z avtom. Ponudbe pod oznako »Lepa lega«.

AVTO fiat 750, starejše izdelave, prodam. Cvetko Doplihar, Adamičeva 1, Celje.

SIMCO 1000 rally, letnik 1972, ugodno prodam. V račun vzamem zastavo 750 in ček za pohištvo. Franc Rihtar, Celje, Ulica 29. novembra 51 a, telefon dopoldne 25-217.

TRAKTORSKI obračalnik NIK prodam. Stanislav Košir, Primož 1, Sentjur pri Celju.

FIAT 750, l. 1969, dobro ohranjen, prodam. Miro Tovorin, Celje, Kovinarska 6.

FIAT — december 63, poceni prodam. Informacije pri Kodrun, Smarjeta 30, Rimske Toplice.

OLEANDRE, večje, cvetoče, prodam. Trnovlje 142.

FIAT 750, letnik 1964, prodam za 4500 din. Informacije vsak dan po 18. uri pri Petrovič, Celje, Ljubljanska 93.

ZAKONSKI kavč, dobro ohranjen, domače delo, prodam. Poizve se pri Javornik, Vojnik 18.

FIAT 1300, letnik 67, prodam po ugodni ceni. Možna je zamenjava za fiat 750. Vzajem tudi ček. Senegačnik, Celje, Mariborska 63.

400 kg CEMENTA in preprogo, 3 x 2 m, prodam. Zavec, Bernekerjeva 4, Zgornja Hudinja.

KUPIM

STAREJSO hišo z nekaj zemlje v okolici Celja blizu

avtobusne postaje, do 20 minut, kupim. Cena do 12 milijonov. Pišite na naslov: Anton Kovač, Polule 63 — 63000 Celje.

DNEVNO sobo, skoraj novo, kupim. Nežka Anderluh, Korpule, Šmarje pri Jelšah.

RABLJENO opeko, večjo količino, kupim. Ponudbe: Anton Vodusek, Bobovo 17, 63232 Ponikva.

NSU 1000, najnovejši letnik, 72-73, kupim za gotovino. Takojšnje plačilo. Ponudbe pod »Nujno«.

STANOVANJA

NA STANOVANJE sprejem mlajšega fanta ali dekleta. Ponudbe pod »September«.

DVE dekleti sprejem na stanovanje. Naslov pri Gorjup, Tomšičev trg 12.

SOBO s kuhinjo ali sobo s posebnim vvhodom v Celju ali bližnji okolici, iščeta mlada zakonca brez otrok. Ponudbe pod oznako »Srečno v septembru«.

USLUZBENKA išče opremljeno sobo v Celju. Marija Svetina, LB — podružnica za kmetijstvo, Celje, telefon 22-229.

OPREMLJENO sobo s souporabo kopalnice oddam solidnemu mlajšemu moškemu. Ponudbe pod »V mestu«.

PODNAJEMNIKA sprejem na stanovanje. Mariborska cesta 176.

TRI dijakinje sprejem na stanovanje. Ponudbe pod »Mirena«.

SOBO oddam, najraje starejši ženski. Brkič, Stanetova 20.

DVOSOBNO stanovanje v središču Celja zamenjam za večje ali enako v okolici Celja. Ponudbe pod »Celje«.

OPREMLJENO sobo v Celju ali bližnji okolici išče pošteno dekle. Cenjene ponudbe pošljite pod oznako »Nad vse hvaležna«.

PRAZNO sobo v Celju ali okolici iščem. Nudim nagrado. Ponudbe pod »Usluzbenka«.

SOBO v okolici Celja ali Slovenskih Konjic iščem nujno. Ponudbe pod »Zaposlena«.

OGREVANO — opremljeno sobo s posebnim vvhodom iščem. Ponudbe pod »Solidna«.

ZAKONCA iščeta stanovanje. Nudita lepo nagrado. Ponudbe pod »Lepa nagrada«.

SOBO v Celju ali bližnji okolici nujno potrebuje mirno dekle. Ponudbe pod »Dogovor«.

ZAPOSILITEV

PLETILJO iščem. Ponudbe pod »Samo nekaj izdelkov«.

DELAVCA za lesno stroko, v delavnici, starega 15 let, nujno potrebujem. Plača po dogovoru. Vekoslav Horvat, Hruševac 23, Sentjur.

VAJENCA ali fanta za priučitev steklarske stroke sprejem. Steklarstvo Lajlar, Celje, Mariborska c. 50.

MLAJŠO upokojenko za varstvo dveh otrok sprejem. Drugo po dogovoru. Informacije dopoldne. Stanka Golub, Ulica bratov Dobrotinskih 4, Hudinja.

NATAKARICA — točalka, dobi stalno zaposlitev. Dober osebni dohodek. Vprašati v bifeju »Pri parku«, Celje, Maistrova 2.

DEKLE za pomoč v gostinskem lokalu, za 8 ur dnevno, sprejem takoj. Stanko Ferlič, Bife DOM, Braslovče.

PODRUŽNICA »Dnevnika«, Celje, zaposli takoj dva ulična prodajalca časopisov. Delo 4 ure v popoldanskem času. Zaposlitev stalna ali honorarna, osebni dohodki izredno dobri. V poštev pridejo upokojenki, delavci iz dopoldanske izmene in drugi, ki se želijo zaposliti. Ponudbe sprejema podružnica »Dnevnika« Celje, Čuprijska 4, do 31. avgusta 1974.

RAZNO

LOKAL v Celju — Jožefov hrib, primerno za obrtniške dejavnosti razen ključavničarstva ali za manjše skladiščne prostore, oddam v najem. Ponudbe 5. septembra telefonično: Celje 21-963 ali Celje, Kajuhova 9 pri Rukavina.

NOVO hišo in 33 arov zemlje v Vojniku, takoj vseljivo, zamenjam za manjše posetje v okolici Celja. Ponudbe pod »Hiša«.

KOZMETIKA »IRIS« — VELENJA

Kozmetično frizerski salon vam nudijo frizerske usluge in celotno nego obraza. V zalogi ima lastne proizvode:

NOHTIN — preprečuje cepljenje nohtov in jih utrjuje

LOSION EXTRA 2000 — proti mrljem

MANIKIR — za manikiranje nohtov in škarjic

Komisja za kadre

OSNOVNE ŠOLE FRANJA VRUNČA — Celje — Hudinja

razpisuje

prosti delovni mesti za nedoločen čas s polnim delovnim časom:

1. računovodje šole

2. snažilke

POGOJ: pd 1. ekonomski tehnik, praksa za 1 leto. Stanovanj ni.

Rok za sprejem prijav: 15 dni po objavi razpisa.

Samoupravna stanovanjska skupnost občine Laško — Izvršni odbor

objavlja

naslednja prosta delovna mesta v strokovnih službah skupnosti:

VODJE TEHNIČNEGA SEKTORJA — srednja izobrazba gradbene smeri in 10 let prakse z opravljenim strokovnim izpitom;

FINANČNEGA KNJIGOVODJE — srednja izobrazba ekonomske smeri in 2 letne prakse;

KNJIGOVODJE SALDAKONTOV — ekonomska srednja ali administrativna šola 2-letno prakso. Za vsa delovna mesta je predpisano 2-mesečno skusno delo.

Kandidati naj pošljejo pismene prijave na razpisni dokazili o šolski izobrazbi in delovnih izkušnjah, tajništvo Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Laško, kjer lahko dobe tudi eventualna pojasnila ustno ali preko telefona — št. 73-933, 941.

Pred
odhodom
na pot
vedno

KAVA merx

DOMAČA KRONIKA

Posebna stran

Dragi bralci Novega tednika! Začenjamo z novo stranjo, ki danes ne bo tako obsežna kot bo kasneje. Pripravljamo vam kup zanimivosti, ki vas bodo gotovo zanimala. Na tej strani vam bomo predstavljali med drugim tudi delovne ljudi, ki slavijo svoje življenjske ali delovne jubileje, starejše ljudi, ki bodo spregovorili o svojih problemih in zadovoljstvih. Skratka besedo boste imeli vi, dragi bralci.

Pripravljamo vam tudi razne nasvete, objavljali pa bomo še kino spored, gledališki spored, kulturne prireditve na našem območju. Glede kulturnih prireditev bi prosili vse kulturno prosvetne organizacije, da nam sporočijo v naše uredništvo prireditve, ki bodo v njihovih krajih. Pišete nam lahko na naslov Novi tednik, Radio Celje, Gregorčičeva 5, 63000 Celje ali pa nam kraj in čas prireditve sporočite po telefonu 22-369. Za sodelovanje se vam že vnaprej zahvaljujemo.

Za naše bralce bomo objavljali tudi dežurne zdravnike in veterinarje v vseh občinah. Prebrali boste lahko vesti z nezgodnega oddelka celjske bolnišnice, prometne nesreče in tako dalje. Skratka, zanimivega branja in koristnih obvestil bo dovolj.

Veseli bomo, če boste tudi vi sodelovali z raznimi nasveti. Tudi z gospodinskimi. Veliko zanimanje je tudi za domača zdravila. Če veste kaj zanimivega in koristnega, nam kar pišite.

POROKE

CELJE

Poročilo se je 12 parov, od teh: ZMAGOSLAV ŠOSTAR, Prekopa in AGA JERMAN, Kapla; ALOJZ JUG, Gostinca in ŠTEPKA JUG, Kamnik; VINKO RAZGORSEK, Pepelno in OLGA PRATNEKER, Celje; IVAN MRAK, Sešče in EDICA VRHOVNIK, Dobrna; FERDINAND GOLOUH, Sedraž in ANA PAJMAN, Skofja vas; MARJAN KNEZ, Šmarjeta in HILDA LAMUT, Celje; KONRAD JESENICNIK, Celje in LJUBOMIR JAZBEC, Bistrica ter JOŽEF JAMNIŠEK, Skofja vas in IRENA BEZOVSEK, Arclin.

SLOVENJSKE KONJICE

JOŽE KOVŠE, 22, Zreče in MARIJA RETUŽNIK, 24, Draža vas.

SENTJUR PRI CELJU

CVETKO POLUTNIK, 35, delavec, Lokca pri Zusmu in MARIJA LETNAR, 25, delavka, Pijovci ter ALOJZ KU-KOVI, 25, avtoklepar in RADOJKA SAVIČ, 20, delavka, oba iz Zagorja pri Ponikvi.

SMRTI

CELJE

HENRIK GORSEK, 63, Celje; MARIJA GUMZEJ, 60, Loče; MIHAEL PRESEKAR, 77, Ločnica; IVAN KOŽUH, 62, Arclin; EDO PASARIČ, 41, Košnički Ivanec; FRANC KRAGOLNIK, 76, Celje; LAZAR VEJNOVIČ, 48, Višnjičovo; ALOJZIJA SUPER, 79, Hramše; JOŽEF RIHART, 72, Brdce; JOŽE ČOK, 75, Lokve; JOŽEF ŠLOSER, 65, Lipa; JOŽEFA KAMENSEK, 53, Bukovžlak; MIHAEL BRINOVEC, 82, Brode; TEREZIJA ŠMARCAN, 88, Celje; MARIJA KOŽELJ, 81, Brezova; MARIJA LIPOVSEK, 79, Lopata; AVGUST TRATNIK, 83, Zagrad in FRANCIŠKA SESERKO, 56, Prožinska vas.

SLOVENJSKE KONJICE

CECILJA GOSAK, 68, Zbelovska gora; ANTON AMBROZ, 74, Zbelovo; VLADIMIR KOVAČ, 34, Kraberki; VINČENC LOVRENCIČ, 84, Ličenca; JOŽEFA KOVAČ, 70, Brezje pri Ločah; IVANA TERSEK, 70, Lipoglav in JULIJAN OGRINC, 63, Lipoglav.

SENTJUR PRI CELJU

JUSTINA VONČINA, 76, preužitkarica, Kranjčica.

ŠMARJE PRI JELSAH

JOŽEF ANTOLINC, 63, Spodnje Selce; ANTON PANCIC, Rogaška Slatina; FRANCISEK SAJKO, Golobnjak; FRANCISEK NOVAK, 62, Prnek; VINČENC SRIMPF, 46, Spodnje Sečovo in MIHAEL TERZAN, 88, Bistrica.

ROJSTVA

CELJE

36 dečkov in 25 deklic.

KRVODAJALCI

Odvzem krvi na transfuzijskem oddelku bolnice dne 20. in 22. avgusta se je udeležilo samo 6 članov kolektiva Gradisa in Etola. Iz vsakega le po trije. Telefonskemu pozivu pa se je v preteklem tednu ponovno odzvalo in darovalo kri 23 železarjev iz Štor. Vsem zaslužnim krvodajalcem, posebno pa požrtvovalnim in zavednim železarjem za darovano kri, iskrena hvala.

Jutri, 30. avgusta, pa bo krvodajalska akcija v tovarni EMO. Kakor vedno doslej, pričakujejo tudi tokrat masovno udeležbo.

DEŽURNI VETERINARJI

SENTJUR PRI CELJU: od 30. avgusta do 6. septembra — veterinar Jože Stiglic, telefon 74-089; ŠMARJE PRI JELSAH: do 30. avgusta — veterinar Karl Andrišek, Šmarje 85, telefon 82-021, od 30. avgusta do 6. septembra — veterinar Jože Pokleka, Šmarje — pri železniški postaji, telefona nima; ZALEC: do 31. avgusta — veterinar Edvard Šribar, Sempeter, telefon 71-080, od 31. avgusta do 7. septembra — veterinar Milan Lesjak, Prebold, telefon 72-201. Pričetek dežurstva ob 13. uri in do 7. ure zjutraj, ob sobotah od 12. ure do ponedeljka do 7. ure zjutraj. Od 9. septembra dalje bodo predvidoma uvedli dežurstvo na Veterinarski postaji v Zalcu. Odločitev še ni dokončana. CELJE: dežurstvo na Veterinarski postaji, Cesta v Trnovije, telefon 23-164.

TRŽNICA

Gotovo vas zanimajo cene na celjski tržnici. Pa začnimo pri solati. Ta je po 4 do 6 din, čežula je po 5 do 6 din, rdeča pesa po 4 do 6, paradižnik 5 do 8, paprika po 7 din, kumarice po 2 do 4 din, kumarice za vlaganje po 5 do 8 din, stročji fižol 5 do 10, krompir 2 do 3, kislo zelje po 6 in zelje (glave) po 3 din.

Tudi sadja je dovolj. Breskve so po 6 do 10 din, lubenice 4 do 6, slive po 5 do 7 din, hruške po 6, jabolka po 3 do 5 in grozdje po 7 do 10 din.

TV SPORED

NEDELJA

9.10 E. Zola: V kipečem loncu, barvna TV nadaljevanje (Lj)
10.15 Kmetijska oddaja (Bg)
11.15 Mosaik (Lj)
11.20 Otroška matineja: Družina Smola, Po neznani delti, barvna filma (Lj)
12.15 Poročila (do 12.20) (Lj)
NEDELJSKO POPOLDNE:
Sport
Naši zbori: Mešani ženski in moški pevski zbor iz Postojne (Lj)
17.50 Propagandna oddaja (Lj)
17.55 Poročila (Lj)
18.00 Moda za vas, barvna oddaja (Lj)
18.10 Jubal, barvni film (Lj)
19.45 Risanke (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Tedenski zunanepolitični komentar (Lj)
20.30 3-2-1 (Lj)
20.40 Znamenite pustolovščine, barvna TV nanaizanka (Lj)
21.35 »VIS 1944«, dokumentarna oddaja TV Zagreb (Lj)
2.25 TV dnevnik (Lj)
2.40 Sportni pregled (Lj)

UHF — oddajnik Krvavec:

20.00 TV dnevnik (Bg)
20.30 Risanke (Bg II)
20.50 Obala v mogoči, celov. film (Bg II)

PONEDELJEK

15.55 Rim: Evropsko prvenstvo v atletiki, barvni prenos (Lj)
vmes ob 18.25—18.40 Obzornik (Lj)
19.00 Mosaik (Lj)
19.05 Po neznani delti, barvni film (Lj)
19.30 Aktualna oddaja (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 (Lj)
20.30 S. Grun: Jospina, TV drama (Lj)
21.30 Ne prezrite: Filmsko gledališče (Lj)
21.55 TV dnevnik (Lj)
22.10 Evropsko prvenstvo v atletiki, barvni posnetek iz Rima

UHF — oddajnik Krvavec:

19.00 Mladi za mlade (Saraj)
20.0 TV dnevnik (Sar, Bg II)

20.30 Dokumentarna oddaja (Zg II)
21.00 Celov. film (Bg II)

TOREK

14.40 Madžarski TVD (Pohorje, Piešivec do 15.00) (Bg)
15.50 Rim: Evropsko prvenstvo v atletiki, barvni prenos (EVR)
18.15 Obzornik (Lj)
18.30 Potujmo v naš svet — Bili smo v vojski (Lj)
18.50 Mosaik (Ljubljana)
18.55 Praznovanje, II. del (Lj)
19.20 Naši zbori: Komorni moški zbor iz Celja, barvna oddaja (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Propagandna reportaža (Lj)
20.30 3-2-1 (Lj)
20.35 Slovenec, aktualna oddaja (Lj)
21.05 M. de la Roche: Whiteoaki z Jaine, barvna TV nadaljevanje (Lj)
21.55 TV dnevnik (Lj)
UHF — oddajnik Krvavec:
18.30 Serijski film (Zagreb)
19.00 Znanstveni studio (Bg)
20.00 TV dnevnik (Zg)
20.30 Feljton (Zg)
21.15 Serijski film (Sar)
21.05 Glasbena oddaja (Bg)
22.35 TVD (Bg)

SREDA

15.00 Madžarski TVD (Pohorje, Piešivec do 15.20) (Bg)
16.20 Rim: Evropsko prvenstvo v atletiki, barvni prenos (Lj)
16.40 Družina Smola, barvni film (Lj)
17.10 Nadaljevanje prenosa iz Rima vmes ob 17.50—18.00 Obzornik (Lj)
18.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TVD (Lj)
20.25 Propagandna reportaža (Lj)
20.30 3-2-1 (Lj)
20.40 Dan maščevanja — celov. film (Lj)
22.35 TVD (Lj)
UHF — oddajnik Krvavec:
20.00 TV dnevnik (Sar, Zg II)
20.30 Odprta univerza (Bg II)
21.00 Glasbena oddaja (Bg II)
21.30 Feljton (Bg II)

ČETRTEK

16.45 Madžarski TVD (Pohorje, Piešivec do 17.05) (Bg)
18.05 Obzornik (Lj)
18.20 Svet v vojni, serijski film (Lj)
19.10 Mosaik (Lj)
19.15 Po sledih napredka 6(Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 (Lj)
20.30 Kam in kako na oddih (Lj)
20.40 J. Mac: Mavrica, TV nadaljevanje (Lj)
21.20 Bolgarija danes (Lj)
21.50 Nocturno: Knjige in več kot to, barvna oddaja (Lj)
2.05 TV dnevnik (Lj)

UHF — oddajnik Krvavec:

17.40 Poročila (Zg)
17.45 Otroški spored (Zg)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Narodna glasba (Skopje)
19.00 Turistični barometer (Zg)
20.00 TV dnevnik (Zg)
20.30 Krog (Bg I)
21.15 Glasbena oddaja (Bg II)
21.45 24 ur (Bg II)
22.00 Serijski film (Bg II)

PETEK

14.45 Madžarski TVD (Pohorje, Piešivec do 15.05) (Bg)
15.50 Rim: Evropsko prvenstvo v atletiki, barvni prenos (EVR)
18.05 Obzornik (Lj)
18.20 Ogenj, odd. iz serije Bistrotki (Lj)
18.50 Mosaik (Lj)
18.55 Ansambel Vihja Petriča, barvna oddaja (Ljubljana)
19.25 TV kadišpot (Lj)
19.45 TV risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Tedenski gospodarski komentar (Lj)
20.30 3-2-1 (Lj)
20.40 Menih iz Monze: celovečerni film (Lj)
22.20 TV dnevnik (Lj)
2.35 Evropsko prvenstvo v atletiki, barvni posnetek iz Rima (Lj)

UHF — oddajnik Krvavec:

20.00 TV dnevnik (Zg)
20.30 Serijski film (Bg II)
21.20 Dokumentarna oddaja (Bg II)
22.10 Glasbena oddaja (Bg II)
22.40 24 ur (Bg II)

SOBOTA

16.10 Nogomet — Reka : Crvena zvezda, prenos z Reke v odmoru obzornik (Lj)
18.00 Rim: Evropsko prvenstvo v atletiki, barvni prenos EVR
vmes 18.35 do 18.45 MODA ZA VAS, barvna oddaja (Ljubljana)
19.25 Mosaik (Lj)
19.30 Sentjernejski oktet in ansambel Rudija Mohorka (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Tedenski notranjepolitični komentar (Lj)
20.30 3-2-1 (Lj)
20.40 Pljuški festival — barvna oddaja (Lj)
21.30 Barvna propagandna oddaja (Lj)
21.35 Columbo, serijski barvni film (Lj)
22.45 TV dnevnik (Lj)
23.00 Evropsko prvenstvo v atletiki, barvni posnetek iz Rima (Lj)

UHF — oddajnik Krvavec:

19.15 Kaj počnemo ob nedeljah (Zg)
20.00 TV dnevnik (Sar, Zg II)
20.30 TV drama (Bg II)
21.30 Dokumentarna oddaja (Bg II)
22.00 24 ur (Bg II)

TONE FORNEZZI — TOF

DVAKRAT ZAPRT

Albin Lah iz Polzele je upokojeni sodar pri 60 letih. Še vedno pa je poln življenjske energije in izvirnih domislic, kako urediti okolico svoje hiše. Svojemu poklicu primerno si je na vzpetini za svojim domom omislil vrtno utico v velikanskem sodu. V njem je prostora za deset ljudi. Za mimoidoče je utica zelo zanimiva in marsikdo si jo želi ogledati. Albin je zanjo prejel tudi priznanje Hortikulturnega društva Polzele.

Tekst in foto: T. Tavčar

LJUBEZEN PO SVETU

VDANE SUŽNJE

Pleme južnoameriških Indijancev Janomama živi na najvzhodni Kolumbiji. Njihove vasi so ob reki in živijo največ od ribolova ter lova v gozdovih. Ženske pripravljajo tudi rastlinsko hrano. V tropškem pasu so ti Indijanci zvečine nagli. Čez ledji imajo privezane ozke pasove, ki so pri ženskah spredaj podaljšani v nekakšne rese, moškim pa pas drži votlo cev, v kateri imajo varno spravljeno svoje premoženje. Čeravno ta cev ponavadi pripomore k temu, da so moški spolno šibkejši in celo nesposobni, jo imajo za rešalno, ker jih brani pred vodnimi mikrobi in poškodbami. Težko bi Janomami vzdržali kot močnejši spol, kot gospodarji ob tako široki spolni zmogljivosti, če bi ne bili pri njih vpeljan skrajno podrejen položaj ženske. Moški se sicer za ljubezen borijo. Borijo se celo tako, da morata dva bojavnika izmenoma mirovati, medtem ko drugi pretepa s pestjo, vrvijo ali gorjačo. Zmagovalec dobi dekle in dekle se v znak svoje privolitve vrže potrebuške na zemljo. Ko zmagovalec dekle sune z nogo, se dekle pobere s tal in odide z njim v njegovo kočjo.

Janomama ženske so od malega vzgajajo tako, da so možu povsem pokorne. Tudi pri ljubezni je tako. Janomami vzemajo ženske na živalski način, od zadnje strani. Ženske morajo ves čas biti nepremične, kajti vsak gib bi pomenil da se hočejo moškega rešiti in da ga ne marajo. Zato Ja-

nomamke redkokdaj doživijo vrhunec, če sploh kdaj. Ljubezen pri njih ne obstoja. Je samo vdanost možu in

materinstvo. To naj bo za žensko, ki sme jesti šele, ko se najedli moške, povsem dovolj.

»Živio, TOF! Si danes prvič v Preboldu?

»Da! Bi že prej prišel, pa ni bilo časa. Bil sem na Kitajskem, pa v Ameriki, pa na Islandu, pa...»

»Dovolj! Bolje bi bilo, če bi povedal, kje še nisi bil. Bi lahko oprimerjal Island, pa Kitajsko in Ameriko z Jugoslavijo?»

»Lahko! Kitajska je dežela smehljajev, mi pa smo smešna dežela. Island je mrzla dežela, Jugoslavija pa topla država z zamrznjenimi plačami. No, v Ameriki je pa mafija. Pri nas mafije, hvala bogu, ni, so pa trgovci.»

»Ko smo že pri mafiji, pardon, pri trgovcih. Kaj meniš o najnovejših podražitvah pri nas?»

»Smo že tako vsega navaženi. Veš, ko so se prvič podražile cigarete, sem nehal kaditi, ko se je podražil alkohol, sem nehal piti, ko pa so sedaj podražili še kruh, se resno bojim, da bom od samega zdravja umrl.»

»Kaj meniš o naših delavcih?»

»Veliki čarovniki so. Čeprav več porabijo kot zaslužijo, vseeno dobro živijo.»

»Baje si bil že zaprt?»

»To že! Že dvakrat. Pa so mi odvajalna sredstva kar dobro pomagala.»

»Katera pa so ta odvajalna sredstva?»

»Nočem delati reklame tovarni. Sicer pa tako vsak ve, da so najboljša odvajalna sredstva naše plače.»

»Si bil letos kaj na morju?»

»Bil, bil, pa sem imel občutek, da je sedaj na našem Jadranu prav tako kot leta 1941. Povsod sami Nemci.»

»Kaj bo sedaj, ko je Nixon odstopil in kaj bo s Fordom?»

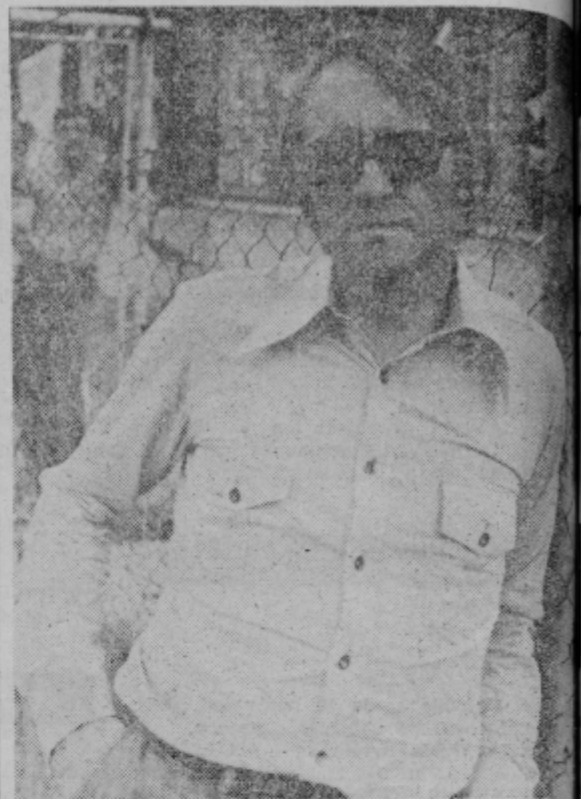
»Me ne zanima. Jaz imam fiata.»

»Zanima me tvoje mnenje o novem delegatskem sistemu?»

»Blazno mi je vse. Sploh mi je zadnje čase pri nas vse všeč.»

»Kaj na primer?»

»Nočem nič konkretnega reči, da se ne bi komu zamerilo.»

»Tvoje mnenje o ljudeh s področja Celja?»

»O Celjanih ne bi govoril, ker sem moškega spola. Celjanke so pa čudovite. Celjanke so ene najlepših deklet v vesolju. To bo verjetno vpliv cinkarne, zato predlagam, da tudi drugod zgrade čim več cinkarn.»

»Marjeta Vrabec je tudi doma iz okolice Celja...»

»Na žalost je Marjeta Vrabec res doma iz okolice Celja. Sicer pa izjeme potrjujejo pravilo.»

»Nekateri te imajo za potnika, drugi za novinarja, tretji trdijo, da si satirik. Kaj si torej?»

»Ko sem v letalu, sem potnik, ko dobim mesečno plačo, sem novinar, kadar pa me zmerjajo, sem satirik. Če vse skupaj združimo, lahko rečem, da sem TOZD — Tofova Organizacija Združenega Delav.

»Bi rad še sam kaj pital?»

»Bi, pa se bojim, da moral zaradi tega kje še več govoriti.»

»Živio!»

»Ja, ja, vsi živijo.»

»Misliš sem — na mne! Nisem mislil na te, vsi, kljub visokim cenam lahko živijo.»

»Niti ni tako hudo, če misliš na boljši jutri, ko vse še dražje.»

»Nisi bil morda v teh govorih nekoliko preobremenjen?»

»Pri nas je svoboda prava!»

»Že, že, dragi Tofo, pak...»

»Hočeš reči, da je svoboda boljše bitje tiho?»

»Hopla, danes sem pa ševal jaz, ne ti. Hvala ti govora.»

»Pozdravi mi vse bralce tednika! Pošljam vas v Tofovem imenu.»

JANEZ VEDEČ

REKLI SO:

Francoski pisatelj Anatole France je povedal o ženskah tole:

»Lepe ženske so kakor sadje: zgodi se, da padajo, če jih pravočasno ne oberejo.»

x x x

Slavna balerina Margot Fontayne je nekoč dejala: »Gentleman je gentleman, ki se mu ni treba delati gentlemana.»

x x x

Francoski politik Georges Clemenceau je o tangu dejal:

»Pri tangu vidimo samo obraze, ki se dolgo časijo, in zadnjice, ki se zabavajo.»

TUDI POKLIC

Mama obišče hčer v bogato opremljenem stanovanju. Marljiva žena se ne more načuditi:

»Veliko moraš zaslužiti, da si si tako hitro toliko kupila. Kaj pravzaprav delaš?»

»Moj poklic je nadomeščanje, mama.»

»In koga nadomeščaš?»

»Zakonske žene!« je glasil odgovor.

LOČENI SPALNICI

Mati poročeni hčerki na obisku:

»No, nič ne rečem, ločeni spalnici sta velik luksuz. Vendar sta vidva mlad par. Kaj storita, če se vama zahoče ljubezni?»

»Enostavno. Vsakokrat, ko se mu zahoče, moj Jožek požvižga in jaz vem, da bi me rad v svojo sobo.»

»In če se zahoče tebi?»

»Takrat potrkam na njegova vrata in vprašam, ali sem dobro slišala, da je zažvižgal.»